

Ghid pentru instructori

Juniori

A1

ianuarie – februarie – martie

CE CREDEM NOI (I)

Juniorii A1

ianuarie – februarie – martie

O publicație a Departamentului Școala de Sabat/Slujire personală
Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904-6600, USA

Cuprins

Cum se folosește „Ghidul instructorului”	3
Introducere	4
1. Dumnezeu – Trei în Unul	5
2. Dumnezeu Tatăl	12
3. Dumnezeu Fiul	18
4. Duhul Sfânt	25
5. La început	31
6. Natura omului	37
7. Marea luptă	44
8. Viața, moartea și învierea Domnului Isus	51
9. Mântuirea	58
10. Botezul	63
11. Biserica – familia lui Dumnezeu	70
12. Biserica rămășiței	77
13. Una în Hristos	82

Ghidul instructorului de la secțiunea Juniori – material editat de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Departamentul Școala de Sabat.

Autor: Francis A. Soper

Traducere: Alina Badea

Redactor: Adela Băncău-Burcea

Prelucrare și adaptare: Adela Băncău-Burcea

Corectură: Livia Ciobanu-Mihai

Tehnoredactare: Irina Toncu

Cum se folosește „Ghidul instructorului”

1. Citiți, mai întâi, materialul pentru elevi. Este important să faceți referire uneori la el când conduceți desfășurarea lecției.

2. Citiți apoi materialul din „Ghidul instructorului”. Formați-vă o viziune proprie din resursele puse la îndemâna voastră.

3. Fiți atenți la forma în care este prezentat „Ghidul instructorului”. Acesta nu este conceput ca un comentariu pe zile, corespunzător materialului din lecție. Mai degrabă putem spune că acoperă același subiect, tratându-l însă dintr-un unghi diferit.

4. Fiți atenți la obiectivele pe care le are în vedere lecția. Țineți-le minte când vă pregătiți.

5. Citiți cu atenție bibliografia propusă pentru lecția respectivă. Această parte este destinată studiului vostru personal și vă va ajuta să găsiți diferite modalități de a aborda lecția.

6. Alegeți una dintre activitățile de predare, pentru a o folosi în introducere. Aceasta ar trebui să capteze atenția participanților și să pregătească terenul pentru studiu.

7. Alegeți câteva dintre ideile prezentate în acest ghid. Pornind de la acestea, alcătuiți-vă propriul plan de abordare a lecției. „Ghidul instructorului” conține mai mult material decât poate fi folosit într-o oră. Alegeți acea metodă, acele texte, întrebări, idei și exerciții pe care le considerați cele mai potrivite pentru grupă.

8. Nu pierdeți din vedere rezumatul. La sfârșitul fiecărei lecții, recapitulați pe scurt ceea ce au învățat participanții.

9. Faceți o listă cu materialele ajutoare de care veți avea nevoie pentru a conduce studiul. S-ar putea să aveți nevoie de creioane, coli, carioci sau copii ale unor texte. Participarea elevilor este esențială.

10. Adaptați materialul la mărimea grupei. După cum veți observa, materialul a fost conceput pentru grupe mari, care să se împartă în echipe mai mici, presupunându-se că aceste grupe își desfășoară activitatea în săli separate de sala mare a comunității. Unele dintre activitățile propuse (mici experiențe cu substanțe chimice, coloranți, artificii, mime, mersul prin încăpere legat la ochi etc.) nu se pot face în aceeași sală cu adulții sau cu grupe de altă vârstă. Să nu uităm însă că acest material nu este normativ (activitățile prezentate nu sunt obligatorii), ci mai degrabă orientativ, oferind sugestii și, uneori, alternative.

Alegerea sugestiilor care sunt cele mai potrivite pentru grupă, adaptarea lor sau înlocuirea unor activități cu discutarea unor pasaje din Biblie, din Spiritul Profetic sau a unor situații de viață cu specific local, potrivite cu tema studiului biblic, rămâne la aprecierea instructorului.

Redacția

Despre autor

Înainte de pensionare, Francis A. Soper a fost, timp de treizeci de ani, redactor la *Listen*, revistă lunară pentru tineret, care prezintă și principiile unui stil de a trăi sănătos. În activitatea sa, s-a specializat mai ales în realizarea unor interviuri cu oameni deosebiți, cei mai mulți dintre ei tineri, oameni cu convingeri serioase cu privire la o viațuire sănătoasă.

A scris patru cărți pentru tineret: *Really Living*, *Now You're Living*, *Invasion Upstairs* și *To Go to Pot or Not*. A lucrat timp de nouă ani la Pacific Press, California, ca scriitor și redactor, fiind în același timp pastor al comunității Sunnyvale. A fost președintele Asociației Părinților Adventiști pentru Eliberarea Tineretului de Droguri, asociație al cărei scop era acela de a veni în ajutorul tinerilor dependenți de droguri și al familiilor lor. În călătoriile sale prin lumea întreagă, a organizat întâlniri cu tinerii, tabere de tineret și seri de tineret în comunități, în peste patruzeci de țări.

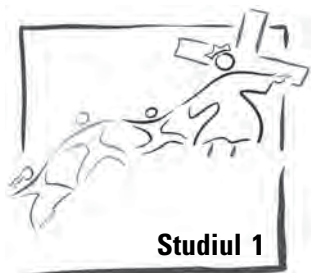
Introducere

În trimestrul acesta și în următorul, lecțiile Școlii de Sabat sunt centrate pe cele douăzeci și șapte de puncte fundamentale ale doctrinei Bisericii Adventiste.

Va fi o ocazie, nu numai pentru elevi, ci și pentru instructori și părinți să studieze din nou bazele scripturistice ale doctrinelor bisericii și să-și aprofundeze convingerea în adevărurile pe care sunt întemeiate aceste doctrine.

Lecțiile invită la folosirea Bibliei. Cereți-le elevilor să vină fiecare cu Biblia la Școala de Sabat, să sublinieze în ea referințele indicate la fiecare lecție. După primele cinci studii, apoi după studiile 6-10 și 11-13, puteți face câte un mic concurs, prin care să verificați în ce măsură elevii pot enunța coerent și explicit doctrina respectivă și dacă au reținut cel puțin două texte biblice ca suport pentru fiecare. Poate mai mult decât în alte trimestre, de data aceasta, stimulați-i pe elevi să învețe – pot învăța mai mult, dacă știu că vor fi verificați și răsplătiți. Anunțați acest lucru de la începutul trimestrului, reamintiți-l pe parcurs. „Finala” se poate ține în Sabatul 13, în prezența părinților.

Discutați de fiecare dată textul de memorat. Obişnuiți-i pe elevi să-l învețe corect, dar și să-l explice, să facă asociații de idei. Dacă în primele ocazii veți comenta mai mult dvs., asigurați-vă că elevii au înțeles. Puneți întrebări prin care să verificați ce și cum au înțeles. Este important să înțeleagă ce învață.

Dumnezeu – Trei în Unul

Toate Cele trei Persoane ale Dumnezeirii sunt incluse în versetul din **2 Corinteni 13,14**: „Harul Domnului Isus Hristos, dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi, cu toți! Amin.” Adesea, Pavel a arătat această preocupare, de a se referi la fiecare. Versetul este cunoscut și ca „binecuvântarea apostolică” și este folosit ca parte a slujbei religioase din biserică. Uneori, această „formulă” este folosită și cu ocazia botezului sau la încheierea unor servicii divine solemne.

Împreună cu textul din Matei 28,19, acest verset oferă cea mai explicită sinteză a doctrinei despre Trinitate. Viața creștinului are nevoie de implicarea tuturor celor trei Persoane ale Dumnezeirii.

O traducere modernă, *The Living Bible*, redă astfel acest text: „Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi toți. Dragostea lui Dumnezeu și prietenia Duhului Sfânt să vă fie date.” Conceptul de prietenie este foarte potrivit să fie menționat în legătură cu aceasta.

Obiective

1. Elevii să învețe că, deși ne închinăm unui singur Dumnezeu (creștinismul este o religie monoteistă), Dumnezeul nostru este o Trinitate. Cele trei Persoane sunt distincte, și totuși sunt una în planuri și în lucrare.
2. Să le explicăm elevilor că însuși Numele lui Dumnezeu arată că El este veșnic (nemuritor, fără început și fără sfârșit), omniprezent (prezent pretutindeni), atotștiutor și omnipotent (atotputernic).
3. Să arătăm că, deși nu putem înțelege Trinitatea, existența ei este un fapt dovedit de Biblie. Calitățile de bază ale Dumnezeirii sunt în egală măsură ale tuturor celor trei Persoane.
4. Să arătăm că Dumnezeu este vrednic să primească iubirea și adorarea noastră. Nu este o

persoană de care să ne fie frică și pe care trebuie s-o îmbunăm.

Materiale

Un mecanism simplu, alcătuit din câteva roți zimțate, ar putea fi o mică ilustrare și, de fapt, un punct de pornire pentru discuție. Nu este deloc ușor de ilustrat un subiect atât de complex și greu de cuprins cu mintea noastră cum este cel despre Trinitate. Chiar și gândurile cele mai bine intenționate pot fi nepotrivate.

Pentru studiu suplimentar

În *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 7, pag. 914, ni se spune că, în încercarea de a explica natura Dumnezeirii, tăcerea este elocventă.

Introducere

Folosii sistemul de roți zimțate pentru a ilustra faptul că lucruri diferite (roțile luate fiecare în parte) pot „lucra” strâns împreună pentru a îndeplini o anumită funcție, care le face să se constituie într-un mecanism. Dacă lipsește una dintre roți, mecanismul este incomplet și nu poate îndeplini lucrul pe care-l are de făcut.

Acest principiu este cumva o ilustrare a modului în care Cele trei Persoane ale Dumnezeirii „lucrează strâns împreună”, pentru a aduce la îndeplinire Planul de Mântuire a oamenilor. Procesul n-ar fi complet, nici nu s-ar ajunge la rezultat, dacă ar lipsi Unul dintre Cei Trei.

1. Zeii sunt creații ale imaginației omenești. Trăsăturile lor de caracter și puterile cu care sunt înzestrați corespund unor tipare create de mintea omenească. Modul în care sunt concepuți este copilăresc. Oamenii le-au atribuit zeilor, pe lângă puterile și calitățile pe care și-ar fi dorit să le aibă ei, și slăbiciuni, defecte și păcate

omenești. Cu alte cuvinte, zeii nu sunt mai buni decât oamenii.

2. Numele lui Dumnezeu conține sau exprimă caracteristicile Sale. Chiar prin Numele Său, Dumnezeul nostru Se deosebește de zeii falși.

3. Caracteristicile lui Dumnezeu sunt deasupra posibilităților omenești. El este veșnic, atotputernic, atotcunoscător, neschimbător, omniprezent. Discutați cu clasa aceste caracteristici. Pentru a sublinia cât de important este pentru noi să avem un astfel de Dumnezeu, puneți o serie de întrebări de tipul: „Ce-ar fi dacă?” De exemplu: Ce-ar fi dacă, atunci când avem nevoie de El, Dumnezeu ar fi prin vreun colț de univers, foarte departe, și cererile noastre n-ar putea ajunge la El? Ce-ar fi dacă n-ar avea destulă putere sau autoritate ca să ne ajute în problemele noastre? Sau dacă, atunci când l-am cere ajutorul, ne-ar răspunde: „Scuză-Mă, dar nu știu despre ce e vorba. Te referi la niște lucruri care s-au petrecut înainte de a Mă fi născut Eu?”

Lăsați-i pe elevi să gândească, menținându-se în limitele bune-cuviințe. Apoi subliniați gândul că așa ceva nu se poate întâmpla niciodată. Dumnezeul nostru este mult mai înțelept, mai puternic și mai minunat decât putem înțelege noi, și totuși nu avem motive să ne fie frică de El, pentru că El ne iubește.

Povestire

A. Ar trebui să avem permanent sentimentul că Dumnezeu este lângă noi. F. W. Boreham povestește despre un scoțian bătrân și bolnav, care a fost vizitat de pastorul său. După ce și-a tras un scaun mai aproape de patul bolnavului, pastorul a observat că mai era un scaun lângă pat, ca și cum un alt vizitator de-abia ar fi plecat de acolo.

– Aha, Donald, a spus pastorul. Văd că nu sunt eu primul. A mai fost cineva pe la tine azi.

– Vă referiți la scaunul acesta? Vă explic imediat, a răspuns bătrânul. De fapt, am să vă povestesc despre un om care nu reușea să se roage. Cum se așeza pe genunchi, ori pica de somn, ori i se învălmășeau atâtea gânduri în minte, încât pierdea imediat firul ideilor din rugăciune. Mintea sa începea să hoinărească și el nu se putea concentra nicicum. Pentru că era

îngrijorat din pricina aceasta, s-a dus să discute cu pastorul și acesta i-a spus: „Nu-ți face griji cu îngenuncheatul. Așază-te liniștit și pune în fața ta un alt scaun. Imaginează-ți că pe acel scaun stă Domnul Isus și vorbește cu El cum ai vorbi cu vecinul de lângă tine sau cu cel mai apropiat prieten al tău.”

Respirând adânc, bătrânul a continuat:

– Omul acela sunt eu. De atunci încoace, așa am făcut mereu. De aceea este acum scaunul acesta aici.

Cam la o săptămână după vizita pastorului, bătrânul a murit destul de brusc. Fiica lui i-a povestit pastorului că tatăl ei a murit noaptea. L-a găsit cu mâna sprijinită de scaunul gol de lângă pat.

– Înțelegeți? l-a întrebat ea pe pastor.

– Da, a răspuns acesta. Înțeleg. Ultima dată când a stat de vorbă cu cel mai bun Prieten al său, discuția a fost întreruptă de moarte.

B. La Londra, se cânta în primă audiție *Ora-toriul Mesia* al lui George F. Haendel. În auditoriul format din oameni de seamă era și regele Angliei, George al II-lea.

Corul a început să cânte: „Mângâiați, mângâiați poporul”, și a continuat, învăluind sala în armoniile profunde ale primei părți. Când s-a ajuns la „Cine este Împăratul slavei”, auditoriul a amuțit efectiv în contemplarea măreției muzicii. Apoi s-a ajuns la sfârșitul părții a doua – minunatul cor „Aleluia”.

În vreme ce vocile coriștilor se împleteau în triumful acelor acorduri minunate, regele George, care ascultase ținându-și răsuflarea, s-a ridicat brusc în picioare. A rămas așa, în picioare, cu capul plecat, în semn de reverență față de un Rege mai mare decât el, Conducătorul cerurilor, până când s-a stins ultimul ecou. Toată audiența era în picioare în aceeași atitudine de respect și de adorare.

Regele unei mari națiuni se plecase înaintea unui rege mai mare – Regele universului. (după E. Soper, *God Is My Friend*, pag. 8, 9)

Activități în clasă

Aduceți în clasă enciclopedia sau cărți în care puteți găsi „inventarul” diferitelor zeități ale popoarelor lumii. Puteți folosi și dicționare biblice,

cărți de istoria religiilor. Cereți-le copiilor să facă liste cu acești zei, apoi centralizați listele.

Cineva a reușit să găsească vreo doisprezece zei ai mării, vreo douăzeci și trei de zei ai Soarelui, vreo treisprezece zeițe ale Lunii, șapte zei ai vântului, patru zei ai vegetației, alții ai florilor, ai pomilor fructiferi, ai câmpului. Cam mare încurcătură, nu? Cui să i se închine mai întâi un om credincios?

Angajament

În secțiunea de luni, li se sugera elevilor să se gândească la o ocazie în care familia a trebuit să acționeze împreună, toți membrii ei să-și unească forțele sau să contribuie într-un fel la realizarea unui anumit obiectiv (construirea unei case,

procurarea unui medicament pentru un bolnav etc.). Dacă există o astfel de experiență, care poate fi povestită, este momentul potrivit. Faceți apoi legătura cu unitatea în plănuire și unitatea în lucru manifestate de Trinitate.

Subliniind încă o dată ideea exprimată de textul de memorat, că noi toți primim harul Domnului Isus, iubirea Tatălui și părtășia (prietenia) Duhului Sfânt, ce am putea face mai bine decât să ne reconsacrăm, ca recunoștință pentru acestea?

În rugăciunea de încheiere, cereți ca Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt să fie cu copiii în săptămâna aceasta, ajutându-i în eforturile lor de a-l sluji lui Dumnezeu.

Materialul pentru elevi

Dumnezeu – trei în unul

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

NUMELE LUI DUMNEZEU

Fiecare dintre noi este identificat cu ajutorul numelui – un nume de familie și un prenume. Te poți numi Tudor Georgescu, Andreea Popa ș.a.m.d. Numele este cel care te deosebește de celelalte persoane din familie, din școală, din clasă, din comunitate, din Școala de Sabat. La acestea se mai poate adăuga eventual domnul..., arătând că este vorba de o persoană de sex masculin, sau doamna... ori domnișoara..., pentru o persoană de sex feminin. Însă acest cuvânt, acest titlu, nu te deosebește prea mult de ceilalți. Există mulți domni și multe doamne și domnișoare și, chiar dacă nu ești la fel ca ceilalți, titlul acesta nu spune prea mult despre tine, fiindcă tu ești tu.

Cred că putem gândi la fel și despre Dumnezeu. Ce este numele Său? De multe ori, când rostim cuvântul Dumnezeu, considerăm că acesta este numele Său. Dar nu este adevărat. „Dumnezeu” este un cuvânt cu valoare descriptivă, la fel ca „domnul” sau „doamna”, titlurile sau cuvintele despre care vorbeam mai înainte. În vechime existau mulți zei sau dumnezei, îndeajuns de mulți ca să fie câte unul pentru fiecare tip de activitate a oamenilor. Desigur că ai auzit de unii foarte cunoscuți, ca: Zeus, Jupiter, Venus, Hermes, Diana, Vulcan, Șiva, Baal, Isis, și lista ar putea continua. Aceste zeități au fost imaginate de oameni, ca având calități și defecte omenești. Altfel spus, acești zei nu erau cu nimic mai buni decât ființele umane. Și atunci, cum se așteptau oamenii ca acești zei să le

asculte rugăciunile, să-i scape din necazuri sau să îi salveze pentru veșnicie?

Nu este de mirare că adevăratul Dumnezeu, Cel pe care Îl descoperă Biblia, avea nevoie de un nume deosebit, altfel decât numele acestor zei. El era cu totul deosebit de ei și era nevoie de un nume deosebit, pentru ca oamenii să nu-L încurce în mintea lor, în niciun fel, cu miile de zeități plătuite de imaginația lor.

În timpurile Noului Testament, Dumnezeu a fost cunoscut sub un nume cu totul neobișnuit, care ne spune că, prin „Dumnezeu”, trebuie să înțelegem trei Persoane, care sunt de fapt una. Numele acesta este Sfânta Treime, sau Trinitatea. Uneori, pentru a ne referi la cele trei Persoane ale Dumnezeirii, folosim numele de Dumnezeire sau Divinitate.

Când un creștin din primele secole era întrebat care este Dumnezeul lui, el putea răspunde: „Dumnezeul meu este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt”. Când i-a trimis să vestească Evanghelia, Isus le-a spus ucenicilor să-i boteze pe cei care aveau să creadă, iar botezul să fie făcut în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt (**Matei 28,19**). Acesta era numele care trebuia folosit. Iată de ce putem folosi acest întreit nume pentru Dumnezeul creștinilor; numele acesta este numele adevăratului Dumnezeu, al Celui care este altfel decât toți zeii închipuiți de oameni.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Când eram copil, locuiam la oraș, astfel că ne plăcea să facem excursii – mergeam de obicei cu cortul. Întotdeauna eu aveam niște îndatoriri bine stabilite, fie că era vorba de montarea cortului seara, fie de strângerea lui, pentru plecare. „Facem totul împreună, trei ca unul” – spunea tata de fiecare dată. Eu aveam grijă de „bețe” și de cuiele pentru ancorare, mama avea în grijă interiorul – fiecare știa foarte precis ce avea de făcut.

„Facem totul împreună, trei ca unul” – această formulă a tatei este o ilustrare foarte simplă a felului în care lucrează Dumnezeu pentru binele nostru. Cele trei Persoane ale Dumnezeirii lucrează împreună în armonie, la fel ca membrii unei familii unite. Fiecare are partea Sa, foarte precis stabilită; cu toate acestea, sunt una în scopuri și în planuri.

Încearcă să-ți amintești o ocazie în care familia ta a lucrat „în echipă, toți ca unul”, pentru a realiza ceva deosebit. Ce ai avut tu de făcut atunci? Cum a fost?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Trei persoane vii alcătuiesc Treimea cerească: numele acestor trei Persoane ale Dumnezeirii sunt: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Persoanele Dumnezeirii își unesc eforturile cu cele ale credincioșilor subordonați cerului spre a trăi o viață nouă în Hristos.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „În Scripturi este vorba de trei Persoane divine, fiecare dintre Ele este Dumnezeu, nu mai mulți. Dumnezeu Tatăl S-a făcut vizibil în Dumnezeu Fiul și Își revarsă puterea dătătoare de viață prin Dumnezeu Duhul.” – Calvin, reformator

➤ „Natura reală a lui Dumnezeu pentru noi este o taină. Noi putem înțelege din viața și natura specifică a lui Dumnezeu numai cât ni s-a descoperit în revelația divină. Orice speculație sau închipuire în acest domeniu este zădărnice.” – Vilhelm Moldovan, autor creștin

➤ „Cel mai dificil lucru legat de conceptul creștin al Trinității constă în aceea că nu există o modalitate adecvată pentru a o explica. Trinitatea este un concept imposibil de înțeles pe

deplin de către orice ființă umană prin propria înțelepciune. Dumnezeu este infinit mai mare decât suntem noi, prin urmare nu ne putem aștepta să Îl putem înțelege pe deplin. Biblia ne învață că Tatăl este Dumnezeu, că Isus este Dumnezeu și că Duhul Sfânt este Dumnezeu. De asemenea, Biblia ne învață că există un singur Dumnezeu.” – *Comentariul biblic AZȘ*

3. Marți

Ei și?

➤ Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt trei Persoane distincte, diferite, dar nu lucrează independent. Împreună sunt Dumnezeu și împreună Se implică în aceeași lucrare – de a ne arăta ce înseamnă iubirea divină. Mântuirea noastră este un dar care vine de la toate cele trei Persoane ale Dumnezeirii. Aceasta este marea taină a unității – Trei în Unul. Pavel spune: „Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți” (*Efeseni 4,4-6*).

➤ Biblia vorbește despre mai multe „taine”. Scrie, după fiecare text, „taina” la care se referă.

Luca 8,10 _____

1 Timotei 3,9 _____

Romani 11,25 _____

1 Corinteni 15,51 _____

Apocalipsa 10, 7 _____

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Geneza 1,26**

„Apoi Dumnezeu a zis: ‘Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră...’”

➤ **Exod 34,6**

„Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: ‘Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătațe și credinciosie.’”

➤ **Deuteronom 6,4**

„Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeu nostru, este singurul Domn.”

➤ **Matei 28,19**

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”

➤ **Ioan 10,30**

„Eu și Tatăl una suntem.”

➤ **Ioan 14,16**

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor (Grecește: *Paraclet*, *apărător*, *ajutor*); care să rămână cu voi în veac.”

➤ **Ioan 15,26**

„Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.”

➤ **Efesenii 3,14-17**

„...Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ, și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință.”

➤ **Efesenii 4,5**

„Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.”

➤ **1 Corinteni 12,4-6**

„Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.”

➤ **2 Corinteni 13,14**

„Harul Domnului Isus Hristos, dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi, cu toți! Amin.”

➤ **1 Petru 1,2**

„... după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite!”

➤ **1 Ioan 5,7**

„Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și acești trei una sunt.”

5. Joi**Ce legătură are cu mine?**

➤ Când ne gândim la Dumnezeu, ne vine imediat în minte o întrebare: Cum este Dumnezeu? Biblia ne spune multe despre El: *Dumnezeu este veșnic* – El există din veșnicii, El nu are început și nu va avea sfârșit (**Psalmi 90,2**); *Dumnezeu este atotputernic* – El poate să realizeze tot ce dorește. Iov spune: „Știu că Tu poți totul și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale” (**Iov 42,2**). (Vezi și **Matei 19,26**); *Dumnezeu este neschimbător* – caracterul Său este statornic și de neschimbat: „Căci Eu, Domnul, nu Mă schimb” (**Maleahi 3,6**). (Vezi și **Iacov 1,17**); *Dumnezeu este atotcunoscător* – calitatea aceasta, numită și omnisciență, înseamnă că El știe absolut tot, în mod desăvârșit, fie că este vorba de trecut, de prezent sau de viitor, fie că este vorba de un popor, de omenire, în general, sau de un singur om, de fiecare dintre noi, personal. Iov a fost întreat: „Înțelegi tu... minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită?” (**Iov 37,16**); *Dumnezeu este omniprezent* – adică este prezent peste tot, oriunde. Este vorba de o prezență spirituală, dar o prezență foarte reală. Avem asigurarea că, oriunde ne-am afla, Dumnezeu este acolo, alături de noi, gata să ne ajute. Pavel spune că Dumnezeu „nu este departe de fiecare dintre noi” (**Fapte 17,27**).

➤ Ar trebui să fim mai mult decât recunoscători că Dumnezeu, căruia Îi slujim, poate să ne protejeze, să ne învețe, să ne călăuzească și să ne mântuiască.

6. Vineri**Cum se întâmplă?**

➤ De ce trebuie să ne închinăm și să-l slujim lui Dumnezeu, să-l acordăm timpul, atenția și adorarea noastră? Cred că Dumnezeu nu are nimic împotriva unor astfel de întrebări, deoarece ne dă răspunsul la ele în Biblie. Iată-le:

➤ *Dumnezeu este iubire* (**1 Ioan 4,8**). Nu am mai auzit ca vreun zeu sau idol să iubească. De

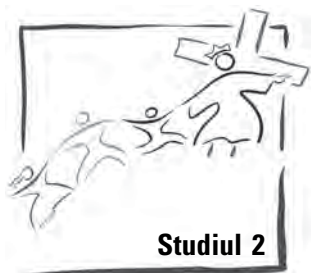
obicei, zii sau idoli trebuie îmbunați, înduplecați – altfel, slujitorii lor se pot aștepta la răzbunări aducătoare de nenorociri.

Dumnezeu este plin de har (Tit 2,11). El cunoaște toate nevoile noastre și este gata să ne ajute. El își întinde asupra noastră harul Său plin de iubire și vrea să ne mântuiască, dacă și noi dorim lucrul acesta.

Dumnezeu este sfânt (Psalmi 99,9). Tot ce are vreo legătură cu Dumnezeu este sfânt. Dacă

suntem ai Lui, suntem și noi făcuți sfinți. El ne face părtași ai caracterului Său.

O altă caracteristică a lui Dumnezeu, pe care o uităm adesea, este dreptatea. Dumnezeu este drept. El răsplătește fiecăruia „după faptele sale” (**Apocalipsa 22,12**). El nu uită relele pe care le fac păcătoșii, iar acești oameni vor avea de plătit pentru faptele lor.

Studiul 2

Dumnezeu Tatăl

Textul din Ioan 3,16 este poate cel mai cunoscut verset din Biblie și cel mai important în ce privește mântuirea. Iată câteva idei de reținut:

Iubirea – cel mai de seamă atribut al lui Dumnezeu, pentru că El este iubire. Iubirea este forța guvernării Sale. Caracterul Său este iubire.

Lumea – iubirea aceasta îi cuprinde pe toți oamenii, buni sau răi, dar le este de folos pentru mântuire doar aceluia care răspund iubirii lui Dumnezeu.

A dat – iubirea este reală doar când se dovedește prin fapte. Iubirea nu poate sta „cu mâinile încrucișate”. Dumnezeu a dat tot ce a avut mai bun pentru salvarea noastră.

Fiul – era cel mai apropiat de inima Tatălui, cel mai scump, cel mai greu de dat. Dar, pentru a ne salva, nu era de ajuns mai puțin.

Oricine – Dumnezeu nu refuză în mod arbitrar mântuirea nimănui.

Crede – credința adevărată înseamnă să-L primim pe Isus nu numai ca pe un om bun, ci așa cum este – ca pe Fiul lui Dumnezeu.

Să nu piară – moartea a doua, pedeapsa finală pentru păcat, vine ca rezultat al alegerii păcătosului. Dumnezeu nu vrea ca păcătosul să moară.

Viața – putem avea viața aceasta chiar acum, ca pe un dar al lui Dumnezeu.

Să nu uitați că, pentru noi, Domnul Isus și-a dat viața de bunăvoie. Și Tatăl a dat. L-a dat pe Fiul Său. Sacrificiul L-a costat și L-a durut pe Fiul, dar în aceeași măsură și pe Tatăl. Ca să primim viața veșnică, ce ne este făgăduită, pe noi nu ne „costă” decât să ascultăm și să credem.

Obiective

1. Să li-L prezentăm elevilor pe Dumnezeu Tatăl așa cum este: iubitor, plin de grijă duioasă și de înțelegere, și nu așa cum îl cred unii, rece, distant, neiertător și neînțelegător.

2. Să arătăm că Dumnezeu este în mod constant implicat în problemele lumii noastre, ca Unul care a creat și susține lumea – atât natura, cât și omenirea.

3. Să studiem cu elevii viața lui Isus, ca să înțelegem prin ea adevăratul caracter al lui Dumnezeu, pentru că Domnul Isus a venit să ni-L descopere pe Tatăl. Domnul Isus este oglindirea, chipul Tatălui, Fiul Său.

Pentru studiu suplimentar

Hristos, Lumina lumii, ed. 2000, pag. 634, cap. „Tatăl era cu Fiul Său.”

Profeți și regi, pag. 576. „Mesia avea să-i descopere omenirii... slava lui Dumnezeu.”

1. Care este rolul Tatălui în desfășurarea Planului de Mântuire? Participă direct sau doar ca „observator”?

2. Este imposibil să delimităm lucrarea fiecăreia dintre cele trei Persoane ale Dumnezeirii, pentru că Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt lucrează atât de strâns împreună, încât acțiunile se întrepătrund, uneori chiar se suprapun. Dar aceasta nu încurcă deloc planul care este adus la îndeplinire. Când spunem „Dumnezeu”, ne putem referi la oricare dintre Cele trei Persoane ale Divinității sau la toate trei.

3. Care sunt câteva dintre caracteristicile sau atributele comune Celor trei Persoane ale Dumnezeirii?

4. Cum putem arăta respect față de Dumnezeu?

5. Cum putem arăta respect în biserică? Are vreo legătură și cu Școala de Sabat? (De obicei, juniorii studiază prin câte o cameră anexă și faptul acesta face să mai scadă din sentimentul prezenței lui Dumnezeu.)

6. Cum ne putem îmbunătăți atitudinea?

Mărturii, vol. 2, pag. 562. „[Copiii]... vor fi conduși să-L vadă ca pe un Tată blând și iubitor.”

Povestire

Iubirea este cea mai mare forță din lume. În *Today With My Father*, Noelene Johnson spune istoria părinților lui Bonnie. Mama și tata se certau iarăși. Bonnie și-a dat seama de lucrul acesta, la masa de dimineață, pentru că pachetul de unt rămăsese toată noaptea pe masă, în loc să fie pus în frigider.

Era deja târziu, Bonnie risca să întârzie la școală, dar tot a intrat o clipă în bucătărie, unde a mai întârziat, atât ca să-i spună mamei: „Te iubesc, mami”, cât și să-i dea tatălui un pupic și să-i spună: „Tati, te iubesc. Ne vedem toți trei după-amiază!” A luat în grabă un măr de pe masă și l-a aruncat în ghiozdan și a fugit.

Părinții au privit-o fără să poată spune vreun cuvânt. După ce s-a închis ușa în urma ei și s-a auzit și poarta s-au întors încet unul spre celălalt, murmurând: „Ai auzit ce a spus fata noastră?”

Aceste cuvinte simple: „Te iubesc” au avut un efect atât de mare asupra lor!

Când ne dăm seama că Dumnezeu ne iubește cu adevărat, vom căpăta puteri noi. El ne iubește fie că noi Îl iubim, fie că nu-L iubim. Dar cât ar fi de bine dacă L-am iubi și am spune lucrul acesta!

Poate că prima dată ne va fi mai greu să spunem, dar, repetând, ne va fi din ce în ce mai ușor. Dumnezeu dorește să-L iubim și Se bucură când Îi spunem acest lucru.

Activități în clasă

Dacă timpul vă permite, discutați despre caracteristicile lui Dumnezeu (secțiunea de vineri a lecției anterioare) în comparație cu trăsăturile de caracter ale unui tată pământesc ideal.

Va fi nevoie de tact ca să nu se simtă stânjenți copiii din familiile în care există probleme, să nu fie trezite sau încurajate resentimente.

Secțiunea de marți Îl prezintă pe Dumnezeu ca fiind Prietenul nostru și se sugerează să fie căutat în dicționar sensul acestui cuvânt. Cum se potrivește conceptul acesta cu ideea că Dumnezeu este Prietenul nostru? Ce comparații putem face între prietenii noștri de pe pământ și Prietenii din cer? Ce deosebire există?

Angajament

Rugăciunea de la sfârșit ar trebui să reflecte o mai bună înțelegere a iubirii Tatălui față de noi și a dorinței Sale de a ne oferi tot ce este mai bun. Înainte de rugăciune, discutați acest lucru și stabiliți cu elevii ce ar trebui amintit în rugăciunea de încheiere. Este o ocazie de a discuta despre rugăciune și de a-i încuraja să nu respingă invitația de a se ruga în public și mai ales de a-i ajuta să se roage frumos și sincer, nu cu „formulele” auzite de obicei.

Materialul pentru elevi

Dumnezeu Tatăl

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

ÎMI AMINTESC

Am avut privilegiul să cresc într-o familie fericită, cu părinți iubitori. Întotdeauna l-am privit pe tata ca pe capul familiei, cel care le purta de grijă tuturor celor din casă. El era managerul și directorul „firmei” și făcea totul astfel încât să ne fie cât mai bine mamei și nouă, copiilor.

Tata se îngrijea să nu ne lipsească niciodată o hrană bună și sănătoasă – chiar dacă nu era întotdeauna chiar pe gustul nostru, de copii. Aveam o locuință bună și haine potrivite. Tata avea un program obișnuit de birou – opt ore pe zi, cinci zile pe săptămână. Avea convingerea că lucrează pentru Dumnezeu. Îl auzeam adesea vorbind despre „lucrare”. De câte ori era acasă, ne strângeam la altarul familial. Citeam din Biblie, cântam, ne rugam. Lucrul acesta mi-a creat deprinderea de a citi regulat din Biblie și de a mă ruga.

Oricât de ocupat ar fi fost la birou, tata își făcea întotdeauna timp pentru noi. Mergeam în parcul orașului, la câte un muzeu sau pe malul râului, la iarbă verde. Dar tuturor ne plăcea foarte mult să ieșim din oraș, în liniștea naturii, mai ales în Sabat după-amiaza. Când era vreme rea, rămâneam acasă și ne jucam jocuri biblice, citeam povestiri sau discutam despre diferite personaje din Biblie.

În istoria zborurilor, „Voyager” este de-acum un nume binecunoscut, o navetă spațială fără asemănare, pentru că a reușit să facă pentru prima dată înconjurul lumii, cu un singur rezervor de combustibil, fără oprire.

În comparație cu „Voyager”, un avion cu reacție tip 727 are o greutate de douăzeci de ori mai mare la decolare, rezervorul său poate lua de cinci ori mai mult combustibil, dar durata unui zbor fără oprire este de cinci ori mai mică decât în cazul navetei „Voyager”.

Arătând cam ca un schelet, fără carne, fără mușchi, „Voyager” a însemnat, pentru construcția de aeronave, o adevărată revoluție, ce și-a pus amprenta asupra anilor următori. Burt Rutan, un geniu al aviației, a fost cel care a creat modelul pentru „Voyager”, folosind materiale ușoare, dar cu o structură foarte rezistentă; el a schimbat forma tradițională a aripilor și a creat un motor propulsor foarte ingenios, ca să amintim numai câteva dintre caracteristicile aeronavei.

Când vedem o aeronavă, după forma aripilor, a fuselajului, ne dăm seama ce tip este, deci de cine a fost făcută. Orice lucrare este o formă de exprimare a personalității creatorului ei. Aflând firma, știm deja la ce să ne așteptăm – dacă produsul respectiv este de bună calitate sau nu.

La fel stau lucrurile și în ceea ce privește cunoașterea lui Dumnezeu. Când privim natura, cu frumusețile ei, nu putem să nu recunoaștem o mână divină, care a creat toate aceste lucruri. Există mulți oameni care susțin că lumea noastră a apărut la întâmplare, că a evoluat încetul cu încetul, iar acum continuă să se mențină și să existe prin ea însăși. Dar, cu cât studiem mai mult natura, cu cât o cunoaștem mai bine, ne dăm seama că este imposibil ca o astfel de teorie să fie adevărată.

Biblia spune foarte simplu: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul” (**Geneza 1,1**). Lumea noastră, cu tot ce cuprinde ea, poartă „marca” unui mare Maestru Creator. Dumnezeu Tatăl cel veșnic este Creatorul, Izvorul, Susținătorul și Stăpânul întregii creații. El este drept și sfânt, milos și îndurător, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie. Calitățile și capacitățile

manifestate în Fiul și Duhul Sfânt Îl caracterizează, de asemenea, pe Tatăl.”

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Dumnezeu este marele Proiectant și Realizator al lumii noastre, precum și al celorlalte lumi din Univers. Puterea și înțelepciunea Sa au fost demonstrate prin creație și prin punerea în mișcare a tuturor acestor lucruri. Dar Dumnezeu nu a creat Universul ca pe o mașinărie, care, după ce a fost pornită, este lăsată să meargă de la sine. Puterea Sa este demonstrată prin menținerea în funcțiune a acestui imens mecanism, care este Universul. Creatorul este și conducătorul, cel care îi supraveghează bunul mers zi de zi.

➤ Natura, chiar așa afectată de păcat cum este acum, încă poartă pecetea Creatorului; puterea și prezența Sa sunt continuu simțite. Dumnezeu este la lucru prin Fiul Său, menținând lumile în mișcarea lor ordonată, susținând Pământul și păstrând ordinea în toate procesele ce se desfășoară în natură. „El... ține toate lucrurile prin Cuvântul puterii Lui” (**Evrei 1,3**).

➤ Gândește-te, ce crezi că ar însemna ca Dumnezeu să renunțe la menținerea ordinii în univers?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Dragostea lui Dumnezeu exprimă suma și baza tuturor atributelor divine, în relația și lucrarea Sa deosebită cu omul păcătos. Dacă sfințenia lui Dumnezeu reflectă depărtarea lui de păcat, dragostea Sa, din contră, exprimă apropierea lui Dumnezeu de faptele păcătoase, fără

ca această apropiere să-i modifice sfințenia și desăvârșirea, atribute din veșnicii ale caracterului Său.” – Vilhelm Moldovan, autor creștin

➤ „Isus L-a descoperit pe Tatăl Său ca pe un Dumnezeu care dă. Vedem acest lucru la creațiune, la Betleem și la Golgota. La creațiune, Tatăl și Fiul au lucrat împreună. Dumnezeu ne-a dat viață, în ciuda faptului că El cunoștea că aceasta va duce la moartea propriului Fiu. La Betleem, dându-L pe Fiul Său, El S-a dat pe Sine. Ce dovadă de dragoste! Dar Golgota este aceea care ne-a dat cea mai profundă cunoaștere a Tatălui. El a suferit în aceeași măsură cu Domnul Hristos. Într-adevăr este un Dumnezeu al iubirii!” – *Comentariul biblic AZȘ*

➤ „Prețul plătit pentru mântuirea noastră, sacrificiul infinit pe care L-a făcut Tatăl nostru din ceruri dând pe Fiul Său să moară pentru noi trebuie să trezească în noi idei foarte înalte despre ceea ce putem deveni prin Hristos. Pe măsură ce inspiratul apostol Ioan privea înălțimea, adâncimea și lărgimea iubirii lui Dumnezeu Tatăl față de lumea pierdută era cuprins de adorare și venerație. Negăsind un limbaj mai potrivit în care să exprime măreția și gingășia acestei iubiri, el a chemat lumea întreagă să-o privească: ‘Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl? Să ne numim copii ai lui Dumnezeu’ (1 Ioan 3,1). Ce valoare dă faptul acesta omului! Din cauza păcatului fiii oamenilor au ajuns robi ai lui Satana. Prin credința în jertfa ispășitoare a Domnului Hristos, fiii lui Adam pot deveni fii ai lui Dumnezeu. Luând asupra Sa natura noastră omenească, Domnul Hristos a înălțat omenirea. Cei păcătoși sunt astfel în poziția în care, prin legătura cu Domnul Hristos, pot în adevăr să devină vrednici de numele de ‘fii ai lui Dumnezeu’.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Ah, ce bine este să ai pe cineva care să-ți spună: „Tu ești prietenul meu”! Este foarte plăcut să ai prieteni cu care să poți vorbi, care să te înțeleagă și în care să poți avea încredere.

➤ În Biblie, ni se povestește foarte frumos despre prietenia dintre Dumnezeu și Avraam. De

fapt, Dumnezeu Însuși l-a numit pe Avraam „prieten” (**Isaia 41,8**). Toți cei care îl cunoșteau pe Avraam știau despre această prietenie strânsă dintre el și Dumnezeu. S-au referit la ea și alți scriitori ai Bibliei. Avraam era atât de apropiat de Dumnezeu, încât, adesea, Domnul îi vorbea despre planurile Sale, mai ales când planurile acestea aveau vreo legătură cu familia lui. Un exemplu este faptul că Dumnezeu i-a spus mai dinainte despre distrugerea Sodomei, iar el a mijlocit pentru neprihăniții din cetate, adică pentru familia lui Lot, ca să fie scăpați.

➤ Dumnezeu i-a repetat lui Avraam de mai multe ori făgăduința că tot pământul va fi binecuvântat prin el și că Mântuitorul lumii avea să Se nască în familia lui.

➤ Dumnezeu dorește să fie și prietenul nostru. El dorește să ne ofere tot ce este mai bun și ne iubește ca prietenul cel mai bun. Nu vom fi dezamăgiți dacă acceptăm această prietenie. El spune: „Te iubesc cu o iubire veșnică” (**Ieremia 31,3**).

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Geneza 1,1**

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

➤ **Ioan 3,16**

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

➤ **1 Timotei 1,17**

„A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin.”

➤ **Exod 34,6.7**

„Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: 'Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!’”

➤ **Ioan 15,16**

„Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și

roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.”

➤ **Ioan 14,6-10**

„Isus i-a zis: 'Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Dacă m-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo Îl veți cunoaște; și L-ați și văzut.' 'Doamne', i-a zis Filip, 'arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.' Isus i-a zis: 'De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: «Arată-ne pe Tatăl?» Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.'”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Din cele mai vechi timpuri, oamenii au încercat în fel și chip să-și imagineze cum arată Dumnezeu Tatăl. Chiar și în zilele noastre, se pare că El este cel mai greșit reprezentat dintre Cele trei Persoane ale Dumnezeirii. Adesea, Dumnezeu Tatăl este prezentat ca fiind aspru și greu de înduplecat, crud, gata întotdeauna să se mânie și să ceară socoteală pentru orice, gata să mustre și să pedepsească pe oricine ar îndrăzni să treacă de limitele impuse de El. Cei care gândesc așa își spun că în prezența lui Dumnezeu Tatăl nu este nicio nădejde de scăpare.

➤ Această oribilă imagine despre Dumnezeu a fost folosită adesea în vremurile trecute și este încă folosită pentru a-i convinge pe oameni să se pocăiască. Amenințarea cu chinurile cumplite și veșnice ale iadului încă se practică. Oricine acceptă o astfel de idee despre Dumnezeu Îi va sluji în silă și de frică, nicidecum din iubire. Așa le slujeau păgânii idoliilor lor. Este clar că Dumnezeu, Tatăl nostru, nu își dorește o astfel de slujire.

➤ Satana și-a dat mult silința să-i facă pe oameni să și-L reprezinte în mod greșit pe Dumnezeu, punându-L în cea mai proastă lumină. El este mulțumit când oamenii cred că Dumnezeu este lipsit de milă și are un caracter urât. Satana știe bine ce înseamnă aceasta, pentru că așa este el. Isus l-a numit „mincinos” și „tatăl minciunii” (**Ioan 8,44**). Biblia ne spune în repetate rânduri că Dumnezeu este iubire.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Putem noi să știm cum este de fapt Dumnezeu? Nu L-am văzut niciodată, nici pe El, nici vreo fotografie sau pictură pe care să o putem considera ca redând realitatea.

➤ Ca să aflăm mai multe despre Dumnezeu Tatăl, ar trebui să citim **Ioan 14-17**. În aceste capitole, Domnul Isus ne spune clar ce face Dumnezeu și cât de legat este El de poporul Său.

Citește aceste capitole și notează:

a) trei expresii care se referă la legătura Sa cu noi

b) trei făgăduințe

c) trei lucruri pe care le face El pentru copiii Săi

d) caută în careu, pe orizontal, vertical și oblic, în sens direct și invers, următoarele cuvinte care apar în aceste capitole: iubire; credință; inimă; tulburare; lume; orfani; porunci; pace; mlădiță; roadă; viță; prieteni; judecată; neprihănire; adevăr; bucurie; sfințire; păcat.

N	Q	X	T	T	A	C	Ă	P	W	Z
A	E	R	Y	I	U	B	I	R	E	X
D	E	P	O	R	U	N	C	I	Y	K
E	R	L	R	A	P	A	C	E	Ă	S
V	A	U	F	I	D	Y	Q	T	Ț	F
Ă	R	M	A	Ă	H	Ă	W	E	N	I
R	U	E	N	Z	Ț	Ă	Y	N	I	N
Q	B	W	I	Ă	M	I	N	I	D	Ț
M	L	Ă	D	I	Ț	Ă	V	I	E	I
J	U	D	E	C	A	T	Ă	Y	R	R
Y	T	E	I	R	U	C	U	B	C	E

Dumnezeu Fiul

În Ioan 14,6 Domnul Isus afirmă că El este „calea, adevărul și viața”. Ce altceva ne mai trebuie? El este călăuza noastră pe cale, mai mult, El este chiar calea; El este siguranța credinței noastre, nu avem motive să ne îndoim, și El este viața însăși.

Iacov L-a văzut pe Isus ca fiind scara de la pământ la cer (Geneza 28,12). Venind pe pământ, El a deschis „calea cea nouă și vie” (Evrei 10,20).

Domnul Isus este „adevărul” cu privire la Dumnezeu și la relația Sa cu omul. El este Cel care ni L-a descoperit pe Dumnezeu. El a spus adevărul despre Dumnezeu.

Obiective

1. Să revedem viața lui Isus, în care ni se dă cel mai mare exemplu de iubire fără nicio umbră de egoism.
2. Să-L prezentăm pe Domnul Isus ca pe o persoană activă și viguroasă, în contrast cu felul în care este înfățișat de obicei în tablouri și sculpturi.
3. Să subliniem ideea că, prin viața și prin moartea Sa, Domnul Isus a făcut posibilă pentru noi izbăvirea de păcat și că acum El slujește ca apărător al nostru în curtea de judecată a cerului. Ca reprezentant al nostru, El ne cunoaște toate nevoile.
4. Să arătăm că Domnul Isus va reveni ca să nimicească definitiv păcatul și să readucă planeta noastră la starea pe care a avut-o la creație.

Materiale

Tablă și cretă colorată sau o coală mare de hârtie și carioca de diferite culori.

Hristos, Lumina lumii – primele capitole oferă o frumoasă imagine a vieții lui Isus. Capitolul 7,

„Ca un prunc”, este foarte important pentru copii. Puteți citi fragmente sau aduceți citate scrise pe foi, pe care le veți da copiilor să le citească la momentul potrivit.

Pentru studiu suplimentar

Următoarele referințe au legătură cu acele trăsături de caracter ale Domnului Isus care pot fi manifestate și în viața noastră.

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, pag. 64: „Dacă sunteți copii ai lui Dumnezeu, sunteți părtași ai naturii Sale și nu puteți fi altfel decât asemenea Lui.”

Măturii, vol. 3, pag. 461: „Ar trebui să învățăm să-l imităm caracterul.”

Principiile fundamentale ale educației creștine, pag. 213: „Să ne ascundem căile noastre în căile lui Hristos, pentru ca orice diferență să dispară, astfel încât caracterul lui Hristos să poată fi reprezentat prin bunătate, răbdare, tăgăduire de sine, blândețe, umilință și dragoste.”

Introducere

La secțiunea pentru Sabat a lecției erau puse aceste întrebări: În ce fel ne manifestăm uneori egoismul în relațiile cu alții? Ce am putea face pentru a nu mai fi egoiști?

Notați pe tablă răspunsurile.

1. De ce a venit Domnul Isus pe pământ ca un prunc, și nu ca un rege puternic?
2. De ce nu L-au recunoscut iudeii ca fiind Fiul lui Dumnezeu?
3. A produs jertfa Sa durere în ceruri?
4. Petru L-a tăgăduit, Iuda L-a vândut. Am putea să-L trădăm și noi, să-L „vindem” sau să Îl renegăm?

5. Care va fi singurul lucru din ceruri care va aminti de necazurile și de suferințele provocate de păcat?

6. Dacă Isus ar trăi acum pe pământ, ar fi privit ca un sfânt sau ca unul care pozează în cucernic? Când un om spune despre altul acest lucru, apelativul acesta vorbește mai mult despre caracterul celui care-l folosește sau despre al celui care e numit astfel?

7. De ce de multe ori pare mai ușor să facem lucruri rele sau îndoielnice, decât să facem ceva ce e bine și de folos?

8. Adesea, unii simt că sunt singuri, că n-au pe nimeni. „Nimeni nu este singur” – exprimă un adevăr. Ceea ce facem sau spunem are un impact asupra celor de lângă noi.

Povestire

A. Când devenim creștini, când luăm Numele lui Hristos, trebuie să trăim ca El, caracterul Său trebuie să poată fi văzut în viața noastră.

Alexandru cel Mare, cel care a cucerit extrem de rapid aproape toată lumea cunoscută pe atunci, era foarte admirat de cei care-l cunoșteau. Numele său ajunsese să reprezinte cele mai alese calități.

Într-o zi, un soldat care fusese acuzat de o purtare dezordonată a fost adus înaintea marelui conducător.

- Cum te cheamă? I-a întrebat generalul.
- Alexandru, a răspuns soldatul.
- Tinere, a repetat generalul, cum te cheamă?
- Alexandru, a venit din nou răspunsul.
- Tinere, ori îți schimbi purtarea, ori îți schimbi numele! a tunat generalul.

Dacă ne numim creștini, viața noastră ar trebui să onoreze acest nume. Isus dorește ca aceia care sunt ai Săi să fie lumini în lume.

Într-o noapte întunecată, căpitanul unui mare vapor a văzut o lumină undeva în fața lui, chiar în direcția în care se îndrepta. Imediat a trimis semnale celui alt vas, avertizându-l de primejdie. „Schimbă direcția cu zece grade spre sud.”

Dar a primit replica: „Schimbați-o voi, cu zece grade spre nord”.

Iritat, căpitanul și-a repetat mesajul, adăugând: „Sunt căpitanul”.

Replica a fost „semnată”. „Sunt marinar gradul trei, Jones.”

Hotărât să-și arate înalta poziție, căpitanul a cerut: „Modifică-ți direcția cu zece grade sud. Sunt vas de război.”

Dar Jones a insistat: „Modifică-ți direcția cu zece grade spre nord. Sunt farul.”

Evident, căpitanul a trebuit să capituleze. Nu se putea certa cu farul.

Când lumina noastră, ca reprezentanți ai Domnului Isus, va străluci așa cum se cuvine, va fi clar pentru oricine că viața noastră este așa cum așteaptă Isus să fie viața copiilor Săi.

B. Cu mulți ani în urmă, un misionar predica în China. Într-o bună zi, un chinez bine îmbrăcat a venit la biserică și a ascultat cu interes câțva timp, apoi a plecat.

Trei zile la rând, omul a venit, asculta ce asculta, apoi se ridica și pleca. A patra zi, omul s-a ridicat și a spus:

– Tot vin aici de trei zile. În fiecare zi ați vorbit despre același lucru. De ce nu schimbați subiectul?

– La ce subiect vă referiți? a întrebat vorbitorul surprins.

– Isus Hristos, a venit răspunsul.

După o clipă de tăcere, misionarul a spus:

– Domnule, înainte să vă răspund, aș dori să vă întreb ceva. Ce ați mâncat azi?

– Orez, a răspuns omul.

– Și ieri?

Răspunsul a fost din nou:

– Orez!

– Și mâine ce credeți că veți mânca?

– Bineînțeles, tot orez. Orezul îmi dă putere. De fapt, nici n-aș putea trăi fără orez.

Apoi, cântărindu-și cuvintele, adăugă:

– Domnule, orezul este pentru mine viața!

– Asta speram să spuneți, răspunde

misionarul. Ce este pentru dumneavoastră orezul este Hristos pentru creștini – viața.

(Adaptare după *Knight's Master Book of New Illustrations*, pag. 331, 332.)

Activitate în clasă

La secțiunea de joi se sugerează să faceți o comparație între lucrarea Domnului Isus din ceruri și cea a unui avocat, într-un proces de

judecată. Discutați cu clasa asemănările și deosebirile. Cel care are o idee s-o scrie la tablă. Se va vedea mai bine paralelismul.

Angajament

Leția din săptămâna aceasta a prezentat lucrarea Domnului Isus, ceea ce face pentru noi, ce este dispus să ne ofere. Puteți încheia cu o

rugăciune „în cerc”, în care fiecare să exprime un gând – dorința ca Isus să lucreze în viața sa, dorința de a se lăsa călăuzit de Isus, de a fi cu El, de a primi iertarea și mântuirea oferite de Domnul, recunoștința pentru aceste daruri.

Materialul pentru elevi

Dumnezeu Fiul

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

- _____

IUBIRE FAȚĂ DE TINE ÎNSUȘI

S-ar putea să-ți pară cam învechite niște întrebări de tipul: *De unde vin? De ce sunt aici? Încotro mă îndrept? Ce rost are viața?* Și totuși orice om trebuie să răspundă în mod serios la aceste întrebări.

Astăzi, mulți tineri sunt foarte mulțumiți de ei înșiși și par a spune: „Am unde să stau, am ce mânca, am un serviciu cu un salariu acceptabil, am mașină, prieteni, televizor color și video, un computer... Ce aş putea să-mi mai doresc?”

Oamenii care gândesc așa se autoadmira, sunt foarte mulțumiți de ei înșiși. Suferă de narcisism. În mitologie, Narcis era un tânăr care s-a îndrăgostit de imaginea sa reflectată în apa unei fântâni și s-a îmbolnăvit de dor când nu a mai putut să-și vadă chipul reflectat în apă. De la el vine cuvântul acesta, care a ajuns să aibă înțelesul de automulțumire, iubire de sine însuși.

Există anumite întrebări despre viață la care putem găsi răspunsul, dar, la cele mai importante, nu. În cazul acestora, automulțumirea devine nemulțumire. Ce este de fapt viața, de unde vin și încotro mă îndrept – sunt întrebări la care nu pot răspunde singur, am nevoie de ajutor. Și nu-l pot primi decât de la cineva care a existat înainte de mine și care va exista și după ce eu nu voi mai fi.

Răspunsurile la aceste întrebări nu pot fi găsite decât în Dumnezeu Însuși, așa cum ni Se descoperă prin Fiul Său. Isus a venit în lumea aceasta și a trăit ca unul dintre noi. A devenit membru al familiei omenești, ca să ne ajute să răspundem la aceste întrebări importante cu

privire la viață. El a trecut prin toate felurile de încercări prin care trecem și noi, așa că poate să ne ajute și să ne încurajeze în orice necaz. Isus Se mai numește și Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu cu noi” (**Matei 1,23**).

„Căci negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței lui Avraam. Prin urmare, a trebuit să se asemene fraților lui în toate lucrurile... Și prin faptul că El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți” (**Evrei 2,16-18**).

1. Duminică

lată părerea mea

➤ În multe ilustrații, Domnul Isus este prezentat ca un om foarte slab, sleit parcă de puteri, care de-abia poate să se țină pe picioare, cu o față suptă și palidă. Chipul Său, astfel prezentat, este departe de a fi pe placul unui om sănătos și viguros. Dacă judecăm după viața grea pe care a dus-o când a fost pe pământ, trebuie să fi avut o constituție robustă și, datorită muncii fizice și drumurilor zilnice în aer liber, mușchi puternici și pielea arsă de soare. Înfățișarea și cuvintele pe care le spunea atrăgeau atenția mulțimii. Orice moment al vieții lui Isus ni-L înfățișează ca fiind un izvor de putere, de pricepere, de înțelepciune pentru a conduce, un om în stare să realizeze ce și-a propus, un om care poate fi admirat din toate punctele de vedere.

➤ De fapt, prima dată, facem cunoștință cu Isus la creație, la începutul existenței lumii noastre. El a fost atunci alături de Tatăl și de Duhul Sfânt. „Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute... Toate au fost făcute prin El și pentru El” (**Coloseni 1,16**).

➤ În multe locuri din Biblie se vorbește despre puterea Sa creatoare. Puteți da exemple și din zilele noastre?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirea? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Când a devenit om, Isus n-a încetat a fi Dumnezeu. Deși Se umilise până la gradul de om, totuși era stăpân pe Dumnezeire. Numai Hristos putea să-L reprezinte pe Tatăl între oameni, pentru că El a fost din veșnicie una cu Tatăl; El a fost 'Chipul lui Dumnezeu', chipul slavei și măiestății Sale, 'strălucirea măririi Lui'. El a venit pe pământul acesta întunecat din cauza păcatului, ca să descopere lumina iubirii lui Dumnezeu, pentru a fi 'Dumnezeu cu noi'.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Scopul întrupării Domnului Hristos, cea de a doua Persoană a Dumnezeirii, a fost dublu: să-L descopere pe Dumnezeu Tatăl și să-L răscumpere și să-L mântuiască pe păcătos din și de sub puterea păcatului, cu toate urmările lui.” – D. Popa, pastor

➤ „În totală dependență de Tatăl, Hristos Și-a folosit puterea divină pentru a descoperi iubirea lui Dumnezeu. Cu putere divină, El S-a descoperit pe Sine ca Mântuitorul cel milostiv și iubitor, trimis de Tatăl ca să vindece, să refacă și să ierte păcatele (Luca 6,19; Ioan 2,11 etc.). Cu toate acestea, El niciodată nu a săvârșit vreo minune pentru a Se cruța pe Sine de necazurile și suferințele pe care oamenii le-ar îndura dacă ar fi în împrejurări asemănătoare. Isus Hristos este 'una în natură, în caracter și în planuri cu Dumnezeu Tatăl'. El este Dumnezeu adevărat.” – A. Strong, teolog

➤ „Isus este pentru noi un fel de avocat. El știe totul despre Legea lui Dumnezeu, o cunoaște cel mai bine și este gata să ne ajute să o înțelegem și noi și să o aplicăm. Mai mult, El este întotdeauna de partea noastră, ne cunoaște și știe de ce avem nevoie. Cazul fiecăruia dintre noi

ajunge în fața instanței de judecată din cer. Este minunat să știm că avem un apărător, pe cineva care ne reprezintă și pledează în favoarea noastră. El nu cere să fie remunerat pentru aceasta – așteaptă numai ca noi să-l acceptăm oferta.” – C. Hodge, teolog

3. Marți

Ei și?

➤ În toată Biblia, nu este nicio altă povestire mai minunată decât aceea a întrupării lui Isus. Ca Dumnezeu, El era numit și Cuvântul, pentru că lumea a fost creată prin cuvântul Său (**Ioan 1,14**). Acest amestec de divin și uman este cunoscut sub numele de întrupare. Este un proces pe care noi nu îl putem înțelege, dar este foarte important pentru noi pentru că este singura cale prin care noi puteam câștiga biruința asupra ispitei, singura cale de iertare pentru păcatele noastre, singura cale de mântuire.

➤ Biblia Îi atribuie lui Isus două titluri care se referă la natura Sa. Titlul de Fiu al lui Dumnezeu se referă la natura Sa dumnezeiască, iar cel de Fiu al omului, la natura Sa omenească. El S-a născut așa cum se naște orice copil, numai că a fost zămislit prin puterea Duhului Sfânt. În timpul vieții Sale pe pământ, Isus a avut aceleași nevoi fizice ca orice om – l-a fost foame (**Matei 4,2**) și sete (**Ioan 19,28**), a avut nevoie să doarmă (**Matei 8,24**), a fost obosit (**Ioan 4,6**), a fost ispitit (**Evrei 2,18**). Isus a fost Dumnezeu în toată puterea cuvântului, dar, când S-a întrupat ca om, a devenit om cu adevărat, acceptând astfel toate limitele existenței omenești. A făcut toate acestea pentru noi, ca să ne descopere iubirea lui Dumnezeu Tatăl, ca să ne salveze din păcat, să ne arate cum să trăim frumos și să ne dea o pildă de ceea ce putem deveni, cu ajutorul lui Dumnezeu. Câtă iubire!

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Ioan 5,22

„Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului.”

➤ **Ioan 5,30**

„Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.”

➤ **Ioan 10,30**

„Eu și Tatăl una suntem.”

➤ **Ioan 14,6**

„Isus i-a zis: ‘Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.’”

➤ **Romani 6,23**

„Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

➤ **Filipeni 2,6-11**

„El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespun de mult și L-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.”

➤ **Coloseni 1,13-16**

„El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El.”

➤ **1 Corinteni 15,3.4**

„V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Încearcă să-ți imaginezi că ai fi în locul lui Isus, în situația în care a fost El aici, pe pământ. El a venit să ne învețe cum să trăim. El a dat vieții un farmec nou și un nou înțeles. Viața Lui este un model pentru noi. El ne-a descoperit idealul lui Dumnezeu, iar atingerea acestui ideal este posibilă cu ajutorul lui Dumnezeu, același ajutor pe care l-a primit și Isus. Numai un bun exemplu nu ne era de ajuns pentru a scăpa de pedeapsa pentru păcat. „Plata păcatului este moartea” (**Romani 6,23**). Isus a venit să plătească acest preț, prețul vinovăției noastre. El Și-a dat viața pentru mântuirea noastră. El nu făcuse niciun păcat și nu avea de ce să plătească pentru vina păcatului, dar a făcut acest lucru din iubire pentru noi.

➤ Ce s-a realizat prin moartea Lui? Răspunsul depinde de noi. Moartea Lui capătă sens pentru fiecare dintre noi doar în măsura în care acceptăm darul mântuirii. Iată cum exprimă apostolul Petru acest gând: „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcat, să trăim pentru neprihănire” (**1 Petru 2,24**). Alegerea este a noastră. Isus este cel care ne-a dat posibilitatea acestei alegeri.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Când ne îmbolnăvim sau suferim un accident, de abia așteptăm să ne vindecăm mai repede, ca să fim ca mai înainte. Și nădărdum că lucrurile vor reintra în normal cât mai repede.

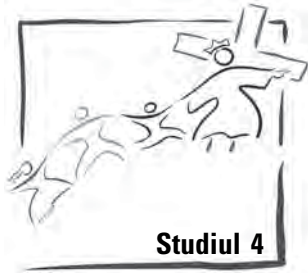
➤ La creație, Dumnezeu a privit la tot ce făcuse și iată că toate erau „foarte bune”. Dar păcatul a stricat totul și a făcut ca totul să meargă din rău în mai rău. Satana se străduiește să-și țesească urzelile, ca să strice planurile bune ale lui Dumnezeu. Totuși nu avem de ce să ne temem. Isus a plătit prețul pentru vina păcatelor noastre și ne oferă în dar viața – o viață fericită acum și viața veșnică pe Noul Pământ. Nu așteaptă decât să primim darul Său. Împreună cu el vine și invitația de a fi cu Isus toată veșnicia. Dacă aici

avem o locuință destul de confortabilă, El ne oferă una cu mult mai bună, dincolo. Iar, dacă aici nu avem o casă frumoasă, El ne-a pregătit deja o casă minunată care ne așteaptă.

De asemenea, ne-a promis că va veni din nou pe pământ, ca să ne însoțească El Însuși în

drumul spre cer. „Iată că Eu vin curând”, a spus Isus. Și, pentru a întări această făgăduință, subliniază: „Da, Eu vin curând” (**Apocalipsa 22,7,10**).

El dorește să fim gata să-L întâmpinăm când va veni. Va fi o experiență extraordinară.

Duhul Sfânt

Duhul Sfânt

În Ioan 15,26, Domnul Isus a vrut să spună că Duhul Sfânt este cu noi în mod continuu, ca să ne ajute și să ne călăuzească, nu să ne bată la cap și să ne cicălească.

Ni se spune că Duhul Sfânt vine de la Tatăl și ne vorbește despre Fiul. În Ioan 16,7, este prezentat ca fiind trimis de Domnul Isus. Nu este nicio contradicție. Este doar o ilustrare a strânsei conlucrări dintre Cele trei Persoane ale Dumnezeirii pentru mântuirea noastră.

Obiective

1. Să-i ajutăm pe elevi să înțeleagă importanța lucrării Duhului Sfânt în biserică, pe pământ și în viața fiecăruia dintre noi.

2. Să-i reasigurăm pe elevi că Duhul Sfânt nu vrea să ne forțeze mintea sau să ne oblige să ascultăm îndemnurile Sale, ci dorește să putem înțelege ce este mai bine pentru noi. De aceea, El ne ajută să înțelegem ce înseamnă pentru noi viața, moartea, învierea și lucrarea de mijlocire a Domnului Isus în favoarea noastră.

Materiale

Câteva vase de mărimi și forme diferite. Flori de pus în unele dintre aceste vase, de preferat flori naturale, nu artificiale. Câteva dintre vase să fie pline cu „gunoaie” de birou – ghemotoace de hârtie, resturi de gume, agrafe de birou, cioturi de creioane etc. Ca variantă, puteți aduce două ghivece cu două plante de același fel sau diferite, una bine îngrijită, verde, sănătoasă, „veselă”, cealaltă, ținută câteva zile la întuneric, neudată, care să fie aproape veștejită – ilustrație pentru lipsa Duhului Sfânt din viața creștinului.

Pentru studiu suplimentar

Patriarhi și profeți, ed. 1996, pag. 375-376:
Urmările naturale ale înnoirii inimii.

Introducere

În biserică sunt oameni diferiți, așa cum sunt și vasele acestea. Nu seamănă unul cu altul, și lucrul acesta îl putem spune și despre noi, cei din clasa de juniori.

Duhul Sfânt lucrează asupra inimii fiecăruia, pentru a pune acolo solia Bibliei, pentru a convinge de păcat și a da puterea de care avem nevoie ca să ne îndreptăm, să ne schimbăm.

Duhul Sfânt vrea să folosească inima și viața noastră pentru a demonstra frumusețea iubirii lui Dumnezeu. Am putea s-o asemănăm cu aceste flori proaspete și frumoase. (Luați câteva flori și puneți-le în vase. Nu uitați că unele sunt deja pline.)

Destul de des, și inimile noastre sunt pline de „gunoaie”, de lucruri fără importanță și fără valoare, astfel că nu mai rămâne loc pentru Duhul Sfânt. Ca să putem pune flori în vase, trebuie mai întâi să le golim. La fel și inimile. Și aceasta este lucrarea pe care ne ajută Duhul Sfânt să o facem – în loc de nimicuri și gunoaie, să strângem frumusețe și parfum.

(Dacă ați adus cele două plante în ghivece, prezentați-le pentru a ilustra un creștin călăuzit de Duhul Sfânt și unul lipsit de călăuzirea Sa. Cel mai bun exemplu – ucenicii înainte și după primirea Duhului Sfânt la Cincizecime.)

1. Există și Duhul Sfânt din veșnicie, la fel ca Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus?

2. A fost cunoscută lucrarea Sa și în vremea Vechiului Testament?

3. De ce a considerat Domnul Isus că e necesar ca Duhul Sfânt să vină pe pământ?

4. Puteți spune cum „lucrează” Duhul Sfânt în viața noastră de zi cu zi? Ați putea face o comparație între felul cum erau ucenicii înainte de a primi Duhul Sfânt – gata să se certe, egoiști, mândri, „puțin credincioși”, fricoși – și cum au fost după aceea – plini de curaj, activi, gata să facă orice sacrificiu.

5. Odată, Henry Ford a spus: „Cel mai bun prieten al meu este acela care pune în lumină tot ce este mai bun în mine.” Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt. El scoate la iveală dragostea, bunătatea, altruismul, trăsături ale Domnului Isus, pe care El le-a pus în noi, dar care sunt, de obicei, acoperite de gunoiul obiceiurilor rele, al păcatelor pe care le îndrăgim.

6. În Galateni 5,22.23 este prezentată roada Duhului. Mai înainte sunt prezentate roadele firii pământești. Să nu uităm că viața fiecăruia dintre noi aduce roade – de un fel sau de altul, roadele Duhului sau ale firii pământești.

7. Duhul Sfânt e implicat în tot ce face Dumnezeu pentru noi.

Povestire

A. Ca adăugare la tot ce am aflat că face Duhul Sfânt pentru noi, am putea menționa și lucrarea unui chirurg. El este un specialist iscusit în transplantul de inimă.

Transplantul de inimă a ajuns deja ceva obișnuit. Înainte de a se recurge la aceasta, s-au încercat tot felul de posibilități: stimulatorul cardiac, înlocuirea de valve, dar nu este același lucru. Transplantul este însă o operație foarte riscantă în ea însăși, chiar atunci când este disponibilă o inimă „compatibilă”, care să nu fie respinsă de corpul primitivului. Inima transplantată este „nouă” pentru pacient și bineînțeles „mai bună”, pentru că este sănătoasă și funcționează bine. Dar ea nu va produce nicio schimbare în gândurile, sentimentele sau obiceiurile omului. Nu va face ca un om rău să devină bun sau unul bun să devină și mai bun.

Și Biblia vorbește despre transplantul de inimă. Duhul Sfânt este Chirurgul divin, care ne poate da inimi noi (vezi Ezechiel 30,26). Și când operația aceasta este făcută de El, întreaga viață se schimbă. Se schimbă dorințele, gusturile, obiceiurile, este „implantat” un spirit nou.

Dar lucrul cel mai minunat în legătură cu această intervenție chirurgicală este că nu durează mult, nu e nevoie nici de o perioadă de „reanimare” după „operație”. Procesul nu este nici complicat, nici riscant. Nu amenință viața în niciun fel, de fapt, o asigură! Și se face fără nicio anestezie.

B. Ce urmează este doar o poveste; așa ceva nu se poate întâmpla în realitate, dar este ilustrativ pentru ceea ce am învățat mai înainte.

O familie înstărită se pregătea să plece în concediu la mare. Mașina fusese umplută cu bagaje, cu unelte de pescuit, șezlonguri pentru plajă, nenumărate prosoape de toate mărimile, schiuri nautice, în sfârșit, tot ce s-ar fi putut aduna acolo pentru ca vacanța să fie într-adevăr „extra”.

Totul era gata și capul familiei s-a urcat la volan, a pus cheia în contact, dar... pauză. După câteva clipe de mare surprindere, soția îi spune: „Dragă, i-am spus mecanicului să ia chestiile alea de sub capotă, nu-mi încăpeau bagajele doar în portbagaj. Sper că nu de-acolo e problema.”

Probabil că veți zâmbi de nepriceperea femeii care își închipuia că mașina va merge și fără motor, doar cu bagajele! Dar este o ilustrație potrivită pentru o viață fără Duhul Sfânt. S-ar putea ca viața noastră să fie plină de „bagaje”, dar lipsită de puterea motorului. Să fim gata de pornire, dar să nu mergem niciunde.

Avem nevoie de puterea Duhului Sfânt ca să obținem biruința asupra lui Satana și avem nevoie de înțelepciune și de o bună cunoaștere a Cuvântului lui Dumnezeu ca să putem duce solia iubirii lui Isus celor din jurul nostru. (Adaptare după *Knight's Master Book of New Illustration*, pag. 290, 291.)

Activitate în clasă

Ideea transplantului de inimă oferă posibilitatea discutării asemănarilor și deosebirilor dintre transplantul fizic și cel spiritual. Aceasta le va oferi copiilor o viziune mai contemporană a lucrării Duhului Sfânt.

Angajament

Schimbarea inimii, transformarea făcută de Duhul Sfânt este principiul care stă la baza nașterii din nou, despre care vorbește Domnul Isus în Ioan, capitolul 3.

În rugăciunea de încheiere, exprimați dorința ca Duhul Sfânt să facă lucrarea aceasta în viața fiecăruia dintre membrii grupei. Sugați-i celui care se va ruga și ideea de a-L invita pe Duhul Sfânt în inima fiecăruia dintre cei prezenți.

Materialul pentru elevi

Duhul Sfânt

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

LA FIRUL IERBII

Unele instituții folosesc anumiți angajați pentru a realiza legătura între serviciul administrativ și producție. Despre aceștia se spune că „stau la firul ierbii”, fiind în permanență între muncitori, observând desfășurarea procesului de producție, căutând mijloace de îmbunătățire a produselor, de înnoire a tehnicilor. Ei sunt în permanență „pe teren”, reprezentând, „la firul ierbii”, birourile centrale. Ei vorbesc în numele conducerii, transmitând exact cerințele și direcția de dezvoltare promovată de instituție.

Într-un anume sens, lucrarea lui Dumnezeu pe pământ, pentru oameni, este asemănătoare. „Birourile centrale”, sediul conducerii, se află în cer. Adesea, pământul a fost comparat cu un câmp, numit așa chiar de Isus Însuși. Încă de la început, Duhul Sfânt, una dintre Cele trei Persoane ale Dumnezeirii, a fost Cel care S-a ocupat în mod special de pământ, ca un fel de Reprezentant al Dumnezeirii pe planeta noastră.

Biblia este istoria lucrării Duhului Sfânt, începând cu **Geneza, capitolul 1**, unde ni se vorbește despre participarea Duhului Sfânt la creație, și terminând cu **Apocalipsa, capitolul 22**, care spune că, la sfârșitul timpului, Duhul Sfânt îi cheamă pe oameni să se întoarcă la Dumnezeu și să-l slujească. Deci putem considera Biblia ca fiind un fel de biografie a Duhului Sfânt.

În vremea lui Noe, înainte de potop, Duhul Sfânt a făcut aceeași lucrare, dar foarte puțini oameni au răspuns chemărilor Sale de a face ce

este bine. De aceea, Dumnezeu a spus: „Duhul Meu nu va rămâne pururea în om” (**Geneza 6,3**). Refuzul de a lua seama la îndemnul Duhului Sfânt a avut ca urmare potopul.

Vechiul Testament ne vorbește despre foarte multe ocazii în care Duhul Sfânt i-a ajutat pe oameni în diferite feluri. Conducători, profeți, judecători, împărați sau oameni de rând, toți au primit ajutor, mai ales când au avut mai mare nevoie de el.

Duhul Sfânt nu lucrează în același fel pentru toți oamenii. Pentru că suntem diferiți, și nevoile noastre sunt diferite, dar, oricare ar fi ele, Duhul Sfânt ni le poate împlini și poate fi alături de noi, întotdeauna.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Ca să explice lucrarea Duhului Sfânt, Isus a folosit ca exemplu vântul. Vântul nu poate fi văzut, dar se văd foarte ușor efectele sale – foșnetul frunzelor, unduirea ierbii. Lucrarea Duhului Sfânt a pregătit calea pentru prima venire a lui Isus. De-a lungul vieții lui Isus pe pământ, Duhul Sfânt a fost permanent alături de El, chiar înainte de a Se naște. Pruncul Isus a fost conceput prin puterea Duhului Sfânt (**Matei 1,18-20**). Tot Duhul Sfânt a lucrat asupra inimii oamenilor, făcându-i să recunoască în pruncul Isus pe Mântuitorul lumii (**Luca 2,25-32**). Zi de zi, când Isus mergea din loc în loc, Duhul Sfânt Îl susținea, dându-I puteri noi (**Luca 4,14**). Când Și-a încheiat lucrarea pe pământ, Isus le-a făgăduit ucenicilor că va trimite Duhul Sfânt, care va fi cu ei și îi va ajuta în lucrarea pe care le-o încredințase (**Ioan 20,22**). Duhul Sfânt este și astăzi alături de noi, gata să lucreze cu noi și pentru noi (**Ioan 14,12,16**).

➤ În ce fel Îi poți permite Duhului Sfânt să lucreze prin tine?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Duhul Sfânt este reprezentantul lui Hristos, dar fără trup omenesc și deci independent de acesta. Împiedicat de corpul omenesc, Hristos nu putea să fie prezent peste tot, în același timp. De aceea, era spre binele lor ca El să meargă la Tatăl și să trimită Duhul Sfânt ca înlocuitor pe pământ. Nimeni nu mai putea spune că avea un avantaj din cauză că se găsea într-un anumit loc sau pentru că avea legătură personală cu Hristos. Prin Duhul, Mântuitorul putea fi în legătură cu toți. În felul acesta, era mai aproape de ei decât dacă nu S-ar fi înălțat.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Duhul Sfânt unește viața lui Dumnezeu cu viața omului. El vine în calitate de Dumnezeu spre a lua în stăpânire viața omului. Are loc o conștientizare a prezenței Domnului celui viu și proslăvit. El Se oferă fiecărui suflet într-o măsură deplină, ca și când pe pământ ar exista un singur om în care locuiește Dumnezeu... Natura Duhului Sfânt este o taină. Dumnezeu Duhul Sfânt nu trebuie să fie evaluat prin standarde omenesti. Pentru că nu putem să exprimăm infinitul în termeni limitați. Prin urmare, personalitatea Duhului Sfânt nu trebuie să fie restrânsă la comparațiile cu omul... El a fost reprezentat de Domnul Hristos ca învățând, vorbind, mărturisind, călăuzind, ascultând și declarând. Aici se manifestă inteligență, capacitate de discriminare și, prin urmare, personalitate.” – LeRoy Edwin Froom, teolog

➤ „Dumnezeu Duhul Cel Veșnic a fost activ împreună cu Tatăl și cu Fiul în lucrarea creației, a întrupării și a răscumpărării. El i-a inspirat pe scriitorii Sfintelor Scripturi. El a umplut viața Domnului Hristos cu putere. El atrage și convin-

ge ființele omenesti și, pe aceia care răspund, El îi renaște și îi transformă după chipul lui Dumnezeu. Trimis de Tatăl și de Fiul spre a fi totdeauna cu copiii Săi, El revarsă daruri spirituale asupra bisericii, împuternicind-o pentru a da mărturie despre Hristos și, în armonie cu Scripturile, o conduce în tot adevărul.” – AZȘ cred...

3. Marți

Ei și?

➤ Mâncarea era aproape gata. Eram foarte fericiți, pentru că ne era foame. Ne uitam nerăbdători la cuptorul electric, unde se afla unul dintre felurile pe care urma să le mâncăm la masă. Ne întrebam cât va mai dura. Dar, când ne-am uitat mai de aproape la cuptor, am descoperit că, de fapt... era rece. Ce se întâmplase? Din fericire, cuptorul nu se defectase, numai că ștecherul nu fusese bine pus în priză și nu primea curent electric.

Când S-a întors la cer, Isus le-a promis ucenicilor o putere deosebită și le-a spus și care avea să fie sursa acestei puteri: „Voi veți primi o putere când Se va pogorî Duhul Sfânt...” (**Fapte 1,8**). Dar nu puteau primi această putere decât „conectați la sursă”. Și, ca să fie siguri de aceasta, s-au rugat și au așteptat. Și-au mărturisit păcatele și au îndepărtat dintre ei orice motiv de dezbinare. În cele din urmă, Duhul Sfânt a venit. S-a auzit „un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic... și toți s-au umplut de Duh Sfânt” (**Fapte 2,2,4**).

D. L. Moody a fost un evanghelist vestit pentru succesul pe care îl avea. Niște pastori au discutat între ei, dacă să-l invite sau nu pe Moody să țină evanghelizări în orașele lor. Unul dintre ei, mai puțin impresionat de activitatea lui Moody, a întrebat:

– Oare Moody a pus monopol pe Duhul Sfânt?

– Nu, a răspuns altul, ci Duhul Sfânt a pus monopol pe el.

Ce bine ar fi ca Duhul Sfânt să pună monopol pe fiecare dintre noi! Lucrul acesta se va întâmpla numai dacă suntem „conectați la sursă”.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Geneza 1,2**

„Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor.”

➤ **Geneza 6,3**

„Atunci Domnul a zis: 'Duhul Meu nu va rămâne pururea în om, căci și omul nu este decât carne păcătoasă: totuși zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.'”

➤ **Ioan 14,26**

„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”

➤ **Ioan 15,26**

„Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.”

➤ **Ioan 16,7**

„Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.”

➤ **Ioan 16,13**

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.”

➤ **Fapte 2,16.17**

„Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: 'În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!'”

➤ **Romani 15,16**

„... Eu îmi împlinesc cu scumpătate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca Neamurile să-l fie o jertfă bine primită, sfințită de Duhul Sfânt.”

➤ **1 Corinteni 2,11**

„În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa: nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Când le-a făgăduit ucenicilor că va trimite Duhul Sfânt ca să fie cu ei, după ce El avea să Se înalțe la cer, Isus le-a spus și ce avea să facă Duhul Sfânt. „(El) are să vă călăuzească în tot adevărul” (**Ioan 16,13**). O călăuză este o persoană care conduce în direcția cea bună.

Duhul Sfânt „nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit” (**Ioan 16,13**). Duhul Sfânt lucrează în strânsă legătură cu Tatăl și cu Fiul, fiind Reprezentantul Lor pe pământ.

Duhul Sfânt „vă va descoperi lucrurile viitoare”. El, pe care Îl numim și Spiritul profeției, i-a inspirat pe profeți, când aceștia și-au prezentat soliile cu privire la viitor. Ioan era „în Duhul” atunci când i-au fost făcute descoperirile prezentate în **Apocalipsa 1,10**. Iar prorocii „au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (**2 Petru 1,21**).

O altă misiune a Duhului Sfânt este aceea de a convinge de păcat (**Ioan 16,8**). El ne arată ce este păcatul și ne învață cum putem scăpa de el, ca să scăpăm și de urmările lui (**Romani 6,23**).

Una dintre lucrările Duhului Sfânt este și aceea de a ne ajuta să ne cultivăm și să ne folosim talentele. De fapt, El ne ajută să ni le cunoaștem. Orice om are daruri, nimeni nu a fost uitat. Pavel spune: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh” (**1 Corinteni 12,4**).

„El Mă va proslăvi” (**Ioan 16,14**). Duhul Sfânt a continuat lucrarea începută de Isus, „construind” pe „temelia” pusă de El.

Isus L-a mai numit și *Mângâietorul* (**Ioan 14,16**). În original, cuvântul acesta desemnează pe cineva care este chemat să stea alături. Este minunat să știm că putem avea întotdeauna alături pe cineva care poate să ne călăuzească, să ne învețe și să ne fie un bun tovarăș de drum.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ În Catedrala „Sfântul Petru” din Köln, Germania, există două picturi identice, reprezentând răstignirea lui Petru, așezate una lângă alta. Explicația este următoarea. Într-una dintre

campaniile sale militare, Napoleon a jefuit orașul Köln și a luat din catedrală unul dintre aceste tablouri – originalul –, singurul care exista la vremea aceea. Pentru că originalul a fost luat, pictorul a făcut un alt tablou, identic cu primul. După o vreme, originalul a fost restituit și, de atunci, cele două tablouri stau alături. Cei care le văd nu pot spune care este originalul, pentru că deosebirile sunt foarte mici.

Cam așa este lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii și vieții noastre. Isus, Marele Original, nu mai este aici. Este în cer. Dar Duhul Sfânt este aici, făcând lucrarea Marelui Artist. În lipsa Originalului, El pictează chipul lui Isus pe pânza vieții noastre.

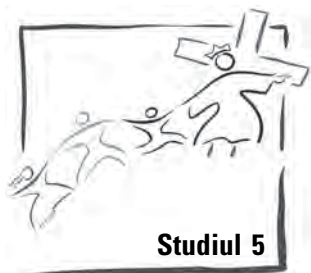
Dacă Îl vom lăsa să Își continue lucrarea asupra noastră, zi de zi, vom semăna din ce în ce mai mult cu Originalul, până ce caracterul divin va fi atât de clar reflectat în noi, încât cei care ne vor vedea Îl vor vedea în noi pe Isus.

„Noi, toți, privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului” (2 Corinteni 3,18).

Fie ca Duhul lui Dumnezeu să dezvolte în noi asemănarea cu Isus, astfel încât oricine să-L poată vedea pe El în noi. Atunci, în viața noastră se va putea vedea „roada Duhului”, despre care se vorbește în **Galateni 5,22.23**.

Iată mai jos lista cu elementele care alcătuiesc roada Duhului. Sunt scrise în ordine alfabetică și lipsesc vocalele. Citește o dată aceste versete, apoi închide Biblia și încearcă să treci cuvintele în ordine, după ce ai completat cu vocalele corespunzătoare.

BL_ND_T_ _
 B_C_R_ _
 B_N_T_T_ _
 CR_D_NC_ _\$_ _
 DR_G_ST_ _
 F_C_R_ _ D_ B_N_
 _ND_L_NG_ R_BD_R_
 _NFR_N_R_ _ P_FT_L_R
 P_C_ _

La început

Versetul din Psalmi 33,6 ar trebui luat în context cu Psalmul 33 în întregime, unde sunt prezentate câteva motive de a-Lăuda pe Dumnezeu. El este vrednic să-I aducem laudă nu numai pentru bunătatea Sa, ci și pentru măreția Sa, dovedită prin puterea Sa creatoare. Prin aceasta, El Se înalță deasupra tuturor dumnezeilor sau zeilor pe care și i-au făcut oamenii.

Puterea creatoare a lui Dumnezeu nu se limitează doar la „momentul” creației. Pavel spune că El „ține toate lucrurile prin Cuvântul puterii Lui” (Evrei 1,3). Iar Petru afirmă că „cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua judecării”, același Cuvânt prin care au fost făcute odinioară, când pământul a fost „scos din apă” (2 Petru 3,5-7).

Obiective

1. Să arătăm că originea noastră este în Dumnezeu și noi nu existăm ca urmare a unui proces de evoluție care a durat milioane de ani; să arătăm deosebiriile dintre crearea omului și a animalelor și responsabilitatea care i-a fost încredințată omului la creație.

2. Să arătăm că Sabatul este o instituție permanentă, o continuă amintire a creației.

3. Să arătăm că la creație au participat toate Cele trei Persoane ale Dumnezeirii, la fel ca în procesul de recreare, de refacere a omului.

Materiale

O schemă sau un mulaj pentru un ochi omenesc, în care să se vadă părțile componente și modul cum funcționează.

Dacă aveți în comunitate un specialist, l-ați putea invita să le explice mai amănunțit copiilor felul minunat în care este alcătuit și funcționează ochiul. (Dacă aveți specialiști în alte domenii, pot

fi invitați să le vorbească juniorilor despre ceva deosebit din specialitatea lor.)

Pentru studiu suplimentar

Educație, ed. 2001, pag. 104: „Mâna care sprijină lumile în spațiu, mâna care ține toate lucrurile pretutindeni în Universul lui Dumnezeu în ordinea în care sunt aranjate și în neobosită lor activitate este mâna care a fost bătută în cuie pe cruce pentru noi.”

Mărturii, vol. 5, pag. 744: „Acestea vor constitui studiul celor răscumparați în decursul veacurilor nesfârșite. În timp ce vor contempla lucrarea lui Dumnezeu în creație și răscumpărare, noi adevăruri vor continua să se descopere minții ce se minunează și se delectează.”

Introducere

Complexitatea corpului omenesc și modul minunat în care funcționează diversele organe și sisteme, precum și interdependența dintre acestea sunt cele mai bune dovezi împotriva teoriei evoluționiste. Ar fi absolut imposibil ca atât de complicatele mecanisme din care este alcătuit corpul omenesc să fi evoluat prin ele însele.

Niște date mai vechi arătau că în ochiul omenesc există aproximativ 137 de milioane de elemente distincte, numai în retină. Legăturile nervoase care duc informația de la retină la creier se condensează treptat, ajungând la circa un milion. Acestea sunt cuplate într-un fel de rețea, pentru a transmite fiecare imagine la locul potrivit din creier. Fiecare imagine ajunsă la creier declanșează o adevărată furtună „electrică”, ce afectează milioane de celule nervoase, nu numai în momentul respectiv, ci și atunci când este readusă în memorie o imagine văzută mai înainte. Fiecare imagine trebuie „interpretată”,

determinându-se distanța de la ea până la ochi, dimensiunile, culoarea, strălucirea sau luminozitatea, conturul, precum și o relație cu ceva văzut mai dinainte sau deja cunoscut și cu ceva ce ar putea fi văzut în viitor.

Și toate acestea sunt declanșate doar de vederea unui lucru obișnuit!

1. Discutați puțin despre măreția creației lui Dumnezeu – despre animalele uriașe și despre cele minuscule, despre celulele simple, din care este alcătuită fiecare ființă vie, și despre cele foarte specializate, care alcătuiesc diferite organe și aparate – nervi, mușchi, oase.

2. Discutați despre „greșelile” pe care le-ar fi putut face Dumnezeu la creație. De exemplu: plantele în ziua întâi, înaintea luminii; animalele în ziua a doua, înainte de a face vegetația; omul în ziua a doua, înainte de a face soarele, sau vegetația. Gândiți-vă și la alte posibilități, dar subliniați, în mod deosebit, înțelepciunea lui Dumnezeu.

3. Noi nu înțelegem pe deplin cum a fost făcută materia din energie, dar, văzând cum se transformă materia în energie, ne dăm seama că lucrul acesta este posibil.

4. Ați vrea să vă „mutați” ziua de naștere la altă dată, în altă zi? De ce? De ce nu poate fi schimbat Sabatul Domnului?

5. Fără creație, cad și ceilalți stâlpi ai credinței noastre: Sabatul, natura omului, ordinea și scopul existenței în univers.

6. Dacă Dumnezeu poate „ține” universul, avem motive să ne îndoim că El poate face orice lucru de care avem nevoie?

Povestire

Cei ce vizitează parcurile naționale din SUA primesc tot felul de informații despre lucrurile pe care le văd.

Eram cu familia la Marele Canion din Arizona. Ghidul ne prezenta teoria formării acestui canion și ne spunea despre milioanele de ani necesari pentru erodare, ca să poată lua naștere această uriașă despicătură în stâncă. În evoluție, nimic nu este precis! Când ni s-a permis să punem întrebări, am ridicat mâna și am întreat: „În

teoria dumneavoastră nu încap și posibilitatea unei catastrofe care să fi dat naștere Marelui Canion?” Evident, ghidul a fost puțin derutat, apoi a întreat cu un oarecare cinism: „Sunteți creaționist, nu-i așa?” Dar n-a așteptat răspunsul și nici nu a răspuns în mod concret la întrebarea pe care i-o pusesem, ci s-a făcut nevăzut printre turiști.

Nu vom putea înțelege niciodată totul despre creație, dar aceasta va constitui unul dintre obiectele noastre de studiu în ceruri. Totuși teoria evoluționistă lasă mult mai multe întrebări fără răspuns atât cu privire la trecut, cât și cu privire la prezent și viitor.

Activitate în clasă

Discutați cu clasa argumentele aduse de susținătorii teoriei evoluționiste. Cum a apărut prima „scânteie” de viață pe planeta noastră?

De exemplu, Thomas Gold, de la Universitatea Cornell, crede că viața a existat în urmă cu multe miliarde de ani pe alte planete (dar nu spune cum a apărut viața acolo) și a fost adusă pe planeta noastră cu vreun miliard de ani în urmă, de niște vizitatori ajunși pe Pământ într-o navă spațială, care a lăsat „câteva forme microscopice de viață”.

Din păcate, oamenii de știință nu prea au reușit să se pună de acord în ce privește originea procesului de evoluție. Totul rămâne un fel de ghicitoare.

Angajament

Este o nouă ocazie de a ne consacra unui Dumnezeu înțelept și atotputernic, care a creat lumea și a făcut să existe în ea tot felul de viețuitoare, un Dumnezeu care Se îngrijește de toate nevoile noastre, fizice și spirituale.

Puteți cere fiecărui membru al grupeii să se gândească la un lucru concret pentru care Îi este recunoscător lui Dumnezeu că l-a creat și să mulțumească pentru el în rugăciunea „în cerc” de la încheierea Școlii de Sabat.

Materialul pentru elevi

La început

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

SĂPTĂMÂNA

Cum știm cât de lungă trebuie să fie o zi sau o lună, cât ține un an? Ne ghidăm după calendare și după ceas, bineînțeles. Dar cum au fost stabilite la început aceste unități de măsură pentru timp?

Dacă vei spune că au fost stabilite în funcție de mișcările regulate ale Pământului, Lunii și Soarelui, ai dreptate. Mișcările corpurilor cerești, mișcări de rotație și de revoluție, sunt uniforme și deci previzibile, așa că ne putem bizui pe ele pentru a măsura timpul.

Există însă o unitate de măsură pentru timp care nu e determinată de mișcarea corpurilor cerești – săptămâna. Ea a fost stabilită la creație, de Dumnezeu, care a creat lumea în șase zile, iar în a șaptea, în Sabat, S-a odihnit, încheind astfel o săptămână.

În timpul acesta, Dumnezeu a creat pământul și tot ce este pe el, inclusiv omul. Biblia spune că toate aceste lucruri „au fost făcute prin Cuvântul Domnului... Căci El zice și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă” (**Psalmi 33,6-9**).

Când a creat lumea noastră, Dumnezeu nu a folosit o materie care exista deja, ci a făcut totul din nimic. Totul a apărut la porunca Sa. „... tot ce se vede nu a fost făcut din lucruri care se văd” (**Evrei 11,3**).

Descoperirile erei noastre atomice i-au convins pe oamenii de știință că materia se poate transforma în energie și invers. Deci putem să înțelegem foarte bine cum o parte din puterea lui Dumnezeu, adică o cantitate de energie, s-a

transformat în materie, făcând astfel să ia ființă lumea noastră.

Dumnezeu a hotărât să realizeze procesul creației într-o săptămână. Fără îndoială că ar fi putut termina mai repede, dar El a vrut să ne dea ciclul săptămânal, ca o comemorare a lucrării Sale, și Sabatul, care ne îngăduie să ne oprim din lucrul nostru și să ne odihnim, așa cum a făcut și El.

Porunca a patra (**Exod 20,8-11**) vorbește despre șase zile ale creației și despre ziua de odihnă, care încheie săptămâna, și ne îndeamnă să păzim Sabatul, așa cum a făcut Dumnezeu. Unitatea de timp la care se face referire aici, când apare cuvântul „zi”, este o zi obișnuită, de douăzeci și patru de ore, așa cum a fost fiecare zi a creației și cum este și astăzi.

Dacă acceptăm raportul biblic despre creație, atunci vom crede că Dumnezeu a făcut lumea noastră și tot ce cuprinde ea, inclusiv omul, în șase zile, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, lăsându-ne astfel un exemplu de urmat.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Cel mai simplu mod de a descoperi care ne sunt rădăcinile, obârșia, este să luăm Biblia și să începem să citim de la primul capitol. Este singurul punct de plecare sigur, pentru istoria lumii noastre și a oamenilor care o locuiesc. Raportul este simplu: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul” (**Geneza 1,1**). Biblia spune: „Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd” (**Evrei 11,3**).

➤ Lui Dumnezeu Îi place diversitatea. În natură nu există două lucruri care să fie perfect identice. Firele de iarbă, fulgii de zăpadă, picăturile de apă, toate sunt diferite unele de altele, dar fiecare își are un loc bine determinat în creația lui Dumnezeu. Tot astfel, nu există doi

oameni la fel. Fiecare dintre noi este unic. Dumnezeu ne-a creat ca persoane unice și, în această calitate, fiecare dintre noi are un loc distinct în planul Său. Nu este uimitor să știm că Dumnezeu, care a creat lumea, ne iubește pe fiecare?

➤ Ce asemănări și ce deosebiri există între procesul creației, care a avut loc la început, și procesul refacerii vieții noastre?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Dumnezeu este Creator al tuturor lucrurilor și El a așezat în Scriptură raportul autentic al activității Sale creatoare. În șase zile Dumnezeu 'a făcut cerurile și pământul' și toate ființele vii de pe pământ și S-a odihnit în ziua a șaptea a acelei prime săptămâni. În acest fel, El a stabilit Sabatul ca un monument permanent al încheierii lucrării Sale creatoare. Primul bărbat și prima femeie au fost făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ca o încoronare a lucrării creației, dându-li-se stăpânire peste pământul întreg și fiind însărcinați cu răspunderea de a se îngriji de el. Când lucrarea de creare a lumii a fost terminată, ea era 'foarte bună', declarând slava lui Dumnezeu.” – *AZȘ cred...*

➤ „Zilele raportului biblic cu privire la creațiune indică perioade literale de 24 de ore. Tipică pentru felul în care oamenii lui Dumnezeu din Vechiul Testament măsurau timpul este expresia 'o seară și o dimineață' (Geneza 1,5.8.13.19.23.31) și care specifică zile individuale, cu ziua începând seara sau la apusul soarelui (Levitic 23,32). Cele Zece Porunci oferă o altă dovadă a faptului că raportul genezic al creațiunii implică zile literale. În porunca a patra, Dumnezeu spune: 'Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul

tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău; să nu faci nicio lucrare în ea. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o' (Exod 20,8-11).” – *Comentariul biblic AZȘ*

➤ „Sabatul a fost sfințit la creațiune. Fiind rânduit pentru om, originea sa este timpul acela când 'stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie' (Iov 38,7). Pacea odihnea asupra lumii, deoarece pământul era în armonie cu cerul. 'Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune' și El S-a odihnit în bucuria lucrării Sale încheiate (Geneza 1,31). Deoarece El S-a odihnit în Sabat, 'Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o' – a pus-o deoparte pentru un scop sfânt. El i-a dat-o lui Adam ca zi de odihnă. Era un semn de aducere-aminte a lucrării de creație și, în felul acesta, un semn al puterii lui Dumnezeu și al iubirii Sale. Scriptura zice: 'El a lăsat o aducere aminte a minunilor Lui.' (Geneza 2,3; Psalmi 111,4).” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol și peste fața adâncului era întuneric” (**Geneza 1,1.2**). E greu să faci ceva pe întuneric, fără lumină, așa că Dumnezeu a început cu aceasta. De fapt, El a făcut ziua și noaptea, despărțind lumina de întuneric (**Geneza 1,4**). Apoi, a urmat crearea atmosferei în jurul Pământului; rolul ei era să „țină sub control” temperatura planetei și să o facă potrivită pentru ca planeta să fie locuită (**vers. 6-8**). În cea de a treia zi, Dumnezeu a poruncit ca apele să „se strângă” în mări și oceane, așa încât să se arate uscatul, sau pământul. Apoi, pe acest pământ, Dumnezeu a creat vegetația. Pământul începea să arate frumos, cu tot felul de plante, în diferite stadii de dezvoltare (**vers. 9-13**). Apoi au fost făcute Soarele și Luna, ca să slujească drept surse de lumină, ca să regleze și să stabilească definitiv deosebirea dintre zi și noapte și succesiunea lor, precum și

a lunilor și a anilor (**vers. 20-23**). În cea de a cincea zi, au fost create viețuitoarele care trăiesc în ape și în aer (**vers. 20-23**). Apoi, Dumnezeu a făcut animalele care trăiesc pe uscat, inclusiv târâtoarele și insectele. Biblia spune că Dumnezeu a făcut „fiare pământești”, referindu-se probabil la toate animalele care trăiesc pe uscat (**vers. 24.25**).

Dar lipsea ceva. Printre toate făpturile create, nu era niciuna care să poată gândi asemenea Lui. Așa că El a spus: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră” (**Geneza 1,26**). Pentru aceasta, Dumnezeu a luat țărână și a modelat un corp așa cum modelează un sculptor lutul. Din punct de vedere al formei, era perfect, dar îi mai lipsea ceva ca să fie complet – viața. Acelui corp inert, Dumnezeu „i-a suflat în nări suflare de viață” (**Geneza 27**). În felul acesta, Dumnezeu a pus în om „scânteia de viață”, principiul vieții. Astfel, omul a devenit o ființă inteligentă, conștientă, care poate gândi.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Geneza 1,1**

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

➤ **Geneza 2,7.22**

„Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.”

➤ **Geneza 2,2.3**

„În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.”

➤ **1 Cronici 16,24-27**

„... povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! Căci Domnul este mare și foarte vrednic de laudă, El este de temut mai presus de toți dumnezeii; căci toți dumnezeii popoarelor sunt idoli, dar Domnul a făcut cerurile. Măreția și strălucirea sunt înaintea Feței Lui, tăria și bucuria sunt în locașul Lui.”

➤ **Psalmi 33,6**

„Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor, prin suflarea gurii Lui.”

➤ **Isaia 40,18-26**

„Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu? Și cu ce asemănare Îl veți asemăna? Meșterul toarnă idolul, și argintarul îl îmbracă cu aur și-i toarnă lăntișoare de argint. Iar cine este sărac alege ca dar un lemn care nu putrezește; își caută un meșter iscusit, ca să facă un idol, care să nu se clatine. 'Nu știți? N-ați auzit? Nu vi s-a făcut cunoscut de la început? Nu v-ați gândit niciodată la întemeierea pământului?' El stă deasupra cercului pământului și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde cerurile ca o mahramă subțire și le lățește ca un cort, ca să locuiască în el. El preface într-o nimica pe voievozi și face o nimica din judecătorii pământului. De abia sunt sădiți, de abia sunt semănați, de abia li s-a înrădăcinat tulpina în pământ: și El suflă peste ei, de se usucă și un vârtej îi ia ca pe niște paie. 'Cu cine Mă veți asemăna, ca să fiu deopotrivă cu el?' zice Cel Sfânt. 'Ridicați-vă ochii în sus și priviți! Cine a făcut aceste lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor? El le cheamă pe toate pe nume; așa de mare e puterea și tăria Lui, că una nu lipsește.'”

➤ **Romani 1,20**

„Înșușirile nevăzute ale Lui... se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele, în lucrurile făcute de El.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ După șase zile, creația a fost terminată. Biblia spune: „În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit” (**Geneza 2,2**). Dumnezeu nu obosește niciodată. Nu avea nevoie de odihnă pentru că S-ar fi simțit obosit sau slăbit, ci „a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o” (**Geneza 2,3**). Aceasta înseamnă că El a declarat-o sfântă și a pus-o deoparte, pentru un scop sfânt. Dar nu a fost numai ziua cu care s-a încheiat săptămâna creației. Dumnezeu a intenționat ca, și după aceea, fiecare a șaptea zi să fie pusă deoparte,

pentru ca noi să ne odihnim și să ne aducem aminte de minunata istorie a creației. Lucrul acesta este arătat cu claritate în porunca despre Sabat: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești... (Exod 20,11).

➤ Astfel, Sabatul este ca un indicator, care ne arată că trebuie să ne oprim din lucrul nostru obișnuit, dar este și o invitație de a ne bucura de părtășia cu Dumnezeu, Creatorul nostru. Ziua aceasta a fost prevăzută ca un popas în alergarea vieții.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

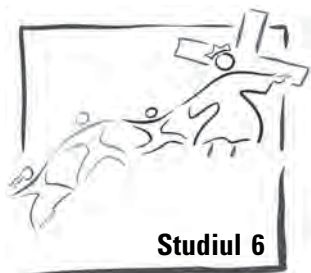
➤ Când ne gândim la crearea lumii, știm că nu suntem singuri. Mica noastră lume este o parte din imensul Univers al lui Dumnezeu, iar Universul este atât de mare, încât nu putem să-l cuprindem cu mintea și nici să ni-l imaginăm în toată imensitatea sa.

➤ Într-o noapte senină, putem vedea cu ochiul liber cam 6.000 de stele. Cu o lunetă, am mai putea vedea câteva mii. Cu telescoapele, am ajunge mult mai departe – cam la 200 de milioane, câte se pot vedea cu telescopul de la Mount Palomar, care are o deschidere, diametrul

lentilei, de 5,08 m. Dar mai avem încă foarte mult până să putem număra stelele. Suntem încă foarte departe.

➤ Dumnezeu a creat toate stelele, planetele și celelalte corpuri cerești. El le-a așezat pe orbitele lor, care se intersectează unele cu altele, și a rânduit sistemele din care fac parte. Cât de nemărginită este puterea Sa! Dar Același Dumnezeu susține și Se îngrijește personal de fiecare părticică a Universului. El cunoaște nevoile fiecărei ființe și o iubește ca și cum ar fi singura care există. Lucrul acesta este adevărat și cu privire la lumea noastră. El a creat-o și continuă să o susțină. El este Creatorul oricărei familii de pe pământ și îl cunoaște personal pe orice om.

➤ Raportul creației ne asigură că toți oamenii alcătuiesc o singură familie, pentru că toți au aceeași origine. Pavel spune că Dumnezeu „a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului” (Fapte 17,26). Nu este normal să existe sentimentul că o naționalitate este mai bună decât alta sau o culoare a pielii este de preferat alteia. Indiferent de rasă, de sex sau de educație, toți suntem una în Dumnezeu, egali înaintea Sa.

Natura omului

Citiți în clasă Psalmi 8,5.6.

Care a fost rangul omului la început?

Cu ce a fost încoronat?

Peste ce i s-a dat stăpânire?

Psalmistul David, crescut „la țară”, și-a petrecut copilăria și anii tinereții păzind oile. De seori a fost impresionat de măreția Creatorului, descoperită în stelele cerului, care l-a făcut să se întrebe: Ce este omul?

Micimea omului se vede și mai bine când este pusă în contrast cu măreția lui Dumnezeu (Psalmi 8,3). Dar, pe de altă parte, psalmul ne arată înaltul statut acordat de Dumnezeu omului încă de la creație, de când l-a făcut „după chipul Său” (Geneza 1,26).

Versetul 5 ne reamintește că omul are o relație deosebită cu Dumnezeu, că este mult superior animalelor, dar „mai prejos” decât Dumnezeul infinit.

În calitate de copii ai lui Dumnezeu, avem o mare moștenire și o perspectivă minunată.

Obiective

1. Să arătăm că omul nu are de ce să-și plece capul rușinat din cauza obârșiei sale, ci ar trebui să recunoască și să prețuiască strânsa relație pe care o are cu marele Dumnezeu al cerului.

2. Să le explicăm elevilor că păcatul ne-a afectat pe toți și a afectat toate lucrurile, dar Dumnezeu a promis că va face „toate lucrurile noi” (Apocalipsa 21,5). Deși este liber să gândească și să acționeze în consecință, omul este totuși dependent de Dumnezeu în ce privește viața. Omul a fost creat pentru slava lui Dumnezeu și i se cere să-L iubească pe Creatorul său, pe semenii săi și să aibă grijă de ființele nevântătoare și de natura creată de Dumnezeu.

3. Adam și Eva au fost creați cu puterea de a alege și ei au ales cu bună știință să păcătuiască. De aceea, nu Dumnezeu poartă răspunderea pentru intrarea păcatului în lume.

Materiale

Un computer portabil, dacă este posibil.

Pentru studiu suplimentar

Patriarhi și profeți, ed. 1996, pag. 33: „Primii noștri părinți, deși creați nevinovați și sfinți, nu erau în afara posibilității de a face răul. Dumnezeu i-a făcut agenți morali liberi, capabili să aprecieze atât înțelepciunea și bunătatea caracterului Său, cât și dreptatea cerințelor Sale și, în deplină libertate și cunoștință de cauză, să asculte sau să nu asculte de El.”

Introducere

Dumnezeu i-a făcut pe oameni după chipul Său, nu a făcut niște ființe care să funcționeze ca niște roboți sau ca niște computere performante, care pot face tot felul de operații atunci când se apasă pe tasta sau butonul corespunzător.

Oamenii au fost făcuți să fie „programatori”, având capacitatea de a iniția, de a gândi, de a evalua și de a hotărî.

Creatorul i-a dotat pe oameni cu puteri și calități fizice, mintale și spirituale, care să-i facă în stare să construiască zgârie-nori, să scrie discursuri, să inventeze mașini complicate și nave spațiale, dar Dumnezeu nu și-a rezervat dreptul de a le „programa” hotărârile și sentimentele, nici de a-i constrânge în vreun fel. Orice altceva pe lume se poate „programa”, cel puțin într-o anumită măsură, dar oamenii nu. Ei sunt programatori.

Faceți o mică demonstrație cu computerul, apoi discutați deosebirile dintre computerul „programat” să facă o anumită operație și programator. Este o altă ilustrație a nivelului înalt la care se află omul, chiar de la crearea sa, și nivelul la care poate ajunge folosindu-și bine întregul potențial.

În lipsa unui computer portabil, puteți folosi, ca introducere, următoarea povestire:

Înainte de războiul civil, undeva, pe o plantație, un vizitator se uita la sclavii care se întorceau de la muncă. De-abia târându-și picioarele, cu umerii căzuți, cu spinarea încovoiată și capul plecat, erau parcă întruchipări ale deznădejdiei. Printre ei însă, era un tânăr cu umerii largi, cu capul ridicat semeț. Ochii îi străluceau și fiecare mișcare a corpului său athletic exprima mândrie. Surprins, vizitatorul l-a întrebat pe stăpânul plantației și al sclavilor: „Omul acela este parcă altfel decât toți. Ce e cu el? Cine e?” „A, este fiul unui rege african”, a răspuns proprietarul, „și nu poate uita nicio clipă lucrul acesta.” (E. Soper, *God Is My Friend*, pag. 45)

1. Noi am fost făcuți „după chipul lui Dumnezeu”. Totuși, în unele privințe, nu suntem ca El. În care?

2. De ce nu l-a făcut Dumnezeu pe Adam incapabil să păcătuiască?

3. Este omul nemuritor? Poate deveni?

4. În ce privințe depinde omul de Dumnezeu?

5. Care era singurul loc de pe pământ în care Satana putea să-i ispitească pe oameni? (Cineva l-a numit „urna de vot”, pentru că acolo omul avea să aleagă.)

6. Pe cine au aruncat vina în cele din urmă Adam și Eva? Era corectă acuzația lor?

7. Adam și Eva au fost creați maturi din punct de vedere fizic și mintal, fără păcat, dar nu avuseseră încă ocazia să facă alegeri și să ia hotărâri prin care să-și dezvolte caracterul și să-și afirme personalitatea. Exista în ei o înclinație spre bine, o dispoziție de a face binele, și aceasta trebuia să fie pusă la încercare.

În inima omului, undeva în adâncul ființei lui, există și acum o dorință după Dumnezeu. Dar mai putem vorbi și despre o înclinație spre bine? Ce s-a întâmplat după atâția ani de păcat?

Când a fost creat Adam, exista posibilitatea ca omul să moară, dar nu era necesar, nici obligatoriu să moară vreodată. Aceasta a fost alegerea lui.

Povestire

A. Noi ar trebui să înțelegem că suntem copii ai Regelui, că suntem de viță nobilă și că viața noastră ar trebui să arate acest lucru.

S-a întâmplat în vremea Revoluției Franceze. Dezgustați peste măsură de excesele și de tirania regilor lor, francezii l-au întemnițat pe Ludovic al XVI-lea și l-au decapitat. Ceva mai târziu, a fost executată în același fel și regina Maria Antoaneta.

Tânărul prinț Ludovic, cel care avea să devină regele Ludovic al XVII-lea, a fost și el întemnițat, dar mai apoi a fost eliberat și dat pe mâna unui cizmar. Acesta l-a îmbrăcat în zdrențe, i-a dat să mănânce numai resturi și gunoaie și a încercat să-l învețe să înjure și să fure, a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a-l determina pe prinț să-și uite obârșia regală.

Dar, de fiecare dată când cizmarul încerca să-l învețe să spună un cuvânt urât, prințul își încleșta pumnii și răspundea: „Eu nu voi rosti asemenea cuvinte! Eu nu spun așa ceva! Eu m-am născut să fiu rege și nu voi spune asemenea cuvinte!”

Noi toți suntem de neam regesc, nu urmași ai unui rege pământesc, ci copii ai Regelui ceresc.

„Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui...” (1 Petru 2,9)

B. Lecția de înot

„Lena este ca o rățușcă”, spune mama ei. Îi place apa și ar sta toată ziua în apă. A fost încântată să facă un curs de înot și în fiecare vară și-a perfecționat tehnica – se antrenează mereu și speră să ajungă o bună înotătoare.

Dar, într-o zi, a văzut cum un cârd de boboci de rață, niște ghemotoace de puf de-abia ieșite din ou, intră în apă și înoată mai bine de un ceas. Au intrat în apă fără nicio grijă, de parcă știau să înoate de ani de zile. „De ce n-am putut să fac și eu la fel?” s-a plâns Lena, gândindu-se la nenumăratele ei ore de „lecții de înot” și de antrenament.

Mama petrece atâta vreme vara în bucătărie, făcând gem și dulceață din toate fructele. Și, cu toate că e o gospodină bună și muncește mult, uneori dulceața nu se leagă sau se zaharisește, alteori nu-i iese pelteaua. În schimb, în livadă, albinele fac miere întruna, fără să aibă nevoie de cursuri speciale sau rețete, și nu dau greș. Sunt mai deștepte decât mama?

Furnicile își construiesc poduri și sapă galerii subterane, albinele își fac fagurii perfect, păianjenii țes pânze fine, castorii își fac stăvilare, fără să fi luat lecții de la cineva. Ei lucrează din instinct. Realizările acestea, uimitoare pentru oameni, sunt absolut necesare respectivelor viețuitoare, pentru a supraviețui.

O rață sălbatică n-are timp să ia lecții de înot. Viața ei depinde de capacitatea de a intra rapid în apă ca să scape de dușmanii de pe uscat, dar apa este și o sursă de hrană. Nici albinele nu prea au timp să urmeze cursuri de arhitectură, ca să facă fagurii, sau cursuri de bucătărie/cofetărie, ca să învețe să facă mierea. O greșală poate însemna moarte pentru puietul stupului.

Dumnezeu nu ne-a dat nouă, oamenilor, instinctele acestea pe care le au diferite viețuitoare, pentru că nu ne sunt necesare pentru existență. În schimb, ne-a dat ceva mai bun – inteligența. Ne-a dat mintea – capacitatea de a gândi, de a învăța din greșelile noastre și ale altora, de a clădi pe experiența de azi, pentru ca mâine să fie mai bine.

O rață poate să înoate și să se scufunde, dar atât. Cine a auzit de rațe care pot înota sau se pot scufunda în cinci sau șase stiluri, așa cum poate face un om care învață să înoate? Și o albină, oricât ar munci, nu poate face decât miere. Nu va reuși niciodată să facă și gem, și jeleu, și marmeladă, și dulceață, nici să conserve în vreun fel florile și fructele de la care ia nectar.

Dumnezeu ne-a făcut pe noi, oamenii, mai presus decât lumea animală și ne-a dat capacitatea de a gândi, ceea ce ne face în stare să realizăm mai mult prin noi înșine. (E. Soper, *God Is My Friend*, pag. 39, 40)

Activitate în clasă

Cereți-le elevilor să-și imagineze cum a decurs primul „sfat” ceresc după ce Adam și Eva au păcătuțit. Încercați să vă imaginați ce ar fi putut spune Dumnezeu Tatăl, Domnul Isus și Duhul Sfânt.

Cereți-le elevilor să se gândească la alte viețuitoare, mari sau mici, care au performanțe sau abilități deosebite. Comparați realizările acestora cu realizări asemănătoare ale oamenilor. Pot animalele, păsările și insectele să greșească? Să învețe din greșeli și mai ales din greșelile altora? Dar omul? Care e răspunderea ce decurge de aici?

Angajament

Ce putem sau ce ar trebui să facem când ne amintim că suntem „de neam regesc”?

În rugăciunea de încheiere, cereți ca, prin harul lui Dumnezeu, fiecare membru al grupei să aibă o purtare vrednică de un prinț, de un copil al Împăratului Universului.

Materialul pentru elevi

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

RĂDĂCINI

Ți s-a spus vreodată că ești leit mama, tata sau altcineva din familie? Cu alte cuvinte, aceasta înseamnă că semeni foarte mult cu persoana respectivă sau că faptele tale amintesc foarte mult de acea persoană. Un om poate să semene foarte bine cu altul, să fie ca o reflectare a celuiilalt. Când a fost creat, Adam a fost făcut, sau modelat, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa cum era hotărât în planul Său. El spusese: „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră”.

Este minunat să știm că noi, ființele create de Dumnezeu, suntem asemenea Lui. În ciuda atacurilor păcatului, încă mai purtăm urme ale asemănării cu El. Avem capacitatea de a învăța lucruri noi, de a ne întări caracterul prin alegeri corecte, de a înțelege glorioasa lucrare a lui Dumnezeu, așa cum ni se descoperă în natură. Avem puterea de a gândi și a face, de a gândi noi înșine, nu doar de a reflecta gândirea altor oameni; noi putem să fim stăpâni ai împrejurărilor, nu sclavi ai acestora.

În zilele noastre, puține lucruri sunt atât de bine cunoscute ca mașinile. Au devenit o necesitate – avem nevoie de mașină (autovehicul sau autobuz) ca să mergem la serviciu, la școală, la cumpărături, în vizită la prieteni. Ca să poată merge bine, mașina trebuie să funcționeze ca un tot unitar. Aceasta înseamnă că bateria trebuie să fie încărcată, starterul să funcționeze corect, conducta de benzină să fie în bună stare, să funcționeze bine și pompa de benzină, și instalația de răcire, și comenzile de la bord, și sistemul electric etc.

Natura omului

Cam în același fel ar trebui să funcționăm și noi, ca oameni făcuți după chipul lui Dumnezeu. Ființa umană este alcătuită din trei părți – corp, minte și suflet; putem vorbi deci despre trei componente: fizică, mintală și spirituală. Toate sunt importante și trebuie să lucreze împreună.

Dumnezeu a creat ființa umană ca un întreg. Dacă este afectată în vreun fel una dintre părțile acestui întreg, suferă toate celelalte. Aceasta înseamnă că ceea ce mâncăm sau felul în care ne tratăm corpul va influența posibilitatea de a ne folosi mintea. Iar dorința și capacitatea noastră de a-l sluji lui Dumnezeu și de a studia din Cuvântul Său vor fi influențate de lucrurile cu care ne umplem mintea. Să nu uităm niciodată că orice lucru care face rău uneia dintre componentele ființei noastre va face rău întregii ființe.

1. Duminică Iată părerea mea

➤ Omul a fost „coroana creației”, o ființă deosebită, altfel decât toate celelalte viețuitoare de pe pământ. În comparație cu Dumnezeu, suntem mici și slabi, dar El ne-a făcut marea onoare de a ne dăruia minte, inteligență, de care ne folosim pentru a gândi, pentru a lua hotărâri, precum și capacitatea de a înțelege câte ceva din măreția Lui și de a acționa în consecință.

➤ Când înțelegem miliardele de lucruri pe care le-a făcut Dumnezeu pentru noi, ce altceva am putea face, decât să-L iubim? Animalele nu știu nimic despre Dumnezeu și nu pot înțelege ce este bine și ce este rău. Cum ne putem arăta recunoștința față de Dumnezeu pentru că suntem niște ființe atât de minunate?

2. Luni Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor ade-

vărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Bărbatul și femeia au fost făcuți după chipul lui Dumnezeu, dotați cu individualitate și cu libertatea de a gândi și de a acționa. Deși au fost creați ca ființe libere, reprezentând o unitate indivizibilă a corpului, minții și spiritului, erau dependenți de Dumnezeu pentru viață, suflare și toate celelalte. Când primii noștri părinți nu l-au ascultat pe Dumnezeu, ei au negat dependența lor de El și au căzut din înalta lor poziție, pe care au avut-o când au ascultat de Dumnezeu. Chipul lui Dumnezeu în ei a fost mânjit și au devenit supuși morții. Urmașii lor au împărtășit această natură căzută împreună cu consecințele ei. Aceștia se nasc cu slăbiciuni și tendințe spre rău. Dar Dumnezeu, în Hristos, a împăcat lumea cu Sine și, prin Duhul Său, a refăcut în muritorii pocăiți chipul Făcătorului lor. Creați spre slava lui Dumnezeu, ei sunt chemați să-L iubească pe El, să se iubească unii pe alții și să aibă grijă de cele din jurul lor.” – *AZȘ cred...*

➤ Cele patru teze celebre augustinieni:
1. Omul înainte de cădere putea să păcătuiască sau să nu păcătuiască. 2. După cădere nu putea să nu păcătuiască. 3. După nașterea din nou poate să nu păcătuiască. 4. După glorie nu poate păcătui. – Aureliu Augustin, apologet și părinte bisericesc

➤ „Concepția creștină despre om este că omul este o creatură a lui Dumnezeu, făcută după chipul Lui. Acest lucru înseamnă că omul trebuie văzut nu ca un rezultat al unui proces evolutiv întâmplător, așa cum cred evoluționiștii, ci ca rodul unui act conștient și planificat al lui Dumnezeu.” – Millard Erickson, teolog

➤ „Satana și-a început înșelătoria în Eden. El i-a spus Evei: ‘Hotărât, că nu veți muri.’ Această a fost prima lui lecție cu privire la nemurirea sufletului; el și-a continuat această înșelătorie de atunci și până în prezent și o va susține mai departe până la sfârșitul captivității copiilor lui

Dumnezeu... Pentru mine a fost uimitor faptul că Satana a putut avea atâta succes în a-l face pe om să creadă că declarația lui Dumnezeu din Ezechiel 18,4: ‘Sufletul care păcătuiește, acela va muri’, înseamnă că sufletul care păcătuiește nu va muri, ci va trăi veșnic în suferință. Îngerul a zis: ‘Viața este viață, fie că este trăită în durere, fie în fericire. Moartea este fără durere, fără bucurie, fără ură.’” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Toate lucrurile de pe pământ fuseseră făcute pentru Adam și Eva, erau ale lor. Aveau din belșug cea mai bună hrană. Se bucurau de un cămin pe care îl făcuse Dumnezeu, special pentru ei, de frumusețea florilor, a pomilor, a ierbii. Aveau prieteni care veneau la ei, direct din cer. Domnul Însuși venea la ei, mergea cu ei și stătea de vorbă cu ei. Nu exista acolo nimic de temut – totul era doar bucurie.

➤ Un singur lucru le ceruse Dumnezeu, ceva neînsemnat. Dintre toți pomii din grădină, unul singur le era interzis. Dar, întrucât grădina era plină de tot felul de fructe, oricum, nu aveau nevoie de fructele acestui pom, așa că nu aveau niciun motiv să și le dorească.

➤ Dar când s-a apropiat de pom, un frumos șarpe înaripat i-a spus că fructele acelea ar putea să o facă mai înțeleaptă, mai capabilă să ia singură hotărâri cu privire la viața ei și chiar să ajungă la fel ca Dumnezeu. În felul acesta, Eva a fost ispitită. A început să aibă sentimentul că Dumnezeu i-a interzis ceva de care ar fi avut nevoie, că a ascuns de ea ceva și nu i-a spus totul despre lucrul respectiv.

➤ Eva cunoscuse până atunci doar binele, adică ce dorește Dumnezeu pentru toate ființele create de El. Dar a început să fie curioasă să știe și ce este „dincolo de gard”, fără să-și dea seama că nu era ceva de dorit. Lucifer, care începuse deja să plătească prețul răzvrătirii sale din cer, știa. Dar Eva nu, așa că a întins mâna și a luat fructul pe care i-l oferea șarpele.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Psalmi 8,4-6

„Ce este omul, ca să Te gândești la el și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. L-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui.” [*„Când privesc la cerul Tău, lucrul degetelor Tale, la luna și la stelele pe care le-ai pus pe calea lor, mă gândesc: Ce este omul, ca să-ți aduci aminte de el, și fiul omului, ca să-l cercezezi pe el?! Cu puțin făcutu-l-ai mai mic decât pe îngerii, cu slavă și cu cinste l-ai încununat.” (trd. Gala Galaction)*]

➤ Romani 5,12

„De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...”

➤ Romani 5,17.18

„Dacă deci, prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii vor domni în viață prin acel unul singur, care este Isus Hristos! Astfel dar, după cum printr-o singură greșeală a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața.”

➤ Romani 6,23

„Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

➤ Romani 8,22

„Dar știm că până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii.”

➤ 2 Corinteni 5,21

„Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.”

➤ 1 Ioan 1,7-9

„Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtașie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat. Dacă zicem că n-avem păcat, ne

înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

➤ 1 Ioan 5,11.12

„Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Când a mâncat din fructul oprit, în grădina Eden, și i-a dat apoi și lui Adam, Eva nu și-a dat seama în ce „joc” intra. Dumnezeu îi avertizase pe amândoi, în repetate rânduri, cu privire la teribilele urmări ale neascultării, dar, cel puțin pentru moment, au considerat că puteau să hotărască singuri, ca și cum ar fi știut mai multe decât Dumnezeu, Creatorul lor. Așa a intrat păcatul în lume. Urmările despre care le spusese Dumnezeu nu s-au lăsat așteptate. Legătura omului cu Dumnezeu s-a rupt. Moartea și-a făcut teribila apariție. Iar nenorocirea a venit asupra lumii întregi și asupra fiecărui om. Toți suferim consecințele aceluia prim păcat. Orice copil se naște într-o familie de oameni păcătoși. Toți moștenim slăbiciuni și înclinații către păcat (**Ieremia 17,9**). Toți suntem supuși morții (**1 Corinteni 15,22**). Noi nu suntem răspunzători pentru păcatul lui Adam și al Evei, dar nu putem îndepărta efectele lui. Păcatul a afectat și natura. Au apărut spinii și pălămida (**Geneza 3,18**). Pământul a început să dea mai puține roade, chiar dacă omul muncește mai mult (**vers. 19**). Vremea s-a dereglat (**Geneza 7,12**). Nimic din lumea noastră nu e scutit de urmările nefaste ale păcatului, nici măcar plantele sau animalele.

6. Vineri

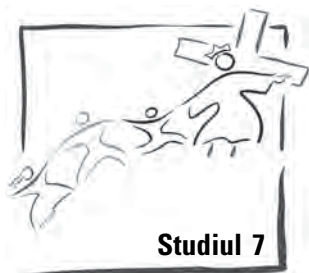
Cum se întâmplă?

➤ Deși dezamăgit și foarte mâhnit de păcatul lui Adam, Dumnezeu nu a fost luat prin surprindere. Iubirea L-a determinat să pună în aplicare un plan, deja pregătit.

➤ Tragicile urmări ale păcatului puteau fi remediate. Inimile oamenilor aveau să fie înnoite. Păcatul ștersese din om chipul lui Dumnezeu, dar asemănarea aceasta trebuia refăcută, pentru ca oamenii să-și poată regăsi fericirea în căile lui Dumnezeu, în loc să aibă parte doar de neazuri, mergând pe căile lui Satana. Planul ne este descoperit în **Ioan 3,16**. Descoperă-l și tu în jocul de mai jos. Fiecare cuvânt începe lângă ultima literă a cuvântului precedent și poate fi scris pe vertical, orizontal sau oblic.

➤ Dumnezeu nu a rămas pasiv față de moartea oamenilor în păcat. Marea Sa iubire pentru ei nu-l îngăduia să stea deoparte, când ființele create de El plăteau acest preț cumplit. „Dar Dumnezeu Și-a arătat dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi” (**Romani 5,8**). Isus a plătit prețul, ca să putem avea din nou parte de viață, în loc să suferim moartea veșnică. El a suferit moartea pe care o meritam noi, pentru ca noi să putem avea, în El, o viață nouă.

		V	A	T	A	I	V	A		I	C	A			
			E						B	S	R				
				S						I	A	A			
					N					A	I				
F	I	U	C			I				N	U	P			
U		A					C			A	S	L			
	A	O	R	I	C	I	N	E	A			N	E		
		S	L					C	R	E	D	E	I		
			U	L	U	E	Z	E	N	M	U	D	T	A	A
			R		U						I	T	C		
			U			M				B	A		D		
			G			E		U		T	D		N		
			N				A	I	A		E		I		
			I	P	T	A	D	C		T	L	U	M		I
			S	E			A	A							F

Marea luptă

Cine a fost omul prin care „a intrat păcatul în lume”?

Dacă n-au învățat toți elevii textul din Romani 5,12, faceți un fel de ștafetă. Împărțiți-i în două echipe, dați-le două minute să-l repete, apoi cereți-le să-l spună în cor. Echipa ai cărei componenți îl pot spune corect câștigă un punct. Apoi fiecare echipă îl va spune în sistem „cuvântul următor”: un elev începe spunând primul cuvânt, apoi fiecare, la rând, trebuie să spună numai cuvântul următor.

Echipa care spune fără să se încurce (sau cel mai bine) câștigă un punct. Acordați câte un punct și pentru redarea ideilor din textele de subliniat și eventual pentru încă o întrebare „de gândire”. Un punct pentru participarea echipei (cele mai multe răspunsuri bune), un punct pentru punctualitate și unul pentru disciplină. Felicități-i pe câștigători. Nu e obligatoriu să oferiți și o recompensă materială.

Se pare că intenția lui Pavel a fost aceea de a pune în contrast în acest verset acțiunea greșită a unui singur om care a adus păcatul în lume cu contraacțiunea unei alte singure Persoane, care a adus lumii remediul pentru problema păcatului.

Dacă vreodată aveți impresia că nu prea contează ce face un singur om (idei de genul: „N-o să schimbi tu lumea” sau „Dacă fac și eu cutare lucru, n-o să se facă gaură în cer”), gândiți-vă la ce a făcut Adam. Greșeala lui a făcut ca totul să fie altfel și urmările s-au întins pe o durată de mii de ani și asupra a miliarde de oameni, de fapt, a afectat întregul Univers și pe Dumnezeu Însuși.

Gândiți-vă și la ceea ce a făcut Domnul Isus. Intervenția Sa a adus o schimbare. El a intervenit chiar de când a intrat păcatul în lume. Lucrarea Sa continuă încă, iar rezultatele ei se văd în întregul Univers și se vor vedea în veșnicie.

Un om a adus păcatul. Un Om îl va nimici definitiv.

Obiective

1. Să-i ajutăm pe elevi să înțeleagă mai mult despre lupta dintre bine și rău, dintre Domnul Hristos și Satana.
2. Să subliniem ideea că păcatul a apărut din cauza mândriei și a egoismului și, în continuare, la baza oricărui păcat au rămas tot mândria și egoismul.
3. Să arătăm că diavolul a fost la început un înger și a ajuns Satana doar prin alegerea sa, atunci când a îngăduit ca păcatul să-l ia în stăpânire.
4. Să arătăm care sunt cele două taine ale mântuirii: originea păcatului și întruparea Domnului Hristos. Cum a putut să apară păcatul în inima unei ființe desăvârșite din ceruri? Cum a putut Creatorul oamenilor să Se facă o ființă asemenea lor, ca să-i mântuiască?

Materiale

Tablă și cretă sau o coală mare și markere. Ați putea selecta câteva citate semnificative din capitolele indicate pentru studiu suplimentar, din Spiritul Profetic, pe care să le citiți sau să le dați elevilor să le citească la momentul potrivit.

Pentru studiu suplimentar

Patriarhi și profeți, cap. 1 – Căderea lui Lucifer.

Hristos, Lumina lumii, pag. 11 – Păcatul a luat naștere prin înălțarea de sine.

Tragedia veacurilor, pag. 505-506 – Păcatul lui Lucifer a început prin a râvni poziția lui Hristos.

Tragedia veacurilor, pag. 688-690 – Sfârșitul lui Lucifer.

Introducere

A. Lecția aceasta, despre războiul început în cer între Satana și îngerii care l-au urmat și Domnul Hristos și „oștirile Sale” – îngerii care l-au rămas credincioși –, poate fi ilustrată, în limba engleză, printr-un acrostih simplu de la cuvântul „război” – WAR. Cele două tabere ale conflictului din cer au fost clar delimitate când Dumnezeu Tatăl a declarat „stare de război”. Pe steagul lui Satana și al aliaților săi ar fi putut fi următoarea inscripție:

We – noi

Are – suntem

Rebels – răzvrățiți.

Satana s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și a guvernării Sale, a rămas un răzvrătit și răzvrătit va fi până la sfârșit.

Când Adam și Eva au păcătuit, Fiul lui Dumnezeu S-a oferit pe Sine Însuși ca să-i scape din păcat. Cei care trec de partea lui Isus pot purta pe stindardul lor inscripția:

We – noi

Are – suntem

Rescued – răscumpărați.

Să ne ajute Domnul să purtăm stindardul celor răscumpărați, nu pe cel al lui Satana și al răzvrățiților!

Dacă aveți în clasă juniori mici, care nu studiază limba engleză la școală și vi se pare mai puțin semnificativ pentru ei acest acrostih, puteți folosi ca introducere următoarea istorisire.

B. A fost gata să ierte

În timpul unei rebeliuni din Kenya, o tânără adventistă a fost prinsă de teroriști și chinuită îngrozitor. După ce au dus-o cu forța în locul în care se adunau ei, au silit-o să depună jurământul prin care să adere la organizația lor. Nici amenințările, nici batjocura, nici loviturile n-au putut s-o facă să cedeze.

„Sunt creștină și nu pot face așa ceva. Eu îi sunt credincioasă lui Isus și vreau să-l rămân credincioasă”, a spus Gakui.

Ca turbați, teroriștii au bătut-o fără milă și au chinuit-o dincolo de orice limite, dar Domnul a salvat-o în chip miraculos.

Mai târziu, când poliția i-a prins pe câțiva dintre teroriștii care o trataseră cu atâta cruzime, Gakui a fost chemată să depună mărturie

împotriva lor. Ea a refuzat spunând: „Nu vreau să le fac greutăți. I-am iertat pentru ce mi-au făcut.”

Gakui era o adevărată urmașă a Celui care a spus: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac”. De aceea a putut și ea să ierte. (R. H. Pierson, *501 Illustrations*, pag. 137, adaptare)

1. Cine a fost Lucifer? Ce înseamnă numele lui? Isaia 14,12

2. Cum i-a fost schimbat numele? Ce înseamnă actualul său nume?

3. Care a fost cauza căderii sale?

4. Cine a mai trebuit să părăsească cerul odată cu el?

5. De ce nu l-a nimicuit Dumnezeu imediat pe Satana? În felul acesta, s-ar fi evitat atâtea necazuri și nenorociri.

6. Ne lasă Dumnezeu să luptăm singuri împotriva lui Satana? Cine ne ajută?

7. Care va fi sfârșitul lui Satana și al îngerilor Săi?

8. De obicei, oamenii întrebă: Cum poți să crezi în existența unui Dumnezeu bun, când există atâta rău în lume? Oare de ce nu auzim întrebarea aceasta formulată și așa: Cum poți susține că nu există un Dumnezeu plin de bunătate când există atâta bine în lume?

9. În secțiunea de vineri, se sugerează niște întrebări prin care am putea evalua hotărârile pe care le luăm. Acestea ar putea constitui un punct de pornire pentru o dezbatere în clasă. La ce ne folosesc întrebările de felul acesta? Cum ne pot ajuta efectiv în încercarea de a găsi calea cea mai bună?

Povestire

Nu știu cum răcnesc leii, dar timp de douăzeci de ani am trăit într-un ținut în care erau mulți tigri și am avut ocazia să-i aud când își caută prada.

Într-o zi, eram cu fanfara din Burma în drum spre satul Lapota, unde urma să participăm la o întrunire. În răcoarea serii, în timp ce ne apropiam de sat, am auzit venind de undeva, dinspre dealurile din dreapta noastră, un strigăt ca al unei antilope.

Era un sunet înalt și mlădios, și eu am spus:

– Ascultați! Cred că e o antilopă într-acolo.

Dar în junglă erau o mulțime de antilope și caprioare care scoteau strigăte de felul acesta.

Băieții au ascultat cu atenție. Strigătul s-a repetat și băieții au dat din cap:

– Nu, nu e antilopă, domnule, este un tigrul!

Le-am răspuns foarte sigur de mine:

– Tigru răcnește, nu face așa!

Însă ei mi-au spus:

– Nu întotdeauna, domnule. Depinde ce animal urmărește tigrul. De obicei, tigrul imită chemarea sau strigătul animalului pe care îl urmărește.

Chiar în clipa aceea s-a auzit un strigăt asemănător de pe dealul din stânga. Și eu m-am grăbit să spun:

– Auziți, băieți? Alt tigrul.

Băieții au ascultat și mi-au șoptit:

– Nu, domnule, aceasta este antilopa!

– Totuși eu nu pot sesiza deosebirea, am spus eu nemulțumit.

– Noi putem, pentru că ne-am născut aici, în mijlocul junglei, și părinții ne-au învățat să deosebim strigătele animalelor. Sunetul scos de tigrul este mai grav, mai din gâtleej.

– Ascultați!

În următoarea jumătate de oră, am ascultat una dintre tragediile junglei. Tigru bătrân și viclean striga precum o antilopă, subțindu-și și mlădiindu-și glasul. Iar nevinovata antilopă răspundea, apropiindu-se tot mai mult de el, până când a fost destul de aproape ca tigrul să poată sări asupra ei. Atunci tigrul a răcnit „pe limba lui”. Sărmana antilopă a paralizat când a auzit înspăimântătorul răcnet. Tigru s-a repezit la ea și a sfâșiat-o. Acesta a fost sfârșitul sărmane antilope.

Credeți-mă, nici Satana nu pleacă „la vânatoare” îmbrăcat în roșu și cu o furcă în mână. Nu. El se îmbracă după ultima modă, se așază ușurel pe paginile revistelor cu benzi de-

senate, se strecoară în emisiunile radio și TV și pe la mesele de biliard, prin (sălile de) Internet. Încearcă să vă facă să credeți că vă este cel mai bun prieten. El face tot ce poate să vă ademenească, așa încât să vă apropiați tot mai mult de el și, când vă dați seama cine este de fapt, să fie prea târziu să vă mai întoarceți. Atunci el râde de spaima voastră și își bate joc de regretele amare și de remușcările pe care le aveți.

Rugați-L pe Domnul să vă ajute să-l recunoașteți pe vicleanul pe care Biblia îl numește „șarpele cel vechi”, diavolul, și să stați cât mai departe de el. (Eric B. Hare, *Make God First*, pag. 378, 379)

Activitate în clasă

Aduceți în clasă câteva ziare. Cereți-le elevilor să noteze articolele în care este vorba despre războaie, accidente, catastrofe, furtuni, înșelăciuni, boli – rele cu care ne confruntăm noi, cei de azi. Cine este „autorul”?

În secțiunea pentru Sabat după-amiază, se spune că Biblia este istoria ridicării și prăbușirii imperiului lui Satana sau istoria marii lupte dintre Hristos și Satana. Secțiunea de miercuri face referire la profețiile despre nimicirea lui Satana și împlinirea lor. Ce va însemna aceasta?

Angajament

În lupta aceasta, fiecare dintre noi trebuie să aleagă de partea cui este. În rugăciunea de încheiere, cereți ajutorul lui Dumnezeu, înțelepciune și putere pentru ca fiecare membru al grupei să facă alegerea cea bună, de a rămâne de partea lui Dumnezeu până la sfârșit.

Materialul pentru elevi

Marea luptă

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

RĂZBOIUL – UN JOC AL MORȚII

Se pare că multor oameni le place să se lupte. Războiul este un joc al morții, pe care lumea noastră îl joacă mereu, dar nu este unul aducător de fericire. Mai există însă un război real, ce se desfășoară fără încetare „în spatele cortinei”. Nu se folosesc bombe sau arme de foc, nici arme atomice sau detectoare tip radar. Dar, în acest război, este implicat fiecare om, fie că vrea, fie că nu vrea. Războiul acesta este numit și „marea luptă” dintre Hristos și puterile binelui, pe de o parte, și Satana și forțele răului, de cealaltă. În acest conflict nu există armistițiu, nici tratat de pace. Biblia este singura carte în care putem găsi întreaga lui istorie. Ea ne spune mai dinainte care vor fi învingătorii și care învinșii.

Acest război a început în cer, chiar în „sediul păcii”, și a fost declanșat de îngerul care avea cea mai înaltă poziție, imediat după cea a lui Isus. Greu de crezut! Lucifer era cel mai înzestrat înger din cer, cel mai onorat, cel care stătea chiar lângă tronul lui Dumnezeu. Ca maestru muzician, el dirija corurile cerești. Era cel mai înălțat în putere și în slavă dintre toate ființele create – era prințul îngerilor. „Erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe” – așa îl descrie Biblia (**Ezechiel 28,12-14**).

Lucifer avea tot ce i-ar fi putut dori inima, mai puțin un lucru. Fiul lui Dumnezeu avea o poziție mai înaltă decât el și participa la sfatul înalt al Dumnezeirii. Lucifer deținea cea mai înaltă funcție pe care o putea ocupa o ființă creată, dar nu putea să fie ca Hristos, pentru că Hristos era Creatorul. Împreună cu Dumnezeu Tatăl, El

participase la crearea lui Lucifer. Și totuși Lucifer își spunea: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi asemenea Celui Preaînalt” (**Isaia 14,13.14**).

El a avut o mare putere de amăgire asupra multor îngeri și, treptat, le-a câștigat simpatia. Au început să-l creadă când spunea că nu este tratat cum ar merita și că talentele sale nu sunt puse în valoare cum ar trebui. Au început și ei să creadă ca Lucifer, că s-ar fi convenit ca acest înger să fie egal cu Fiul lui Dumnezeu.

Toate acestea au dus la răzvrătire împotriva guvernării lui Dumnezeu. Cerul a fost sfâșiat și răscoala a luat proporții. Dumnezeu Tatăl trebuia să ia o atitudine. Armonia și pacea cerului fuseseră distruse. Isus și îngerii credincioși Lui s-au luptat cu Satana și cu îngerii decăzuți. Aceasta a fost prima înclăștare în cadrul marelui război. Citește despre aceasta în **Apocalipsa 12,7-9**.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Când a pierdut prima bătălie din cadrul marii lupte, „Satana a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui” (**Apocalipsa 12,9**). O treime dintre îngeri s-au unit cu el în această răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Numele i-a fost schimbat din Lucifer, care înseamnă „purtător de lumină”, în Satana, care înseamnă „vrăjmaș, adversar”. El devenise vrăjmașul lui Dumnezeu și este și al nostru, pentru că noi suntem copii ai lui Dumnezeu. Dumnezeu ar fi putut să-i distrugă pe Satana și pe îngerii lui, de când i-a izgonit din cer, dar în înțelepciunea Sa, Dumnezeu a dorit ca toată creația Sa, tot Universul, să vadă că El are dreptate și că Satana greșește. Avea să vină o vreme când Satana, împreună cu îngerii lui și cu toți cei păcătoși aveau să fie nimiciți cu desăvâr-

șire, dar, dacă lui Satana nu i s-ar fi dat ocazia să-și ducă lucrarea până la capăt, s-ar fi putut ca Universul să nu fie cu totul convins de dreptatea lui Dumnezeu.

Unii cred că Dumnezeu nu a procedat corect când i-a dat lui Satana ocazia să guverneze acest pământ. Tu ce crezi?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Întreaga omenire este în prezent cuprinsă în marea luptă dintre Hristos și Satana, cu privire la caracterul lui Dumnezeu, legea Sa și suveranitatea Sa asupra Universului. Acest conflict a început în cer, atunci când o ființă creată și înzestrată cu libertatea de a alege, prin înălțarea de sine, a devenit Satana, vrăjmașul lui Dumnezeu, care a dus la revolta unei părți a îngerilor. El a introdus spiritul de rebeliune în lumea aceasta atunci când i-a dus în păcat pe Adam și pe Eva. Acest păcat al omului a avut ca rezultat deformarea chipului lui Dumnezeu în omenire, dezordine în lumea creată și, în cele din urmă, nimicirea ei în timpul potopului. Privită de întreaga creațiune, această lume a devenit arena conflictului universal, din care în cele din urmă Dumnezeu iubirii va fi îndreptățit. Pentru a-l ajuta pe poporul Său în această luptă, Domnul Hristos trimite pe Duhul Sfânt și pe îngerii Săi credincioși să-l călăuzească, să-l ocrotească și să-l susțină pe calea mântuirii.” – *AZȘ cred...*

➤ „De ce s-a îngăduit ca marea luptă să continue veacuri și veacuri de-a rândul? De ce nu a fost curmată existența lui Satana de la începutul răzvrătirii lui? Pentru ca universul să poată fi convins de dreptatea lui Dumnezeu în confruntarea Sa cu răul; pentru ca păcatul să poată fi condamnat pentru veșnicie. În planul de

răscumpărare, există înălțimi și adâncimi pe care nici eternitatea nu le poate epuiza, minuni la care îngerii doresc să privească. Dintre toate ființele create, numai cei răscumpești au cunoscut din propria lor experiență conflictul efectiv cu păcatul; ei au lucrat împreună cu Hristos și, lucru imposibil chiar și îngerilor, au fost părtași la suferințele Sale.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Legea morală divină este la fel de importantă pentru existența Universului Său ca și legile fizice ce-l țin laolaltă și-l păstrează în funcțiune. Păcatul este ‘călcarea legii’ (1 Ioan 3,4) sau ‘nelegiuire’, așa cum indică cuvântul grecesc *anomia*. Nelegiuirea își are originea în respingerea lui Dumnezeu și a guvernării Sale... Satana aruncă blamul asupra lui Dumnezeu, în loc să-și asume responsabilitatea pentru nelegiuirea din lume. El spune că Legea lui Dumnezeu, despre care pretinde că este arbitrară, încalcă libertatea individuală. Mai mult chiar, afirmă el, deoarece este imposibil să ascuți de ea, această Lege lucrează împotriva celor mai bune interese ale ființelor create. Prin această continuă și perfidă subminare a Legii, Satana încearcă să răstoarne conducerea lui Dumnezeu și chiar pe Dumnezeu.” – *Comentariul biblic AZȘ*

3. Marți

Ei și?

➤ Știi ce este un „cap de pod”? Este un termen militar, desemnând un loc aflat pe teritoriul inamic, un loc ocupat deja „dincolo”, care să asigure apoi cucerirea întregului teritoriu.

➤ Când au fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, Adam și Eva au primit stăpânirea asupra lumii acesteia (**Geneza 1,28**). Nu trebuia să se întâmple nimic pe această planetă fără permisiunea lor. Satana și îngerii lui au venit pe pământ după ce fuseseră izgoniți din cer pentru răzvrătire, dar Dumnezeu nu le-a îngăduit rebelilor să îi atace pe Adam și pe Eva, fără ca aceștia să fi fost avertizați mai dinainte. Satana urmărise cu mare interes crearea acestei lumi și a oamenilor și se hotărâse să încerce să-i câștige de partea sa, cât mai

repede cu putință. Dar Dumnezeu nu i-a permis să stea oriunde, în preajma oamenilor. Singurul loc unde putea să stea să-i ispitească era pomul folosit ca mijloc de a le încerca ascultarea. Acela a fost locul căderii lor și al biruinței lui Satana. Deghizat cu viclenie și prin minciuni și înșelăciune, el i-a convins pe Adam și pe Eva să nu asculte de Dumnezeu. Cu toate acestea, iubirea lui Dumnezeu a fost atât de mare, încât nu a renunțat fără luptă la oamenii pe care îi crease. El a pus atunci în aplicare planul pe care îl făcuse mai înainte chiar de facerea lumii – Fiul lui Dumnezeu avea să-Și dea viața, ca plată pentru păcat, și avea să le ofere oamenilor posibilitatea de a fi salvați. Dumnezeu era hotărât să preîntâmpine planurile lui Satana și să-i aducă pe oameni înapoi la Sine, prin iubire – „Te iubesc cu o iubire veșnică”, spune El în **Ieremia 31,3**. Iubirea și grija lui Dumnezeu pentru poporul Său se pot vedea de-a lungul istoriei omenirii, dar, întotdeauna, Satana a fost și el prezent, încercând să răstoarne planurile lui Dumnezeu. Cu toate acestea, planul lui Dumnezeu de a-i mântui pe oameni a mers înainte.

➤ Apocalipsa ne vorbește despre finalul luptei – glorioasa biruință a lui Dumnezeu și a binelui asupra lui Satana și a răului. Tu de ce parte alegi să fii – de partea biruitorilor sau a învinșilor? Marea luptă începe cu dezamăgire, înfrângere și moarte, dar se încheie cu salvare, răscumpărare și reînnoire. Iată de ce urăște Satana mai ales cărțile Geneza și Apocalipsa.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Geneza 3,15**

„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

➤ **Isaia 14,12-15**

„Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: 'Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi

ca Cel Preaînalt.' Dar ai fost aruncat în Locuința morților, în adâncimile mormântului!”

➤ **Romani 5,12**

„... printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea, și astfel, moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...”

➤ **2 Tesaloniceni 2,7**

„Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei.”

➤ **Apocalipsa 12,7-9**

„Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.”

➤ **Apocalipsa 12,11**

„Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.”

➤ **Apocalipsa 15,2,3**

„Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: 'Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor!’”

➤ **Apocalipsa 20,7.9.10**

„Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat... Și ei s-au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit. Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și proorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Nu a existat niciun motiv pentru apariția păcatului, nicio scuză. Lui Satana îi place să

vadă cum ne găsim scuze când greșim și cum aruncăm vina pe altcineva pentru greșeala noastră. Și este foarte încântat când vede că încercăm să-i găsim și lui o scuză pentru primul păcat. Păcatul nu poate fi apărat. Dumnezeu este iubire și așa a fost întotdeauna. Purtarea Sa față de ființele pe care le-a creat nu putea să inspire decât iubire, laudă și adorare. Cum s-a putut ca ființa cea mai mare în rang și cea mai talentată dintre toate ființele aflate în cer să îngăduie să se nască în mintea ei gânduri de înălțare de sine care au condus la răzvrătire? Este ceva imposibil de explicat. Este „taina fărădelegii”.

➤ Adesea căutăm scuze: că ne-am născut cu înclinație spre păcat sau că suntem „împinși” la rău. Dar minunatele prevederi ale lui Dumnezeu și făgăduințele Sale de a ne ajuta nu lasă loc pentru scuze. Dumnezeu este mult mai puternic decât Satana și tot ce avem de făcut este să ne prindem de puterea Sa.

➤ Mai există o taină. Cum a venit Isus în lumea aceasta, ca om, cum a trăit o viață fără păcat și a murit plătind prețul păcatelor noastre? Aceasta este „taina credinței”.

➤ Niciuna dintre aceste taine nu poate fi cu adevărat înțeleasă de noi, oamenii, dar ni s-a descoperit tot ce era necesar, ca să putem recunoaște iubirea și dreptatea lui Dumnezeu și ca să înțelegem și să acceptăm minunatul Său Plan de Mântuire.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Eu de ce parte sunt? Ca să putem răspunde la această întrebare, va trebui să hotărâm multe lucruri cu privire la viața noastră. În hotărârile pe care le luăm zilnic, ne vom întreba de fiecare dată de care parte ne situăm, prin ceea

ce facem sau prin atitudinea noastră. Tot ce citim, ce vedem la televizor, prietenii, cuvintele pe care le spunem – toate acestea sunt alegeri făcute conform cu firea noastră sau cu principiile după care dorim să ne dezvoltăm caracterul.

➤ Înainte de a lua hotărârea de a spune sau de a face ceva, ar trebui să ne punem următoarele întrebări: Îmi servește la ceva? Mă ajută în dezvoltarea caracterului? Este o parte a planului lui Dumnezeu pentru mine? Va da o direcție bună vieții mele?

➤ Fiecare dintre cei doi conducători ai marii lupte ne vrea pentru sine, de partea sa, și depune toate eforturile în acest sens. Înțelepciunea mă îndeamnă să-L aleg pe Hristos, Conducătorul care va învinge în final.

➤ Odată, un grup de turiști făcea o excursie în Palestina. Li se spusese că, în Orient, păstorul merge înaintea turmei, iar oile vin după el, dar ei au observat o turmă de oi care era mânată din urmă de un om ce părea a fi ciobanul.

– Cum se face că mânați turma din urmă? a întrebat ghidul. Pe aici nu se obișnuiește ca păstorul să meargă înaintea turmei?

– Aveți dreptate, domnule, a răspuns omul. Păștorii merg înaintea turmei. Dar, vedeți, eu nu sunt păstorul, ci măcelarul.

Noi de cine suntem conduși? De Păștorul cel Bun sau de Măcelar?

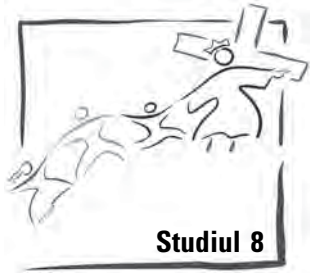
Cum putem face mereu alegeri bune? Iată câteva texte care te vor ajuta să răspunzi la această întrebare:

Psalmi 119,9-11

Evrei 11,24-27

Fapte 26,19

Efesenii 1,16.19.

Viața, moartea și învierea Domnului Isus

Împărțiți versetele din 1 Corinteni 15,21,22 astfel:

<i>Omul Adam</i>	<i>Omul Isus Hristos</i>
„Moartea a venit prin om.”	„Tot prin om a venit și învierea morților.”
„Toți mor în Adam.”	„Toți vor învia în Hristos.”

În felul acesta, este mai clar contrastul dintre Adam și Domnul Isus și se vede care a fost partea fiecăruia în marea dramă a păcatului, a morții și învierii.

Cunoaștem cu toții expresia „o problemă de viață și de moarte”. Pavel reușește să demonstreze că păcatul este o problemă de viață și de moarte. Păcatul presupune moartea, care a venit asupra oamenilor ca urmare a păcatului lui Adam, dar și viața, prin ispășirea făcută de Domnul Isus.

„Moarte” – sentința de moarte se referă atât la prima moarte (cea temporară), cât și la a doua moarte (cea veșnică). Toți suntem supuși morții din cauza păcatului – este vorba de prima moarte, dar, dacă acceptăm darul lui Isus, nu mai suntem supuși morții veșnice. El a murit de moarte a doua, a trecut prin experiența aceasta în locul nostru.

„Viață” – deși versetul se referă în primul rând la viața veșnică, primită la înviere, concepția de viață se poate referi și la viața de acum, în care noi așteptăm revenirea lui Isus, viață care este mai împlinită, care oferă mai multe satisfacții prin El.

Obiective

1. Să-L prezentăm elevilor pe Domnul Isus ca fiind cea mai importantă Persoană care a trăit vreodată pe pământ, singurul care putea să ne mântuiască din păcat.

2. Să prezentăm viața, moartea, învierea și înălțarea Sa la cer ca pe un tot necesar pentru mântuirea noastră.

3. Să imprimăm în mintea elevilor faptul că Dumnezeu are drepturi depline asupra noastră, pentru că ne-a creat și ne-a mântuit.

Materiale

Cartea *Hristos, Lumina lumii* și pasaje scrise pe foi pentru a fi citite în clasă, cartonașe sau bilețele pe care ați scris întrebările și răspunsurile pentru secțiunea „Activitate în clasă”.

Pentru studiu suplimentar

Mărturii, vol. 5, pag. 702 – Chiar și îngerii au privit cu uimire umilirea lui Hristos.

Introducere

Nu există nicio altă prezentare mai explicită, mai înfricoșătoare, mai adevărată și mai cuprinzătoare a vieții lui Isus pe pământ, a morții, învierii și înălțării Sale la cer, decât cea făcută în cartea *Hristos, Lumina lumii*. (Ați putea împărți acum câteva citate semnificative din capitolele de început, din cele despre Ghetsemani, răstignire, înviere, care să fie citite în clasă de copii. Ar putea lucra în echipe de câte doi – unul citește paragraful, iar celălalt încearcă să exprime ideea în cât mai puține cuvinte. Cereți-le să citească rar, clar, ca un crainic de la radio sau TV. Apreciați și corecții cu seriozitate și tact.)

1. De ce a fost nevoie să vină Domnul Isus pe pământ?
2. Ce însemnătate are pentru noi moartea Sa?
3. De ce a considerat Domnul Isus că este mai bine să Se întoarcă la Tatăl?
4. De ce este așteptată revenirea Sa de atât de puțini oameni?

5. De ce au fost atât de surprinși și de speriați ucenicii la moartea Sa?

6. Unde este Domnul Isus acum? Ce face acolo?

7. Ce pot învăța copiii și tinerii de azi din copilăria și tinerețea lui Isus?

8. Ce semnificație are faptul că Domnul Isus va păstra pentru veșnicie înfățișarea Sa de Fiul al omului?

9. Credința noastră în jertfa înlocuitoare a Domnului Isus presupune și o atitudine din partea noastră? Ce influență are asupra vieții noastre de zi cu zi?

Povestire

În cartea *Aceasta este ziua*, D. E. Watts povestește o întâmplare din zilele Revoluției Franceze.

În iulie 1794, închisorile Parisului erau pline de bărbați și de femei care fuseseră sortiți ghilotinei. Într-o seară, un bătrân se plimba prin închisoarea în care fusese adus în acea zi. Cum se uita la figurile adormite, una dintre fețele pe care le-a văzut acolo l-a făcut să tresară. S-a oprit și a privit fix la înfățișarea celui de pe dușumea. Ar putea fi el? Da, era sigur că acesta era chiar fiul său.

Tatăl s-a întins jos, alături de fiul său, și a încercat să găsească o cale de a-l salva de soarta teribilă de care avea să aibă parte. „Aha! Știu ce pot face”, își spuse omul, în timp ce un surâs apărui pe fața lui cu riduri. „Amândoi avem același nume. Eu pot să răspund pentru el și să merg la ghilotină în locul lui.”

Toată noaptea tatăl a șezut alături de fiul lui care dormea, în speranța că tânărul nu se va trezi. A doua zi dis-de-dimineată, au intrat în închisoare trei soldați și unul a strigat: „Jean Simon de Loiserolle”.

„Iată-mă!” a răspuns tatăl, sărind în picioare.

Pe drum spre locul execuției, ei au trecut prin biroul unde se păstrau dosarele. Din nou a fost strigat numele lui Jean Simon Loiserolle, vârsta 37 de ani.

„Numele meu este corect”, a răspuns bătrânul, „dar vârsta mea este de 73 de ani.”

„Stupidă greșeală”, murmură soldatul și făcu corectarea, apoi a tăiat numele.

Mai târziu, fiul s-a trezit, așteptând să fie chemat în orice clipă la moarte. În cele din urmă, unul dintre camarazii lui a spus: „Lângă tine a stat toată noaptea un bătrân. Când a venit paza în dimineața aceasta și a strigat numele tău, el a răspuns pentru tine și s-a dus la moarte.”

Trei zile mai târziu, la 28 iulie 1794, Robespierre, un conducător al Revoluției Franceze, a fost dus el însuși la ghilotină și domnia terorii a luat sfârșit. Când ușile închisorii au fost deschise, Jean Simon de Loiserolle junior a ieșit ca om liber.

Isus a făcut același lucru pentru tine. Când a fost strigat numele tău, a răspuns El. Domnul Isus a murit ca tu să fii liber.

Activități în clasă

A. Faceți o listă cu momente din viața lui Isus. Numerotați-le astfel: 1. Nașterea; 2. Primii ani; 3. Suirea la templu; 4. Botezul și ispitirea; 5. Vindecări; 6. Pilde și învățături; 7. Ucenici și prieteni; 8. Oameni care L-au urât; 9. Moartea; 10. Învierea; 11. Făgăduința revenirii.

Invitați-i pe elevi să-și aleagă fiecare un număr de la 1 la 11 și să povestească ceva în legătură cu evenimentul menționat, să enumere pilde și învățături sau să redea una dintre ele, să numească prieteni sau dușmani ori să vorbească despre unul dintre cei din categoria respectivă etc.

B. Scrieți pe cartonașe sau pe bilețele de hârtie albă următoarele întrebări, iar pe hârtie de altă culoare, răspunsurile. Dacă aveți în grupă elevi mai puțini, citiți dumneavoastră întrebările și împărțiți doar bilețelele cu răspunsurile. Ei trebuie să fie atenți la întrebare, ca să răspundă cel care are răspunsul potrivit. Eventual numerotați întrebările și răspunsurile, astfel încât dacă nu se găsește biletul cu răspunsul potrivit, să puteți cere să citească răspunsul cel care are pe bilet același număr ca întrebarea.

Î1: Ce aveți voi, fariseii, să-l reproșați lui Isus?

R1: Stă la masă cu vameșii și cu păcătoșii.

Î2: Tu, Caiafa, ce ai de spus despre El?

R2: A hulit, pentru că a zis că este Fiul lui Dumnezeu.

Î3: Pilat, tu ce zici?

R3: Eu nu găsesc nicio vină în omul acesta.

Î4: Și tu, Iuda, tu L-ai vândut pentru 20 de arginți. Ce acuzații Îi aduci?

R4: Eu am păcătuit. Am vândut sânge nevinovat.

Î5: Tu, centurionule, și voi, soldații care L-ați crucificat, ce aveți de spus despre El?

R5: Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.

Î6: Și tu, Ioan, zis și Botezătorul, ce spui despre Isus?

R6: Iată Mielul lui Dumnezeu.

Î7: Și tu, Ioan, ucenicul Lui?

R7: El este Luceafărul strălucitor de dimineață.

Î8: Dar tu, Petru, ce spui despre Învățătorul?

R8: Este Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!

Î9: Și tu, Toma?

R9: Este Domnul și Dumnezeul meu.

Î10: Pavele, tu L-ai prigonitor. Ce ai de spus împotriva Lui?

R10: Socotesc totul ca o pierdere față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Isus Hristos, Domnul meu.

Î11: Și voi, îngerii din ceruri, ce spuneți despre Isus?

R11: Vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.

Î12: Tată ceresc, Tu cunoști totul. Ce spui Tu despre Isus?

R12: Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc toată plăcerea.

(Adaptare după *Knight's Master Book of New Illustration*, pag. 330)

Dar voi, copii, ce credeți, ce spuneți voi despre Domnul Isus?

Angajament

Putem să ne gândim la Domnul Isus și putem să vorbim despre El, dar singurul lucru care contează cu adevărat este o relație personală cu El. Să ne rugăm pentru aceasta!

Materialul pentru elevi

Viața, moartea și învierea Domnului Isus

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

Omul anului și chiar mai mult

Time este o publicație americană foarte cunoscută, care îi ajută pe cititori să fie mereu la curent cu ultimele evenimente. Una dintre rubricile așteptate cu mare nerăbdare este cea care se ocupă de selecția anuală care se face pentru a-l desemna pe „Omul anului”. Cu câteva săptămâni înainte, *Time* își invită cititorii să trimită numele personalităților despre care cred că ar merita acest titlu. Principala cerință este ca persoana aleasă să fi făcut cel mai mult pentru a influența în bine viața unui număr cât mai mare de oameni. Desigur, nicio selecție nu reușește să-i satisfacă pe toți. Dacă cineva reușește să se mențină „în top” mai mulți ani la rând, este ales „Omul decadei”. Dar acest lucru nu se prea întâmplă. Mulți au fost onorați cu titlul de „Omul anului”. Au urcat pe podium, și-au rostit discursul, apoi au trecut la loc, pentru ca altul să iasă în față. Astfel de schimbări se fac mereu.

Biblia ne prezintă istoria vieții unei persoane care ar fi trebuit să fie nu numai „Omul anului” sau „Omul decadei”, ci „Omul tuturor timpurilor”. Nu a existat nicio altă persoană care să fi avut o influență mai mare și mai bună decât El, asupra unui număr mai mare de oameni. Și aceasta se continuă an după an și va continua și după ce lumea aceasta își va afla sfârșitul. Într-adevăr, Isus cel iubitor, cel plin de putere, Mântuitorul – El este „Omul tuturor timpurilor”.

Doi oameni discutau despre credința creștină. Unul critica anumite lucruri pe care le cred creștinii.

– Mie mi se pare că și credința mea, în mine, este la fel de bună ca și credința creștină, spunea el.

– Însă pentru asta ar trebui să mori pe cruce și să învii a treia zi, a răspuns celălalt.

Credința noastră se bazează pe viața, moartea și învierea unei Persoane. Nimeni nu a reușit vreodată să imite întru totul experiența lui Hristos, așa că noi știm cu siguranță că El a fost cu adevărat Mesia, Fiul lui Dumnezeu, cum a pretins că este.

Mai întâi, Isus a venit în lumea aceasta și S-a născut ca un prunc oarecare, împletind divinitatea – ca Fiul al lui Dumnezeu, cu omenescul – fiind ca unul dintre noi. El a fost cu adevărat „Dumnezeu cu noi” (**Matei 1,23**). Nu putem înțelege cum a fost posibil acest lucru, dar îl acceptăm prin credință. Zămislit prin puterea Duhului Sfânt și născut dintr-o fecioară, Isus a crescut așa cum cresc toți copiii, fiindu-le supus părinților, îndeplinindu-și îndatoririle care-l reveneau în familie și învățând din Scripturi. Prin suferința și moartea Sa, Isus a plătit prețul păcatului (**Romani 6,23**). „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru ne-prihănire” (**1 Petru 2,24**). În toată viața Sa, Isus nu a păcătuit. Biblia spune: „El n-a făcut păcat și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug” (**1 Petru 2,22**).

Ce minunată demonstrare a iubirii divine!

1. Duminică

lată părerea mea

➤ De obicei, dacă soții hotărăsc să divorțeze, la tribunal, într-o primă etapă se încearcă „reconcilierea”, adică împăcarea. Isus a venit

pe pământ cu o astfel de misiune, de împăcare. Păcatul ne-a despărțit de Dumnezeu. Legământul dintre El și poporul Său a fost rupt, dar Isus a venit să-l refacă. Noi suntem cei care am greșit, nu Dumnezeu, dar El este Cel care ia inițiativa împăcării, a refacerii legământului.

➤ Isus a venit să-L reprezinte pe Dumnezeu Tatăl și să ne ajute să înțelegem caracterul Său, plin de bunătate, de iubire și de milă. El a venit să ridice un pod peste prăpastia făcută de păcat, să refacă ființele omenesti și să le readucă la asemănarea cu Dumnezeu, pe care au avut-o Adam și Eva când au fost creați.

➤ Împăcarea cu Dumnezeu și restatornicirea desăvârșirii de la început a ființei umane este un ideal foarte înalt, dar, cu ajutor de sus, poate fi atins.

➤ Care este rolul meu în „reconciliere”?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Isus a venit pe acest pământ pentru a împlini cea mai mare lucrare dintre toate câte s-au făcut printre oameni. El a venit ca ambasador al lui Dumnezeu, pentru a ne arăta cum să trăim, ca să avem cele mai bune realizări în viață.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „În viața Domnului Hristos, de desăvârșită ascultare de voința lui Dumnezeu, în suferințele Sale, în moartea și învierea Sa, Dumnezeu a prevăzut singurul mijloc de ispășire pentru păcatul neamului omenesc, astfel ca aceia care prin credință primesc această ispășire să poată avea viața veșnică și întreaga creație să poată înțelege mai bine sfânta și infinita iubire a Creatorului. Această ispășire desăvârșită apără neprihănirea Legii lui Dumnezeu și bunătatea caracterului Său, căci condamnă păcatul nostru

și, în același timp, ea aduce împăcare și regenerare, asigură iertarea noastră. Moartea Domnului Hristos este înlocuitoare și expiatoare. Învierea Domnului Isus Hristos proclamă triumful lui Dumnezeu asupra forțelor răului și, aceluia care acceptă ispășirea, le asigură biruința finală asupra păcatului și a morții. Ea declară domnia Domnului Isus Hristos, înaintea căruia fiecare genunchi din ceruri și de pe pământ se va pleca.” – *AZȘ cred...*

➤ „Dumnezeu a fost Acela care a luat inițiativa de a restaura legăturile rupte dintre neamul omenesc și El Însuși. În consecință, ’ne bucurăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea’ (Romani 5,11).” – M. Erickson, teolog

3. Marți

Ei și?

➤ Într-o căsuță cuibărită la marginea unui sat, trăia o familie formată din părinți și doi copii mici. Într-o noapte, casa a luat foc – acoperișul de paie și lemnăria au fost imediat cuprinse de flăcări, prinzându-i ca într-o capcană de foc pe toți cei dinăuntru. Nu era nicio unitate de pompieri prin împrejurimi, iar vecinii stăteau și priveau neputincioși.

➤ Deodată, a apărut în grabă Andy, un nou-venit în satul respectiv, și a strigat: „Chiar nu putem face nimic pentru a-i salva pe cei dinăuntru?” Și, spunând acestea, s-a avântat în flăcări. O clipă mai târziu, ieșea, ținând sub fiecare braț câte un copil. Copilașii nu pățiseră nimic, fiindcă îi ținuse sub haină, dar el avea arsuri serioase. În clipa în care a ieșit din casă, acoperișul s-a prăbușit într-o trâmbă de flăcări. Mama și tatăl copiilor nu reușiseră să iasă – au pierit în flăcări.

➤ Un vecin inimos i-a îngrijit arsurile lui Andy, iar copiii au rămas pentru o vreme la alt vecin. Ce era de făcut cu copiii? S-au prezentat două persoane care ar fi vrut să-i ia: una era moșierul satului și un fel de judecător în sat. Avea bani, era respectat, avea o casă frumoasă. Cealaltă persoană era Andy. Când a fost întrebat cu ce drept cere el copiii, Andy nu a spus nimic. Și-a ridicat însă mâinile și toți au putut să vadă cicatricele arsurilor căpătate când îi salvase pe copii.

➤ Isus spune că fiecare dintre noi este al Lui, proprietatea Sa. El nu are nevoie de cuvinte ca să arate că are dreptul să ne pretindă ca proprietate a Sa. El ridică mâinile, în care se văd urmele cuielor cu care a fost ținut pe cruce, când Și-a dat viața, ca noi să putem trăi. Ce altă dovadă ar mai putea aduce?

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Isaia 53,5,6**

„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.”

➤ **Marcu 16,19**

„Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.”

➤ **Ioan 14,1-3**

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

➤ **Ioan 11,25,26**

„Isus i-a zis: 'Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?'”

➤ **1 Corinteni 15,3,4**

„V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi.”

➤ **1 Corinteni 15,21,22**

„Căci, dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos.”

➤ **2 Corinteni 5,19**

„... Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine...”

➤ **Romani 5,10**

„Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.”

➤ **Romani 8,34**

„Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!”

➤ **1 Ioan 2,2**

El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Un misionar predica în piața unui sat din nordul Indiei și vorbea despre venirea lui Isus pe pământ. Când a terminat, un musulman a venit la el și i-a spus:

– Trebuie să recunoști că noi avem ceva ce vouă, creștinilor, vă lipsește, ceva mai bun decât orice.

– Ce anume? a întrebat misionarul.

– Când mergem la Mecca, noi găsim cel puțin un sicriu. Voi, creștinii, când mergeți la Ierusalim – Mecca voastră –, nu găsiți acolo decât un mormânt gol.

Cu un zâmbet, misionarul a răspuns:

– Într-adevăr, este o deosebire. Mahomed a murit și este în sicriul acela. Toți întemeietorii de religii sunt în coșciuge. Dar mormântul lui Hristos este gol, pentru că El a înviat și I s-a dat toată puterea în cer și pe pământ. El este viu în veci!

Isus a murit și a fost îngropat, dar nu a rămas în mormânt. Pe cât de importantă este moartea Sa, tot atât de importantă este și învierea. Moartea Sa ne asigură ispășirea păcatelor și îndepărtează acuzațiile aduse caracterului lui Dumnezeu. Învierea lui Isus proclamă triumful total al lui Dumnezeu asupra forțelor răului și este calea de scăpare din păcat și moarte pentru toți cei care aleg să scape. Alegerea însă îi aparține fiecărui om.

La funeraliile lui Livingstone, faimosul explorator și misionar, un bețivan zdrențăros încerca să-și facă loc prin mulțime, ca să vadă trecând

procesiunea, dar a fost îmbrâncit de oameni înapoi. „Eu am dreptul să-l văd pe David Livingstone! Îl cunosc mai bine ca oricine, am fost colegi la Școala duminicală”, strigă el. Apoi, lăsând capul în jos, adăugă: „Numai că el s-a hotărât pentru Hristos, iar eu, împotriva Lui”.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Urmărit de privirile curioase ale mulțimii, un grup mic de oameni ieșea pe poarta Ierusalimului. Mulțimea știa foarte bine că grupul era condus de Isus, Cel care cu numai câteva săptămâni în urmă murise pe cruce, dar după trei zile înviase.

➤ Isus trecea, împreună cu cei unsprezece ucenici, pe lângă grădina Ghetsemani, unde trăise clipe de agonie, pe când purta povara păcatelor omenirii întregi. A văzut din nou vița pe care o folosise ca simbol al legăturii dintre El și poporul Său. I se perindau prin minte scenele judecății și evenimentele ce se îngrămădiseră în acele ultime zile de dinaintea morții Sale. Grupul a ajuns pe vârful Muntelui Măslinilor. De partea cealaltă, era Betania. Isus S-a oprit și ucenicii s-au strâns lângă El, să-l audă fiecare cuvânt. Încă o dată, Isus le-a spus cât de mult îi iubește și Și-a ridicat mâinile, ca și cum ar fi vrut să-i binecuvânteze.

➤ Deodată, a început să Se înalțe spre cer. Ucenicii priveau, plini de o teamă sfântă, cu mâna streășină la ochi, cum Isus Se ridica tot mai sus, până ce a fost ascuns de un nor. Din norul acela de îngeri au ajuns până la ucenici cuvintele pline de iubire: „Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (**Matei 28,20**). Odată cu acest mesaj, a ajuns la ei și cea mai dulce și mai plăcută muzică – era cântecul corurilor îngerești.

➤ Isus Se întorcea la cer triumfător. Își îndeplinisese misiunea pe pământ, făcând posibilă răscumpărarea ființelor omenești, care, altfel, ar fi fost sortite morții veșnice.

➤ Cerul întreg L-a primit cu strigăte de bucurie. Știind că păcatul va fi nimicit pentru totdeauna și că, nu peste mult timp, cerul și pământul se vor uni din nou, îngerii se bucurau din toată inima.

➤ Isus S-a înălțat la cer pentru a încheia lucrarea al cărei plan fusese făcut înainte de crearea lumii. El Și-a dat viața pentru toți aceia care fuseseră biruiți pentru o vreme de Satana. Acum, Isus este în cer, mijlocind în favoarea noastră. „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe aceia care se apropie de Dumnezeu, prin El, pentru că trăiește pururea, ca să mijlocească pentru ei” (**Evrei 7,25**).

➤ Când începe o lucrare, Isus o duce la bun sfârșit. Cât de recunoscători ar trebui să-l fim, că nu ne-a părăsit!

Studiul 9

Salvarea din păcat

Text de memorat: Efeseni 2,8.

„Datorită bunătății Sale ați fost mântuiți, prin credința în Hristos. Și nici credința nu vine de la voi, ci este tot un dar de la Dumnezeu.” (*The Living Bible*)

Din cauza păcatului, avem o înclinație firească spre rău. Ne este mai ușor să facem răul decât binele. Satana „ne ajută” prin ispitele sale. Cel rău poate folosi minciuni și tot felul de viclesuguri ca să ne determine să facem răul, dar Dumnezeu nu poate folosi astfel de mijloace, pentru că El este credincios și drept. Ceea ce spune Dumnezeu putem fi siguri că este adevărat; ce spune Satana poate fi adevărat sau poate fi o minciună. Lui îi place să le amestece, așa încât să fie aproape imposibil să ne mai dăm seama ce este adevăr și ce este minciună.

Din cauza aceasta, avem nevoie de Dumnezeu în orice încercare de a rezista ispitei. Cu cât creștem în credință, cu atât recunoaștem mai mult dependența noastră de El. Aceasta înseamnă har. Noi nu avem nimic de la noi înșine.

Obiective

1. Să definim noțiunile de har, mântuire, credință, pocăință, naștere din nou, sfințire.
2. Să discutăm cu elevii elementele de bază ale mântuirii – cine, ce, când, cum.
3. Să insistăm asupra faptului că toate Cele Trei Persoane ale Dumnezeirii sunt implicate în procesul mântuirii noastre.

Materiale

Un magnet și două ace de cusut sau bolduri, suficient de mari ca să poată fi văzute de clasă.

Introducere

Să zicem că aceste ace sunt doi oameni. Unul ești tu, celălalt este un prieten. (Înfigeți un ac,

așa încât „să stea un picioare”, iar pe celălalt puneți-l alături, culcat.)

Satana face tot ce-i stă în putere ca să-i descurajeze pe oameni și să-i facă să se simtă inutili și fără nicio valoare. Acul acesta întins „la pământ” este prietenul tău care este descurajat și are nevoie de ajutor. Ai vrea să-l ajuți și încerci. Te duci lângă el, dar degeaba – nu poți să-l ridici, așa cum ai vrea. Nu poți face nimic și cu cât te străduiești mai mult, cu atât mai nefericit te simți.

E ceva ce nu merge. Dumnezeu vrea să-i ajutăm pe semenii noștri, dar spune că nu putem face acest lucru prin noi înșine. „Fără Mine nu puteți face nimic”, spune Domnul Isus în Ioan 15,5.

Ce putem face? Iată un magnet. Îl putem folosi pentru a ilustra lucrarea Duhului Sfânt. Tu ceri ca Duhul Sfânt să te ajute. Să atingem acul cu magnetul. La început, se creează o legătură strânsă. Practic, acul se lipește de magnet. Ve-deți cum s-a mișcat – parcă ar avea viață.

Acum ducem acul acesta lipit de magnet (conectat la sursa de putere – Duhul Sfânt) lângă acul celălalt, care e căzut la pământ. De fapt, nu acul acționează, ci magnetul acționează prin acest ac asupra celuilalt, ridicându-l. Altfel spus, acum tu încerci din nou să-ți ajuți prietenul, dar de data aceasta Duhul Sfânt lucrează prin tine. Ce se întâmplă? Poți „să-l ridici” pe prietenul tău. Este lucrarea Duhului Sfânt. El te învață ce să spui și ce să faci. Prietenul tău dorește din nou să trăiască.

Este important să nu pierzi niciodată legătura cu Magnetul.

Iată câteva cuvinte care au de-a face cu procesul de mântuire, așa cum apar ele în studiul din săptămâna aceasta. Luați-vă puțin timp pentru a le revedea și a le înțelege mai bine – atât sensul fiecăruia, cât și relația lor cu mântuirea personală. Cuvintele ar putea fi așezate într-o oarecare succesiune, deși nu toți facem pașii aceștia în aceeași ordine.

1. Credința
2. Harul
3. Pocăința
4. Nașterea din nou
5. Convertirea
6. Iertarea
7. Convingerea
8. Mărturisirea
9. Îndreptățirea
10. Sfințirea
11. Alegerea
12. Curățarea de păcat

Sunt toți acești „pași” esențiali pentru mântuire? Pot fi mântuit prin faptele mele bune? Cum pot ajunge bun? Ce înseamnă „să urăsc” păcatul? Dacă mi-am mărturisit păcatul, este normal să mă mai simt vinovat? Pot fi sigur acum și aici de mântuire?

Întrebări ajutătoare

1. Ce este mântuirea? (Salvare, eliberare din păcat, izbăvire, scăpare.)
2. De unde putem afla despre mântuire? (Din Biblie și din discuțiile cu cei care știu mai mult.)
3. Cine ne oferă mântuirea? (Dumnezeu/ Dumnezeirea)
4. Ce putem face pentru a o câștiga sau obține? (Nimic! Este darul lui Dumnezeu.)
5. Cum știm că Domnul Isus ne va mântui? (Prin credință.)

6. Ce este credința? (Încrederea în Dumnezeu și convingerea că tot ce spune El în Biblie este adevărat.)

7. Ce înseamnă „naștere din nou”?

8. Unde va pune Dumnezeu Legea Sa? (În inimile noastre.)

9. Ai încredere că Dumnezeu îți iartă păcatele și te pregătește să fii cu El în ceruri pentru veșnicie?

Angajament

În încheiere, ați putea face un apel ca membrii grupei să accepte chiar acum darul mântuirii oferit de Isus. Ați putea distribui cartonașe cu un mic angajament pe care să le semneze și să le pună în Biblie, ca semn.

Angajament

Eu, _____, Îi mulțumesc Domnului Isus că a murit pentru păcatele mele și doresc să-l fiu credincios întotdeauna.

Data

Semnătura

Pentru o grupă de juniori mai mari, pe care îi simțiți mai puțin receptivi la un angajament de felul acesta, cereți, în rugăciunea de încheiere, înțelegere, răbdare și puterea de a stăruii în bine.

Materialul pentru elevi

Salvarea din păcat

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

TU SAU EU

Aceasta este o ilustrare. Numai o ilustrare. Ce legătură crezi că are cu textele biblice de la secțiunea pentru miercuri a lecției?

– Ajutor! Mă înece! Ajutooor!

Cel care striga cu disperare era Jack, un tânăr înotător, care se aventurase în larg și, fără să-și dea seama, ajunsese prea departe de țarm. Apa era mai adâncă, iar curentul, mai puternic decât crezuse și nu se mai putea descurca.

– Ajutooor! strigă el încă o dată în timp ce se zbătea, luptându-se din răspuțeri să-și mențină capul la suprafață.

Dar, în ciuda tuturor eforturilor sale, se scufundă. A reușit să iasă din nou, tușind și scui-pând apa pe care o înghițise, mai speriat ca niciodată. Oare salvamarul nu avea de gând să vină?

– Să mă ajute cineva!

Înotătorul se mai scufundă o dată, deși făcea eforturi desperade. Obosise deja. Cu o ultimă sfortare, reuși să mai iasă o dată la suprafață. Salvamarul nu se vedea încă. „Oricum, nu mai are niciun rost”, își spuse el descurajat și încetă să se mai lupte cu valurile, simțind că totul s-a sfârșit.

Dar, în clipa în care a încetat să mai dea din mâini și din picioare, salvamarul a despicat un ultim val și l-a prins tocmai când începea să se scufunde din nou. Apucându-l bine, salvamarul a început să înoate spre țarm.

După ce și-a revenit, tânărul l-a întrebat pe salvatorul său:

– De ce ai așteptat atât de mult până să intervii? Nu puteai să vii mai repede? Am fost groaznic de speriat.

– Atâta timp cât tu te luptai cu disperare, nu te puteam salva, a venit răspunsul. Ne-am fi înecat amândoi. Mișcările tale m-ar fi încurcat. Dar, când ai renunțat, nu mi-a fost greu să te salvez. Trebuia să te hotărăști – tu sau eu!

Exact așa se întâmplă când Isus intervine ca să ne salveze din păcat. Nu ne putem salva singuri, prin eforturile noastre. Și când renunțăm la lupta aceasta, care este peste puterile noastre, Isus intervine cu puterea Sa. Altfel spus, intervine atunci când ne lăsăm în mâna Lui.

Deci primul pas pe calea mântuirii este să ne lăsăm cu totul în mâna lui Isus, să-L lăsăm pe El să ia conducerea și inițiativa.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Apostolul Petru vorbea despre Isus și iubirea Sa înaintea unei mulțimi formate din mii de oameni. Pe măsură ce înțelegeau, foarte mulți dintre ascultători și-au dat seama că viața lor din trecut nu fusese cum ar fi trebuit și că numai Isus îi putea salva de la moarte. Așa că l-au întrebat pe Petru: „Ce trebuie să facem?”

➤ Răspunsul său a fost: „Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh” (**Fapte 2,37.38**).

➤ „Căci dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi” – spune apostolul Pavel în **2 Corinteni 5,17**.

➤ În sensul cel mai direct al cuvântului, noi suntem ceea ce a salvat Isus de la pierzare. Știi cum îi numește Biblia pe cei credincioși? Citește următoarele texte și află răspunsul: **Maleahi 3,17; Exod 19,5; Zaharia 9,16**.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Este imposibil pentru o minte limitată să priceapă lucrarea de mântuire. Taina ei întrece știința omenească, dar acela care trece de la moarte la viață simte că aceasta este o realitate dumnezeiască. Începutul mântuirii îl putem cunoaște printr-o experiență personală. Rezultatele ei se întind până în veacurile eterne.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Păcatul este cea mai teribilă boală; vindecarea de păcat începe prin recunoașterea bolii. Păcătosul trebuie să se împace cu Dumnezeu, prin acceptarea lui Isus Hristos ca Mântuitor personal. A-L accepta pe El în această calitate înseamnă ca păcătosul să creadă că Isus Hristos a murit pentru el, în locul lui și din cauza păcatelor lui. Deoarece crucea exprimă moartea Mântuitorului, păcătosul trebuie să-și poarte crucea, acceptând propria răstignire față de păcat.” – *AZȘ cred...*

➤ „Mântuirea cuprinde trăirea unei vieți de sfințire pe baza a ceea ce Domnul Hristos a împlinit la Golgota. Sfințirea este progresivă. Prin rugăciune și studiul Cuvântului, noi creștem în mod constant în comuniunea cu Dumnezeu.” – *Comentariul biblic AZȘ*

3. Marți

Ei și?

➤ Cu veacuri în urmă, Păstorul lui Hermas a visat o femeie în vârstă, plină de riduri și nepuțincoasă. În visul său, pe măsură ce timpul trecea, ea a început să se schimbe; în timp ce corpul ei era încă bătrân și părul ei alb, fața a început să arate mai tânără. În cele din urmă, ea a devenit o tânără frumoasă și plină de vitalitate.

T. F. Torrance a asemănat această femeie cu Biserica. Creștinii nu pot rămâne nemișcați. Dacă Duhul lui Hristos domnește înăuntru, ei sunt în procesul schimbării. Pavel spunea: „Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă, prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică slăvită, fără pată, fără zăbăritură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană” (Efeseni 5,25-27).

➤ O simplă cunoaștere despre Dumnezeu și despre iubirea și bunătatea Sa nu este suficientă. Încercarea prin forțele proprii de a dezvolta binele din noi este imposibilă. Educația, cultura, exercitarea voinței, eforturile omenești, toate acestea își au sfera lor de acțiune, dar aici ele sunt fără putere. Ele pot produce o corectă comportare exterioară, dar nu pot schimba inima; ele nu pot curăța izvoarele vieții. Deci este imposibil să scăpăm prin noi înșine de prăpastia păcatului în care ne-am afundat. Inimile noastre sunt rele și singuri nu le putem schimba. Trebuie să existe o putere care să lucreze dinăuntru, o nouă viață de sus. O experiență a mântuirii ce pătrunde profund în suflet vine numai de la Dumnezeu. Numai prin Isus Hristos se poate primi mântuirea, „căci nu este sub cer un alt nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți” (Fapte 4,12).

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Efeseni 2,8

„Pentru că prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.”

➤ Galateni 1,4

„El S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl.”

➤ 1 Petru 2,24

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați.”

➤ Romani 5,8.9

„Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă

păcătoși, Hristos a murit pentru noi. Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.”

➤ **Ioan 3,16**

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

➤ **Ioan 3,3**

„Drept răspuns, Isus i-a zis: ‘Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.’”

➤ **Ioan 14,6**

„Isus i-a zis: ‘Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.’”

➤ **Ieremia 13,23**

„Poate un etiopian să-și schimbe pielea sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, care sunteți deprinși să faceți răul?”

➤ **Ieremia 17,9**

„Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?”

➤ **Romani 8,7**

„Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.”

➤ **Ioan 3,8**

„Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Un om cu un comportament corect, ireproșabil, etic, un om bine crescut, cizelat, educat mai are nevoie de nașterea din nou? Pentru a răspunde la această întrebare, Emil Brunner folosește o ilustrație care a devenit celebră în teologie. În acceleratul care se grăbea spre Berlin, s-au urcat doi călători. Primul: un om așezat, fin, elegant, amabil, un tovarăș de drum ideal. Al doilea: un om ursuz, colțuros, neșlefuit, needucat, lipsit de amabilitate, egoist, un om cu care nu ai dori să ai de-a face vreodată. Este vreo diferență între acești doi călători? Suntem tentați să răspundem afirmativ. Dar

Brunner răspunde categoric: NU. Fiindcă ambii... au greșit trenul. Vrând să călătorească la Viena, s-au urcat în acceleratul de Berlin. Primul, cu firea sa cuceritoare, cu amabilitatea sa firească, mergea în aceeași direcție greșită ca și tovarășul său de călătorie, al cărui comportament lăsa mult de dorit. Ambii au fost nevoiți să schimbe direcția de mers. Această „schimbare de direcție” este pocăința sau nașterea din nou.

➤ Fântâna inimii trebuie curățată mai întâi, și numai după aceea se va curăța și izvorul care țâșnește din ea. Viața de creștin nu este o modificare sau o îmbunătățire a celei vechi, ci o transformare a naturii. Când Duhul lui Dumnezeu ia inima în stăpânire, El transformă viața. Gândurile păcătoase sunt înlăturate, faptele rele sunt părăsite, iubirea, umilința și pacea iau locul mândriei, invidiei și certurilor. Bindecuvântarea vine atunci când omul se predă prin credință lui Dumnezeu.

6. Vineri

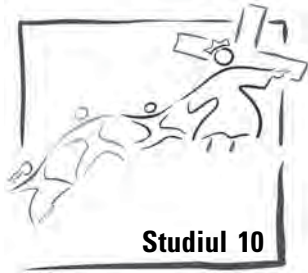
Cum se întâmplă?

➤ „Eu sunt adevărata viță”, spune Isus. „Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce roadă dacă nu rămâneți în Mine” (**Ioan 15,1.4**).

➤ Acesta este secretul unei vieți creștine adevărate, care înseamnă creștere și maturizare. Este minunat să știi că Dumnezeu ți-a iertat păcatele și te-a primit să fii un copil al Său. În aceasta constă îndreptățirea. Dar nu este decât începutul vieții noi. Trebuie să și rămâi un copil al lui Dumnezeu și să duci o viață după voia Lui. Aceasta este sfințirea și ea este adusă la îndeplinire în viața noastră, de Duhul lui Dumnezeu.

➤ Planul de Mântuire este minunat, dar trebuie să-l acceptăm. În felul acesta vom avea asigurată viața veșnică. Dacă îl respingem sau nu-l luăm în seamă, ne așteaptă moartea. Alegerea este simplă, dar fiecare dintre noi trebuie să o facă.

➤ „Cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare?” (**Evrei 2,3**)

Botezul

Insistați asupra textului din Fapte 2,38.

„A se pocăi” înseamnă de fapt „a gândi altfel, a-și schimba modul de a gândi”. În Biblia noastră, ideea de pocăință a fost redată și prin „transformare, prin înnoirea minții”. Deci pocăința înseamnă mai mult decât mărturisirea păcatelor, deși, bineînțeles, include și acest lucru. Ea înseamnă o redirectionare a vieții, ținte noi și o altă atitudine.

De remarcat că pocăința vine înaintea botezului, dar ambele se fac „în Numele lui Isus”. Nu poate exista pocăință adevărată fără ajutorul Său și botezul nu are sens fără pocăință și schimbarea vieții.

„Botezat” înseamnă „cufundat”. Termenul era folosit și când era vorba de cineva care era „cufundat în datorii”, care avea datorii „până peste cap”. Este clar că botezul se făcea prin cufundarea în apă.

Petru a spus că „fiecare” trebuie să fie botezat. Deși nu este un act mântuitor, botezul este semnul exterior al unei schimbări din interiorul ființei.

Iată și pașii care se fac în procesul trecerii la viața de creștin: (1) pocăința, (2) botezul, (3) îndepărtarea păcatelor, ferirea de a le mai face, (4) darul Duhului Sfânt. Aceasta este calea oricărei convertiri adevărate.

Obiective

1. Să arătăm că botezul este mai mult decât un ritual – este mărturia exterioară a schimbării inimii.
2. Să subliniem că Isus, deși nu avea niciun păcat, a fost botezat ca să ne dea un exemplu.
3. Să arătăm că botezul prin cufundare este singurul mod logic de a ilustra semnificația acestui ritual care simbolizează moartea, îngroparea și învierea.

4. Să-i ajutăm pe elevi să se pregătească pentru acest act deosebit de important.

Pentru studiu suplimentar

Hristos, Lumina lumii, cap. „Glasul în pustie”, ultima parte, și cap. „Botezul”; *Mărturii*, vol. 6, pag. 95-99.

Introducere

A. Iată o abordare mai degrabă negativă, dar nu neobișnuită. Dacă o folosiți drept introducere, aveți grijă, pe parcursul lecției, să subliniați deosebirea dintre motivele Adevărate și adevăratele motive biblice.

M-aș boteza și eu

Ada privea cu interes desfășurarea programului de botez în comunitate. Ce și-ar fi dorit să se boteze și ea! Încearca să-și imagineze cum ar fi.

Mai întâi, cu siguranță, va avea o rochie nouă pentru ziua aceea atât de deosebită. Desigur, în apă va intra cu „uniforma” de botez, dar mama nu se va împotrivi să-i facă o rochie nouă pentru această ocazie. Poate una albă, din dantelă. Sau bleu? Bleu ar fi mai bine, pentru că s-ar asorta cu ochii ei albaștri.

Ar veni, desigur, și mamaia, și tataia. Ei sunt membri într-o comunitate mică, la țară. Ar fi așa mândri de ea! Ar fi invitați să stea în primele rânduri, împreună cu mama și tata. Probabil că s-ar face și fotografii. De obicei se oferă și flori. Poate cu ocazia aceasta s-ar oferi trandafiri. Adevăratele îi plac foarte mult trandafirii. După botez, urmează felicitările, prietenii oferă alte flori, membrii îi înconjoară pe cei botezați, îi sărută, le fac urări frumoase.

Botezul era pe terminate când Ada s-a trezit din visare. De fapt, nu trebuie decât să le spună părinților că ar dori să se boteze și ea în următoarea ocazie.

B. Ca variantă, faceți pe tablă o reprezentare grafică. Indicați printr-o săgeată o anumită orientare sau direcție a vieții care trebuie schimbată. Convertirea înseamnă schimbarea acestei direcții. Pocăința înseamnă hotărârea de a continua drumul în noua direcție. Aceștia sunt pașii care preced botezul.

Notați pașii de făcut: convertirea – sau hotărârea de schimbare a (direcției) vieții; pocăința – punerea în aplicare a hotărârii de schimbare; botezul – mărturisirea publică a hotărârii; despărțirea de păcat – Dumnezeu ne iartă păcatele din trecut și ne dă putere să nu le mai facem: darul Duhului Sfânt, care să ne călăuzească în noua viață.

Întrebări pentru discuții

1. Romani 6,1.2 spune că „am murit față de păcat”. Efeseni 2,1 spune că eram „morți în greselile și păcatele noastre”. Care este deosebirea?

2. De ce este important cum ne botezăm? Când eram mic, am fost botezat în altă biserică, prin stropire. Este nevoie să mă botez încă o dată? Nu este „un singur botez”?

3. Când este potrivit să se boteze un om?

– Am fost botezat la trei luni. Nu-mi amintesc, dar știu acest lucru pentru că mi s-a spus. E nevoie să mă mai botez?

– Am treisprezece ani. Sunt destul de mare ca să pot fi botezat? (Revedeți cerințele, pașii. Subliniați faptul că esențială nu este vârsta, ci pregătirea.)

4. Părinții ar vrea să mă botez. Eu simt că nu sunt pregătit. Ce trebuie să fac? (Discutați cu elevii despre pregătire. Sugerați-le să discute serios cu părinții, să le spună exact ce simt. Să discute și cu pastorul. Subliniați ideea că Domnul Isus dorește să fim ai Săi și să urmăm exemplul Său.)

5. De ce S-a botezat Isus, având în vedere că El nu păcătuisese niciodată și nu avea nevoie de pocăință?

6. Cum poate fi continuată experiența botezului în viața de zi cu zi? Ce legătură are cu darul Duhului Sfânt?

Povestire

Puteți folosi povestirea următoare ca o completare la discuția despre botezul prin cufundare, nu prin stropire.

Henry discutase îndelung cu tatăl său despre sensul cuvintelor *botez* și *a boteza*.

– De fapt, n-are nicio importanță dacă omul este cufundat în apă sau doar stropit. Tot botez se numește, spuse tatăl.

– Bine, tati, insistă Henry. Dar Biblia spune că prin botez suntem „îngropați” cu Hristos. Cum poate fi cineva îngropat sau înmormântat când e doar stropit cu câteva picături de apă?

– Ei, parcă nu-i același lucru! răspuse tatăl, dând din mână a nepăsare și arătând că nu dorește să continue această discuție, și, ca să schimbe subiectul, adaugă: Henry, vezi că de dimineată a murit cocoșul cel bătrân, din rasa Plymouth Rock. E pe poteca dinspre hambar. Du-l în grădină și îngroapă-l undeva, spre gard.

Băiatul a ieșit, dar s-a întors destul de repede.

– Gata, l-ai îngropat?

– Mmm, da... răspuse Henry, ezitând ușor.

Surprins, tatăl se ridică de pe scaun și porni spre ușă. Reveni nemulțumit și contrariat:

– Henry, parcă ai spus că ai îngropat cocoșul sau n-am înțeles eu bine?

– Și nu l-am îngropat?

– Nu, l-ai dus în grădină, ai presărat un pumn de pământ peste el și gata! Ți-am spus să-l îngropi; adică să sapi o groapă, să-l pui în ea și să-l acoperi cu pământ.

– Dar, tati, murmură Henry cu o sclipire jucăușă în ochi, nu mi-ai spus mai devreme că îngroparea și stropirea sunt același lucru? Eu chiar l-am stropit cu pământ. Nu e totuna?

Tatăl a înțeles.

(Adaptare după . R. H. Pierson, *501 Adventist Illustrations and Stories*, pag. 56.)

Activitate de clasă

Cereți-le elevilor să se gândească la câteva botezuri deosebite, menționate în Biblie. Citiți împreună un pasaj semnificativ despre botez din scrierile lui Ellen White. Propuneți-le să găsească ei acasă un asemenea pasaj în *Hristos, Lumina lumii*, cap. 11, sau în *Mărturii*, vol. 6, cap. „Botezul”.

Aplicație / Încheiere

La secțiunea pentru Sabat este pusă o întrebare cu privire la ce simte Dumnezeu când un tânăr este botezat. Ce spune clasa? Care este reacția părinților, a prietenilor? Dar a Cerului?

(Luca 15,7.10). Fără să faceți presiuni, este o ocazie de a-i invita pe copii să participe la clasa de botez. Îl puteți invita pe pastor să facă dumnealui acest apel și rugăciunea de încheiere.

Materialul pentru elevi

Botezul

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

O CEREMONIE DE CĂSĂTORIE

Ce se întâmplă la o nuntă? Ceremonia este cea care îi face pe mire și pe mireasă să se hotărască să se căsătorească unul cu altul? Nu, hotărârea aceasta au luat-o când s-au logodit. Oare nunta îi schimbă cumva pe cei doi sau le schimbă sentimentele unul față de celălalt? Nu. Sentimentele lor s-au dezvoltat treptat și, la nuntă, sunt deja bine statornicite.

Atunci, de ce este așa de importantă această ceremonie, dacă, de fapt, nu aduce nimic deosebit? Un bărbat și o femeie s-au cunoscut, au început să țină unul la celălalt; iubirea lor a crescut și i-a făcut să se hotărască să întemeieze un cămin – să-și facă o familie a lor. Ei vor să-și împartă bucuriile unul cu altul, își fac planuri de viitor. Ceremonia le dă prilejul să facă un angajament în prezența unor martori și să anunțe public hotărârea lor de a se căsători. Ceremonia de nuntă este o ceremonie de unire.

În biserica lui Dumnezeu mai există o ceremonie de unire. Când ne predăm lui Isus și legătura noastră cu El devine tot mai strânsă, dorim ca toți să știe acest lucru.

Botezul este un mod de a spune în fața tuturor că ne-am hotărât să fim ai lui Dumnezeu cu totul. Este mărturisirea publică a credinței noastre în Domnul; este un mod de a le spune celor din familie și prietenilor că am murit față de păcat și ne-am hotărât să ducem o viață nouă în Hristos, că vrem să aparținem „trupului Său”, care este Biserica.

Predicatorul din pustie ajunsese vestit. Se strâneau oameni veniți din toate părțile, ca să-l asculte pe Ioan Botezătorul. Soliile sale pline de putere îi îndemneau să se pocăiască și să înceapă o viață nouă. Dacă se pocăiau cu adevărat, Ioan îi îndemna să se boteze în apa Iordanului.

Cam în vremea aceea, Isus Se pregătea să plece din casa părintească, de la Nazaret, pentru a-Și începe lucrarea publică. Și, într-o bună zi, S-a oprit la Iordan și i-a cerut lui Ioan să-L boteze. Ioan și-a dat seama că în viața lui Isus nu existase niciun păcat, deci nu avea de ce să Se pocăiască și nici de ce să-Și arate public pocăința, botezându-Se. Așa că Ioan s-a împotrivit și l-a spus: „Eu am nevoie să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?”

Dar Isus a stăruit. A vrut să dea un exemplu pentru urmașii Săi, chiar dacă El nu avea nevoie să fie botezat. De asemenea, dorea să se știe că El aprobă acest ritual al botezului, ce trebuie împlinit de orice om care Îl primește pe Isus ca Mântuitor.

Isus a fost astfel botezat în Iordan. Când a ieșit din apă, Duhul Sfânt a venit la El, în chip de porumbel, iar din cer s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” (**Matei 3,17**).

Aceasta a fost o ocazie în care cele trei Persoane ale Dumnezeirii – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – S-au unit pentru a-Și arăta aprobarea față de botez, așa cum fusese împlinit în viața lui Isus. Lucrul acesta se potrivește și cu îndrumarea pe care le-a dat-o Isus ucenicilor Săi, de a boteza în întreitul Nume al Dumnezeirii (**Matei 28,19**).

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Filip era un membru activ al bisericii și lucra în Samaria. Lucrarea sa era încununată de succes, dar, deodată, Domnul i-a spus printr-un

înger să lase totul și să plece. Trebuia să meargă pe un drum pustiu. Deși absurd, el n-a stat să aștepte explicația, ci a pornit, convins că Dumnezeu știe ce face. Călăuzit de Duhul Sfânt, Filip l-a întâlnit pe marele vistiernic al Etiopiei, un înalt demnitar al împărătesei Candace. Fusese la Ierusalim și acum se întorcea acasă. Filip i-a vorbit acestui om despre profețiile care arătau că Isus trebuia să vină în lume ca să-i scape pe păcătoși de la moarte. El i-a arătat că profeția fusese împlinită prin moartea, învierea și înălțarea lui Isus la cer. Demnitarul a fost profund impresionat. Dorea să fie și el mântuit prin Isus și, pentru că treceau pe lângă o apă, l-a întrebat pe Filip de ce n-ar putea fi botezat și el.

➤ Citește în **Fapte 8,26-40** și redă în cuvintele tale ce i-a răspuns Filip.

➤ Cum subliniază Biblia modul în care trebuie făcut botezul (**vers. 38.39**)?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ Verbul grec folosit în Noul Testament pentru actul botezului este *baptizo*, ceea ce înseamnă: 'a cufunda', 'a afunda în apă', 'a scufunda', 'a acoperi cu ceva lichid'. Este singurul mod de a boteza în Noul Testament practicat de Hristos și de biserica apostolică. Botezul, prin semnificația lui intrinsecă, reînvia întotdeauna adevărul că Evanghelia își are rădăcinile în moartea, ispășirea și învierea Domnului Hristos." – Vilhelm Moldovan, teolog

➤ Isus n-a primit botezul ca o mărturisire a vinovăției Sale. El S-a făcut una cu păcătoșii, mergând pe calea pe care trebuie să mergem noi și făcând lucrul pe care trebuie să-l facem noi. Hristos a făcut botezul ca intrare în Împărăția Sa spirituală. Persoanele Dumnezeirii sunt prezente la fiecare botez ca să-i primească pe cei care L-au primit pe Hristos în templul sufletului lor. Acești candidați au intrat în familia lui Dumnezeu și numele lor sunt înscrise în Cartea vieții." – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Persoanele pot fi botezate dacă: (1) sunt destul de mature încât să înțeleagă însemnătatea botezului, (2) s-au predat lui Hristos și sunt convertite, (3) înțeleg principiile fundamentale ale creștinismului și (4) înțeleg importanța calității de membru.” – AZȘ cred...

3. Marți

Ei și?

➤ Ce contează *cum* este botezat un om, din moment ce este botezat? Biblia dă câteva răspunsuri la această întrebare. În studiul din săptămâna aceasta, am văzut deja că Isus ne-a dat un exemplu. El a fost botezat prin scufundare (vezi **Ioan 3,23**). De asemenea, Biblia ne arată că biserica din primul secol a urmat exemplul lui Isus. Filip l-a botezat pe famenul etiopian prin scufundare, când amândoi au coborât în apă (**Fapte 8,36-39**).

➤ „A boteza” înseamnă *a cufunda, a scufunda în apă*. Expresia era folosită pentru a descrie cufundarea unui obiect într-un vas cu apă, cu vopsea sau alt lichid. În niciun text din Biblie nu se sugerează ideea că a boteza înseamnă a turna apă peste ceva sau a stropi cu apă.

➤ De fapt, ce simbolizează botezul? În **Coloseni 2,12** citim: „Fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți”. Iată deci că botezul simbolizează moartea față de păcat, îngroparea omului vechi, sau a firii păcătoase, și învierea la o viață nouă, în Isus Hristos. Doar botezul prin scufundare poate simboliza toate acestea. Turnarea unei cantități de apă peste cel „botezat” și stropirea sunt insuficiente.

➤ Când omul este condus la o viață nouă, prin Duhul Sfânt, lucrul acesta este făcut cunoscut în mod public, odată cu botezul prin scufundare – moartea și îngroparea eului, a omului vechi, și învierea la o viață nouă în Hristos.

➤ În unele biserici se obișnuiește să fie botezați copiii la vârste foarte mici, dar Biblia nu spune așa ceva. Pentru a fi botezat, cel în cauză trebuie să fie destul de mare ca să poată asculta sau citi Cuvântul lui Dumnezeu și, mai ales, să poată înțelege în ce fel i se aplică lui învățătura din Cuvântul lui Dumnezeu. Un nou-născut sau un bebeluș nu poate face acești „pași” de dinaintea botezului.

➤ Dar, pentru oricine aude Cuvântul lui Dumnezeu și îl înțelege dându-și seama că este păcătos și are nevoie de iertare și de putere ca să ducă o viață nouă prin Isus, botezul este o ocazie minunată de a mărturisi că omul cel vechi, cu păcatele sale, a murit și a fost îngropat, iar acum, omul cel nou începe o viață nouă cu Isus.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Marcu 16,16**

„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.”

➤ **Ioan 3,5**

„Isus i-a răspuns: ‘Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.’”

➤ **Fapte 2,41.42.47**

„Cei ce au primit propovăduirea lui au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete. Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățască, în frângerea pâinii și în rugăciuni... Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.”

➤ **Fapte 2,38**

„‘Pocăiți-vă’, le-a zis Petru, ‘și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.’”

➤ **Romani 6,3-6**

„Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă. În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui. Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului.”

➤ **Efesenii 4,5**

„Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.”

➤ **1 Petru 3,21**

„Icoana aceasta închipuiește acum pe voi, și anume botezul, care nu este o curățire de întinăciunile trupesti, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Ușile sunt niște lucruri foarte importante. De ce? Oriîncotro ne-am duce, dăm de uși. O ușă închisă ne împiedică să ajungem unde ne-am propus. O ușă deschisă ne îmbie să mergem înainte.

➤ Și biserica are o „ușă”, o cale pe care putem intra în ea, devenind membri ai bisericii care este trupul lui Hristos și bucurându-ne de toate privilegiile și activitățile ei. „Ușa” aceasta este botezul. Cei care se botează sunt primiți apoi prin vot, ca membri cu drepturi depline în comunitate.

➤ În Ziua Cincizecimii, după predica lui Petru, au fost botezați trei mii de oameni, care au început o viață nouă, de slujire. Botezul a fost pentru ei „ușa” de intrare în biserică. Biblia spune: „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățască, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (**Fapte 2,42**).

➤ Saul a fost convertit pe drumul spre Damasc și, peste trei zile, a fost botezat și a devenit membru al bisericii pe care o persecutase până atunci cu atâta înverșunare (**Fapte 9,18.19**). După

ce Saul a devenit Pavel, îndrăznețul misionar al lumii din vremea sa, a întemeiat biserici în diferitele locuri pe unde a mers. „Ușa” bisericii – botezul – era deschisă pentru toți cei care primeau solia lui. De exemplu, în Filipi, i-a botezat pe Lidia și pe cei din familia ei (**Fapte 16,15**). În locul acela erau mulți care se împotriveau predicării lui Pavel și au făcut astfel încât Pavel și cel ce era cu el să fie aruncați în închisoare. Dar Dumnezeu i-a eliberat printr-un cutremur de pământ. Paznicul închisorii a fost atât de impresionat, încât, chiar în noaptea aceea, au fost botezați el și familia lui și au devenit astfel membri ai comunității din Filipi (**vers. 33**).

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Creștinii nu se tem de moarte pentru că știu că va fi urmată de înviere. Lucrul acesta este valabil și cu privire la botez. În **Romani 6,4**, Pavel spune: „Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați cu El”. Când moare cineva, este îngropat, adică eliminat cu totul, îndepărtat

dintre cei vii. Botezul este îngroparea omului vechi, simbolizată prin scufundarea în (de fapt sub) apă.

➤ Al treilea simbol – ridicarea din apă – arată spre înviere, învierea la o viață nouă. Pavel continuă: „... pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă” – **vers. 4**.

➤ Deci, prin botez, ne arătăm credința în moartea, îngroparea și învierea lui Isus pentru noi. Botezul este o ceremonie sfântă, ceva cu totul deosebit în viața oricărui creștin, prin care el declară înaintea tuturor că, începând din acea clipă, îi aparține Tatălui, într-un mod cu totul deosebit.

➤ Când un om se hotărăște să l se predea cu totul lui Dumnezeu, când înțelege pe deplin și acceptă învățătura biblică a bisericii, poate fi botezat.

➤ Desigur, este bine să te sfătuiești cu părinții, profesorii și pastorul. Dar *hotărârea finală îți aparține* și este luată la îndemnul Duhului Sfânt.

➤ Citește **Romani 6,1-6** ca să descoperi însemnătatea botezului.

Biserica – familia lui Dumnezeu

În *The Living Bible*, textul din Efeseni 2,19 sună așa: „Acum voi nu mai sunteți străini pentru Dumnezeu, nici străini față de cer, ci sunteți membri ai familiei lui Dumnezeu, cetățeni ai țării Sale, și locul vostru este în casa Lui, alături de toți ceilalți creștini.”

Dacă Îl primim pe Domnul Isus ca Mântuitor, nu mai suntem străini, ci devenim membri ai familiei Sale, copii ai lui Dumnezeu.

Obiective

1. Să arătăm că, în biserică, Dumnezeu doarește să ne dea tot ce este mai bun prin părtășia cu ceilalți credincioși, prin învățătură și prin sprijinul oferit de frați.

2. Să-i ajutăm pe elevi să priceapă că, în biserică lui Dumnezeu, fiecare om este important ca parte a întregului.

3. Să arătăm că, în ciuda deosebirilor dintre noi, biserică poate folosi talentele și capacitățile fiecăruia dintre membrii ei, iar între aceștia poate și trebuie să existe colaborare.

4. Să subliniem ideea că biserică este un ajutor și un sprijin pentru fiecare membru și, la rândul său, fiecare membru are datoria de a ajuta biserică.

Materiale

Planul unei clădiri – schița și desenul viitoarei clădiri, dacă este posibil. Ca variantă – foi de hârtie și creioane, ca elevii să facă un asemenea plan.

Pentru studiu suplimentar

Faptele apostolilor, pag. 44: „Prin Duhul Său cel Sfânt, Dumnezeu a lucrat... în favoarea neamului omenesc căzut... În biserică din pustie,

în vremea lui Moise, Dumnezeu le-a dat Duhul Său cel bun, ca să-i învețe.”

pag. 261: „Dumnezeu l-a recunoscut pe Israel ca fiind biserică Sa.”

pag. 76: „Mai târziu, în istoria primei biserici, când în diferitele părți ale lumii, multe grupe de credincioși au alcătuit comunități, s-a acordat mai multă atenție organizării, pentru ca ordinea și lucrarea armonioasă să poată fi menținute.”

Introducere

Dacă aveți în comunitate un arhitect, un proiectant sau pe cineva care lucrează în construcții, l-ați putea invita (anunțându-l din vreme) să le vorbească juniorilor despre construirea unei case sau a unei clădiri importante. Dacă aveți dumneavoastră sau aduce el și un plan, le poate explica „mersul lucrărilor” de la calculele pentru amplasament, dimensiuni, materiale, la măsurătorile pe teren apoi și etapele de lucru până la amenajările interioare. Dacă nu aveți un asemenea specialist, împărțiți clasa în grupe de 2-3 și cereți-le să facă planul cât mai detaliat al unei biserici. Să se gândească la toate spațiile anexe necesare. Cu o clasă mică, puteți face planul în comun. Gândiți-vă la materialele necesare și la „specialiști” – betonisti, zidari, dulgheri, tâmplari, instalatori, electricieni, zugravi, magazioneri, cei care aleg materialele, cei care asigură transportul etc.

De care dintre acești participanți vă puteți lipsi? De care „parte” a clădirii? E clar că nu se poate fără temelie, ziduri sau acoperiș. Dar fără ferestre, uși, scări?

Construirea unei biserici este un proces lung și complicat, în care sunt implicați mulți oameni. (S-ar putea implica toți membrii? Chiar și juniorii și copiii mai mici?)

1. Ce este o biserică? Discutați ce înseamnă clădirea și ce înseamnă oamenii care o alcătuiesc.

2. Mergea Domnul Isus la biserică?

3. Ce valoare are mersul la biserică?

4. Cu ce este comparată biserica în Biblie?

5. De ce a fost comparată cu un corp ome-nesc? Diversele părți ale corpului au forme, alcătuire și funcții specifice, diferite de ale celorlalte. Totuși fiecare își are locul și rolul său specific. Exact la fel este și cu membrii bisericii. Deși suntem foarte diferiți, fiecare are locul și rolul său în activitatea bisericii.

6. De ce este comparată biserica și cu o clădire? Faceți asocierile potrivite cu activitatea introductivă.

7. Care este rolul Domnului Isus în cele două imagini ale bisericii – corp și clădire? (Cap și Temelie)

8. Ce relație există între fiecare membru al bisericii și ceilalți? Dar între el și Hristos?

9. Ce loc și ce rol au juniorii în biserică?

Povestire

A. La avizierul unei biserici, se putea citi: Biserica aceasta este poarta cerului. A venit vara și la anunțuri s-a adăugat și acesta: „Închis pe perioada vacanței”.

„Biserica nu este o expoziție de creștini eminenți, ci o școală pentru educarea celor ce sunt nedesăvârșiți, un cămin pentru îngrijirea celor slabi și un spital pentru tratarea celor bolnavi.” (Henry Ward Beecher)

Lenin, tatăl comunismului din Rusia, a declarat odată: „Nu vom primi în organizația noastră pe nimeni care are vreo rezervă de orice fel. Nu îl vom primi decât pe acela care este un membru activ, disciplinat și care lucrează efectiv în cadrul organizației.”

Dacă ar exista astfel de reguli rigide și în biserică, câți ar mai dori să fie membri?

Dacă tu și eu i-am propune cuiva să se facă adventist, s-ar uita la noi, la lucrarea făcută de Evanghelie în viața noastră și ar zice: „Vreau să fiu și eu ca ei!”?

În cartea lui John Bunyan, este o imagine cu un om care toarnă apă pe un foc, încercând să-l

stingă, dar flăcările ard în continuare. Omul nu-și poate explica de ce, până nu vede că, undeva, după ușă, este cineva care toarnă ulei în foc. Duhul Sfânt este Cel care asigură untelemnul necesar ca flacăra să fie păstrată aprinsă.

B. În urmă cu câțiva ani, la un sfârșit de săptămână, eram într-un parc mare și tocmai mâncam, când s-a apropiat de noi un străin.

– N-ați văzut cumva o fetiță de vreo cinci ani, cu un costumaș albastru? ne-a întrebat el repede. S-a pierdut o fetiță care arăta așa cum v-am spus.

– N-am văzut-o, am răspuns noi.

Omul alerga încoace și încolo, de la un grup la altul, repetând disperat întrebarea.

În câteva clipe, o echipă de exploratori care se afla acolo s-a oferit să o caute, „pieptănând” zona. Terenul era în pantă, erau destul de mulți pomi și o mulțime de tufișuri, așa că micuța se putea pierde și nu era deloc ușor de găsit. Era nevoie să fie cercetat fiecare metru pătrat. Așa că exploratorii, împreună cu cei ce s-au mai alăturat, s-au prins de mâini, formând un „lanț viu”, care a „măturat” parcul de-a curmezișul, începând din partea de sus. Apoi au luat-o de la capăt, de jos în sus, ținându-se de mâini. În sfârșit, s-a auzit strigătul: „Am găsit-o! E teafără!”

În lumea aceasta sunt multe suflete pierdute. S-au îndepărtat de Tatăl ceresc și sunt în primejdie de moarte. Trebuie căutate și aduse înapoi în siguranță.

Ca membri ai bisericii, trebuie să lucrăm împreună, mână în mână, formând un lanț viu, care să ajungă până la cele mai îndepărtate colțuri ale pământului, pentru că sunt multe suflete care ar putea să se piardă. Fiecare trebuie să se țină strâns, acolo unde se află în acest lanț. Fiecare verigă este importantă. Toți suntem verigi în lanțul acesta și lanțul nu trebuie să fie întrerupt, altfel se pot pierde suflete. (Adaptare după E. Soper, *God Is My Friend*, pag. 340, 341.)

Activitate în clasă

Cereți-le elevilor să spună ce le place în biserică sau în legătură cu biserica. Menționați aceste lucruri în rugăciunea de încheiere și mulțumiți pentru ele.

Angajament

Cereți-le elevilor să se gândească ce ar dori să se facă pentru ei în biserică. Apoi ce ar dori să facă ei pentru biserică.

În rugăciunea de încheiere, mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru tot ce ne oferă prin biserică și

rugați-L să-i ajute pe membrii clasei să fie mai activi, să se implice mai mult în viața bisericii, atât pentru creșterea lor, cât și pentru încurajarea și binele altora.

Materialul pentru elevi

Biserica – familia lui Dumnezeu

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

O FAMILIE MINUNATĂ

Ești membru al unui club sportiv sau al unei organizații oarecare? Simți că „faci parte” din școala ta, din clasă, din comunitate? Oamenilor le place să aibă sentimentul apartenenței, să știe că fac parte dintr-un grup, mai ales dacă în grup toți au aceleași înclinații, țeluri, scopuri și sunt dornici să facă aceleași lucruri.

Acesta este rostul bisericii. Dumnezeu vrea ca noi să aparținem poporului Său și, ca urmare a acestei apartenențe, să devenim mai buni. De aceea, a întemeiat biserica.

De fapt, cuvântul *biserică* are mai multe înțelesuri. Se referă la poporul lui Dumnezeu de pretutindeni, la o grupă locală de membri, la o comunitate sau chiar la un mic grup de credincioși care se adună pentru a se închina. Toate aceste sensuri arată, de fapt, către „familia lui Dumnezeu” de pe pământ. Este o familie minunată, din care merită să faci parte.

Tot biserică este locul unde se adună credincioșii – membrii familiei –, casa sau clădirea propriu-zisă.

„Aceasta va fi cea mai bună și mai frumoasă casă care a fost făcută vreodată”, spunea vecinul care se pregătea să-și construiască o casă pe terenul din capătul străzii. Am urmărit cu interes construirea casei, care creștea parcă „din pământ”. După ce au nivelat terenul, muncitorii au săpat pentru a pune temelia și stâlpii de susținere. Apoi au început să se înalțe zidurile, cu locuri libere pentru ferestre și uși. După aceea, au apărut pereții din interior, delimitând diferitele încăperi. Apoi s-a pus acoperișul și așa

s-a ajuns la finisaje – casa urma să fie tencuită și zugrăvită, apoi avea să fie vopsită lemnăria. Frumoasa casă își putea aștepta stăpânii, care să se bucure de ea.

Biblia spune că Biserica lui Dumnezeu este „Casa Sa”, iar poporul Său, credincioșii, sunt pietrele vii din care este zidită această casă. „Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească” (1 Petru 2,5). Alt text spune: „Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm” (Evrei 3,6).

Întotdeauna, temelia este foarte importantă. Lucrul acesta este adevărat și cu privire la biserică. Pavel spune: „... voi sunteți oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și profeților, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El, toată clădirea, bine încheșată, crește, ca să fie un templu sfânt în Domnul. Și, prin El, și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul” (Efeseni 2,19-22).

Ce fel de material ești tu, ca parte a casei vii a lui Dumnezeu?

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Zâmbetele, șoptele, strălucirea ochilor – toate arată cât de mult le plac oamenilor nunțile și, mai ales, cât de așteptată și de admirată este mireasa, regina acestei sărbători.

➤ Și lui Dumnezeu Îi place când mirele și mireasa își întemeiază căminul după planul Său. De fapt, prima nuntă a fost oficiată de Dumnezeu. Și Îi plac atât de mult nunțile, încât a plănuit o nuntă pentru Fiul Său – Isus –, sărbătorind unirea cu biserica Sa.

➤ Ioan, cel care a scris Apocalipsa, a văzut în simbol această nuntă și mireasa, când, în viziune, un înger i-a spus: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!” (Apocalipsa 21,9). Atunci Ioan a văzut Noul Ierusalim, orașul în care va locui

pentru veșnicie poporul lui Dumnezeu, biserica Sa. „Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă, împodobită pentru bărbatul ei” (vers. 2).

Ca să ne ajute să ne putem imagina frumusețea cerului și fericirea pe care o vom simți la venirea Sa, Isus le-a asemănat cu o nuntă și cu frumusețea miresei. Și noi, toți, suntem invitați la această nuntă. Este o nuntă de la care nu ar trebui să lipsească nimeni.

De ce crezi că a ales Dumnezeu nunta ca simbol al unirii dintre Isus și biserica Sa?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ *„Biserica își trage autoritatea de la Hristos, care este întruparea Cuvântului, și din Sfintele Scripturi, care sunt Cuvântul scris. Biserica este familia lui Dumnezeu; adoptați de El și devenind copiii Lui, membrii ei trăiesc pe baza noului legământ. Biserica este corpul lui Hristos, o comunitate a credinței, al cărei Cap este Isus Hristos. Biserica este mireasa pentru care Hristos a murit, ca El să poată s-o sfințească și s-o curățească. La întoarcerea Sa în triumf, El va prezenta o biserică glorioasă, credincioasă în decursul tuturor veacurilor, răscumpărată cu sângele Său, neavând vreo pată sau zbârcitură, ci sfântă și fără prihană.” – AZȘ cred...*

➤ *„Planul de Mântuire a prevăzut ca biserica să fie un mijloc de salvare pentru păcătoși, ca și arca lui Noe în timpul potopului. A fost organizată pentru servire și misiunea ei este să ducă lumii Evanghelia.” – Comentariul biblic AZȘ...*

➤ *„Biserica este fortăreața lui Dumnezeu, cetatea Sa de scăpare, susținută de El într-o lume revoltată. Oricât de slabă și plină de de-*

fecte ar părea, biserica, într-un sens special, este singurul obiect căruia îi acordă suprema Sa atenție. Ea este scena harului Său, unde Își găsește plăcerea să-Și descopere puterea Sa transformatoare a inimilor.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ *„Biserica este întregul trup alcătuit din cei care, prin moartea lui Hristos, au fost împăcați în mod mântuitor cu Dumnezeu și au primit o viață nouă.” – M. Erickson, teolog*

3. Marți

Ei și?

➤ Biserica lui Dumnezeu a existat și a fost activă încă de când Adam și Eva erau în grădina Eden. Deși formele de organizare au fost diferite de-a lungul vremii, biserica a fost întotdeauna mijlocul ales de Dumnezeu pentru a le face cunoscută voia Sa copiilor Săi de pe pământ.

➤ În vremea lui Avraam, biserica era constituită din familia acestuia, plus ceilalți care doreau să îi slujească adevăratului Dumnezeu. Și mulți au fost binecuvântați prin ea.

➤ În călătoria sa spre Canaan, Israel a avut biserica sa, cortul făcut după rânduiala dată lui Moise pe Sinai. Sute de ani mai târziu, Ștefan a numit-o, în cuvântarea sa, „adunarea israeliților din pustie” (**Fapte 7,38**).

➤ În vremea Noului Testament, Isus Însuși Și-a organizat biserica. Ea a fost întemeiată „pe stâncă”, pe însăși divinitatea lui Hristos.

➤ Primul mare pas în dezvoltarea acestei biserici a avut loc în Ziua Cincizecimii, când, după predica lui Petru, s-au adăugat bisericii trei mii de membri. La scurt timp după aceea, biserica a fost organizată, alegându-se slujbași, așa cum se face și astăzi.

➤ Multă vreme, biserica creștină a fost persecutată, dar lumina soliei Evangheliei nu s-a stins. Atunci, cel rău s-a hotărât să adopte altă tactică – să infiltreze și să dezvolte în această biserică o falsă evanghelie.

➤ Cu toate acestea, în toate timpurile, deci și în vremea noastră, Dumnezeu a avut și are o biserică a Sa, adevărata Sa biserică. Biblia vorbește despre „o rămășiță”, care îi va rămâne credincioasă lui Dumnezeu. Cei ce alcătuiesc această rămășiță „păzesc poruncile lui Dumne-

zeu și țin mărturia lui Isus Hristos” (Apocalipsa 12,17).

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Fapte 2,47**

„Ei lăudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.”

➤ **Fapte 11,25.26**

„Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâiași dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.”

➤ **Efeseni 1,22.23**

„El l-a pus totul sub picioare și l-a dat căpetenie peste toate lucrurile Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.”

➤ **Efeseni 2,19-22**

„Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El, toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.”

➤ **1 Timotei 3,15**

„Dar dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelia adevărului.”

➤ **1 Petru 5, 2**

„Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu...”

➤ **Apocalipsa 19,7.8**

„Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-l dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Există în sport ceva mai încurajator, care să stimuleze la depunerea tuturor eforturilor, decât prezența și strigătele suporterilor din tribune? Sutele de voci, strigând în cor numele unui alergător sau al unui jucător, îl fac să dea tot ce poate.

➤ De obicei, reușim mai bine într-o acțiune, oricare ar fi ea, când știm că suntem susținuți. Așa este și în biserică. Acesta este unul dintre motivele existenței ei – să dezvolte simțământul apartenenței, al spiritului de echipă. Săptămână de săptămână ne întâlnim și stăm de vorbă cu prieteni, oameni care au aceleași probleme și duc aceleași lupte. Este plăcut și folositor să fii într-un grup de prieteni de aceeași vârstă, care caută răspunsuri la aceleași întrebări.

➤ Un alt rost al existenței bisericii este închinarea. Toți avem în adâncul ființei noastre o dorință naturală de a ne închina Cuiva mai mare și mai puternic. Desigur, putem să ne rugăm și să ne închinăm lui Dumnezeu și individual, dar, când facem lucrul acesta împreună cu alții, este mai plăcut, ne satisface mai mult și ne umple inima în alt fel.

➤ Adesea, comunitatea ne oferă ocazia de a fi de folos – punându-ne în slujba ei talentele. Biserica este ca un drum cu două sensuri. Noi ne aducem contribuția, fiecare în felul său, iar ea, la rândul ei, ne învață și ne ajută să punem în practică ce am învățat.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Iubirea lui Dumnezeu față de noi este exprimată în multe feluri. El îngrijește de toate nevoile noastre, de la El vin frumusețile naturii și toate lucrurile bune. Biserica este o altă dovadă a iubirii Sale.

➤ Adesea, când spunem „biserică”, ne gândim la o clădire sau la o organizație. De fapt, biserica sunt oamenii care o alcătuiesc, oameni ca mine și ca tine. Când ne plângem de ce face sau nu face biserica pentru noi ar trebui să ne

gândim, de fapt, ce am putea face noi pentru ca situația respectivă să se remedieze. Nu cumva lucrurile ar merge mai bine dacă am fi mai activi în biserică?

➤ Crezi cumva că biserica este formată din oameni desăvârșiți, care nu au probleme personale? Simți vreodată că ar trebui să pleci din biserică pentru că nu ești destul de bun și nu meriți să faci parte din ea? Biserica este un grup de oameni, ca mine și ca tine, care învață să trăiască alături aici, pregătindu-se astfel să fie mereu împreună, în cer. Toți se supun unei transformări, pentru a deveni mai buni, pe măsură ce Îi îngăduie Duhului Sfânt să le schimbe inima și să îi facă adevărați copii ai lui Dumnezeu.

➤ Deși biserica este formată din oameni plini de slăbiciuni, Dumnezeu o iubește și o privește ca fiind a Sa, proprietatea Sa. Pavel o numește „Biserica lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1,2).

➤ Ce minunat privilegiu – să faci parte din familia lui Dumnezeu acum și să te pregătești să trăiești veșnic în cer, alături de El și de ceilalți membri ai acestei familii!

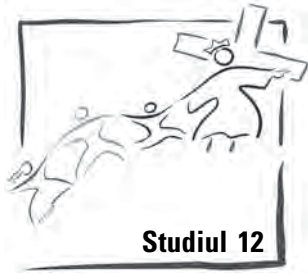
➤ *Care este relația dintre Hristos și biserică? Ia câteva răspunsuri pe care ni le oferă Biblia:*

Efeseni 5,24.25.26; Fapte 20,28; Efeseni 2,20; Matei 16,8.

➤ Încearcă să găsești în careu (orizontal și vertical) numele următoarelor părți ale corpului care apar în diverse texte din Biblie. Poți găsi textele sau contextul general în care apar?

barbă; braț; cap; călcâi; deget; față; ficat; fir de păr; frunte; gât; gură; inimă; mână; ochi; picior; spate; stomac; unghie; ureche.

C	Ă	L	C	Â	I	U	W	Q	C	A	P
Y	S	P	A	T	E	Z	M	B	F	N	I
Q	T	P	G	M	Â	N	Ă	A	S	X	C
W	O	U	R	E	C	H	E	R	R	S	I
F	M	F	I	A	A	C	D	B	U	T	O
I	A	I	N	M	N	V	E	Ă	E	W	R
R	C	C	I	G	F	C	G	G	Â	T	T
D	Q	A	M	B	R	N	E	B	R	A	Ț
E	I	T	A	J	U	R	T	N	C	L	G
P	Q	N	I	U	N	G	H	I	E	P	U
Ă	C	S	T	H	T	L	F	A	Ț	Ă	R
R	C	V	B	E	E	O	C	H	I	N	Ă

Biserica rămășiței

În *The Living Bible*, textul din Apocalipsa 14,12 este redat cam așa: „Fie ca acest lucru să-i încurajeze pe copiii lui Dumnezeu să sufere cu răbdare fiecare încercare și persecuție, pentru că ei sunt sfinții Săi, cei care rămân tari până la sfârșit, ascultând de poruncile Sale și încrezându-se în Isus.”

Este un text care se cuvine să fie bine știut de toți elevii. Scrieți pe bilețele separat: credința, răbdarea, lui Dumnezeu, lui Isus, poruncile, sfinților.

Cereți-le să le așeze în ordine și să completeze textul, scriind pe alte bilețele albe, pe care li le dați, cuvintele care lipsesc.

Obiective

1. Să le arătăm elevilor care sunt motivele pentru care spunem că Biserica Adventistă este biserica rămășiței.
2. Să-i ajutăm să înțeleagă de ce aceasta este biserica lui Dumnezeu din zilele noastre.
3. Să-i încurajăm să se hotărască să facă parte din ea.

Materiale

O colecție de pietre prețioase, semiprețioase sau niște mostre de minereu cu diverse cristale strălucitoare.

Ca variantă, un „rest” dintr-un material textil mai scump (dantelă, mătase), niște „resturi” de mâncare.

Introducere

A. Arătați-le mostrele aduse, puneți-le în lumină sau sub lumini colorate diferit (o lanternă cu becuri colorate în mod diferit), pentru a le pune în evidență frumusețea. Învățătura e clară. Dumnezeu îi privește pe credincioșii Săi din biserica rămășiței ca pe ceva frumos și de preț.

El iubește frumosul – și în natură, și în oameni. Iată câteva texte biblice care susțin ideea.

Matei 13,44.45 – parabole despre Împărăția lui Dumnezeu.

Exod 35,22 – pietre prețioase aduse ca dar pentru Sanctuar.

Maleahi 3,17 – copiii lui Dumnezeu – pietre ale cununii împărătești.

B. Ce s-ar putea face din acest „rest” de dantelă (mătase)?

Iată, am aici o ceașcă de orez. Doar „o rămășiță” de la masa de prânz. S-o arunc? De ce, doar costă! Cum aș putea s-o folosesc? De exemplu, aș putea face puțin pilaf cu garnitură de legume și de ciuperci. Sau cu lapte și puțină dulceață, ar fi un desert delicios. Amestecat cu ceapă, mărar și nucă, s-ar putea transforma în niște perișoare delicioase sau îl pot adăuga, pur și simplu, în ciorba de lobodă sau de salată.

Nu este decât „un rest”, „o rămășiță”, dar în câte feluri poate fi folosit!

1. De ce este numită biserica „rămășiță”?
2. Ce învățături ale bisericii sunt urâte cel mai mult de „balaur”?
3. De ce este Satana mândros pe rămășiță?
4. Care sunt cele trei solii îngerești?
5. Ce înseamnă „mărturia lui Isus”?
6. Corespunde Biserica Adventistă caracteristicilor bisericii rămășiței din ultimele zile, așa cum sunt prezentate în Biblie?
7. Sunt membrii bisericii rămășiței singurii copii ai lui Dumnezeu din lumea aceasta?

Povestire

Iată un mesaj care poate fi apreciat mai ales de noi, cei din biserica rămășiței, pentru că ne amintește încă o dată ce a făcut Domnul Isus pentru noi. Istoria aceasta este povestită de Dorothy Watts în cartea *Aceasta este ziua*.

În după-amiaza zilei de 5 septembrie 1970, doi tineri austrieci au ajuns pe vârful muntelui Kenya, înalt de aproape 6.000 de metri, și au început să coboare. Legați împreună în coardă alpină, Gerd Judmaier și Oswald Qelz au coborât pe partea prăpăstioasă a muntelui, până la un petic de teren orizontal. Acolo, Oswald a căutat o rocă solidă în jurul căreia să înfășoare funia. Gerd s-a aplecat peste o lespede mare, pentru a controla itinerarul de coborâre.

Deodată, stânca s-a dezlipit. Cu un strigăt de ajutor, Gerd a dispărut. Oswald s-a ținut de funie. Aceasta, alunecând prin palmele lui, i-a ars carnea. Înainte ca funia să se termine, el a fost în măsură să o înfășoare în jurul brațului său și să-l oprească pe Gerd din cădere. Apoi, a fixat funia și a coborât până la ieșitura unde căzuse prietenul lui.

Piciorul lui Gerd era grav fracturat și sângera mult. Oswald a făcut ce a putut pentru a face confortabilă starea lui Gerd. După ce l-a legat bine de stâncă, el a plecat să găsească ajutor.

În a patra zi, un elicopter, pilotat de Jim Hastings, era pe drum pentru a-l duce pe Gerd la spital. Nimeni nu știe cum s-a întâmplat, dar elicopterul s-a prăbușit, iar pilotul și-a pierdut viața.

În acea noapte, Gerd a suferit în plus de hipotermie, degerături și afecțiuni digestive. În ciuda situației lui desperate, el a refuzat să cedeze în fața descurajării: „Dacă eu mor acum, viața aceluia pilot a fost pierdută în zadar”, a spus el. „Eu trebuie să trăiesc de dragul lui.”

În cele din urmă, o altă echipă de salvatori l-a dus pe cel rănit jos, în vale, la spital, unde s-a vindecat. Mereu și mereu, Gerd și-a exprimat mulțumirea față de aceia care și-au riscat viața spre a o salva pe a lui.

„Numele lui Jim Hastings nu va fi uitat niciodată în căminul nostru”, a spus Gerd.

Acum aproape două mii de ani, pe un alt munte, dintr-o altă țară, un bărbat tânăr și-a dat

viața în încercarea de a ne salva. Pe muntele Golgotei, Isus a murit pentru ca tu să poți avea viață veșnică.

Dacă uneori te simți descurajat, adu-ți aminte doar atât, că Isus a murit pe munte pentru tine. Dacă ești pierdut, atunci jertfa Lui pentru tine a fost zadarnică. De dragul Lui, pentru că El te-a iubit atât de mult, tu trebuie să fii credincios. Când te va vedea salvat pentru veșnicie, El va fi mulțumit că sacrificiul Său a meritat să fie adus.

Activitate în clasă

Aduceți cât mai multe cărți de Ellen White sau o foaie de prezentare (ofertă a Editurii). Arătați-le copiilor cât de multe materiale ne-a pus Dumnezeu la dispoziție nouă, celor din vremea din urmă, pentru a putea înțelege solia Bibliei. Faceți o foarte scurtă prezentare sau întrebați-i dacă știu ce conțin, dacă pot spune câteva titluri. Propuneți-le pentru un studiu de grup capitole sau fragmente referitoare la biserica din timpul sfârșitului. Întrebați-i ce cărți au acasă și propuneți-le să faceți împreună un montaj cu citate despre biserica rămășiței (din cărțile *Evenimentele ultimelor zile*, *Ploaia timpurie și târzie*, *Tragedia veacurilor*, din volumele de *Mărturii*). Citatele ar putea fi folosite apoi într-un program al juniorilor, iar materialul, pus undeva la sau lângă avizierul comunității.

Angajament

Iubirea lui Dumnezeu este exprimată în atât de multe moduri, încât răspunsul nostru nu poate fi decât o reacție cât se poate de naturală.

Invitați-i pe membrii clasei să-l răspundă lui Dumnezeu printr-o rugăciune tăcută. După câteva momente, încheiați cu o scurtă rugăciune de mulțumire și de consacrare.

Materialul pentru elevi

Biserica rămășiței

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

ARE VALOARE RĂMĂȘITA?

Tatăl meu avea un hobby – dulgheria. În copilărie, mă uitam la bucățelele de lemn care rămâneau după ce tăia cu ferăstrăul. Nu rămâneau prea multe, pentru că folosea fiecare scândură la maximum.

„Bucățelele rămase”, spunea el, „sunt bune doar de aprins focul. Sunt prea mici ca să poată fi folosite la altceva.”

Mama a fost croitoreasă. În timpul crizei economice, când era sărăcie, căuta întotdeauna materiale la preț redus, cupoane, adică bucăți mici rămase dintr-un val de pânză sau de stofă, și făcea o bluză sau o cămașă pentru mine și sora mea. Cupoanele erau tot niște „rămășițe”. Așa că destul de repede am înțeles că „rămășiță” înseamnă un rest, ceva lăsat de obicei la o parte, dar care este din același material cu întregul și mai poate fi totuși folosit cumva.

Și Biblia vorbește despre o „rămășiță” foarte importantă. Dumnezeu consideră rămășița ca fiind foarte prețioasă și deosebită. În Vechiul Testament, nu se arunca nimic din jertfe. Ce rămânea era considerat deosebit, „un lucru preasfânt între jertfele de mâncare, mistuite de foc înaintea Domnului” (**Levitic 2,3**).

În Vechiul Testament, poporul care supraviețuia unei catastrofe era numit „rămășiță” – cei rămași în viață după un război, după robie sau după o molimă. Dar important este că nu erau lăsați la o parte, nici dați uitării, ca niște deșeuri sau resturi. Ei alcătuiau un popor deosebit, care

avea să aducă la îndeplinire lucruri mai mari decât cei dinainte. Supraviețuirea nu era decât începutul. Plin de îndurare, Domnul spuse: „Eu însumi voi strânge rămășița oilor Mele... le voi aduce înapoi, în pășunea lor” (**Ieremia 23,3**). El le-a dat făgăduințe deosebite și a făcut un legământ cu ei. El le-a spus că rămășița va supraviețui, dar nu numai atât, ci va prinde rădăcini, va crește și va aduce rod (**Isaia 37,31.32**).

Înaintea lui Dumnezeu, rămășița este ceva de preț, mai ales când este vorba de rămășița popoului lui Dumnezeu, de oameni.

De-a lungul istoriei, Dumnezeu Și-a adus la îndeplinire planul, folosind „rămășițe” – și planul Său n-a fost niciodată oprit sau întrerupt, ci a mers întotdeauna înainte.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Balaurii au fost întotdeauna descriși ca fiind niște ființe de temut, cu colți ascuțiți și gheare puternice. Și Biblia vorbește despre balauri și șerpi. Satana este numit „balaurul cel mare”, „șarpele cel vechi” (**Apocalipsa 12,9**). Cu cât revenirea lui Isus este mai aproape, cu atât Satana este mai înverșunat, iar atacurile sale sunt mai puternice ca oricând. El încearcă să-i amăgească și să-i ducă la pieire pe cât mai mulți. Din nefericire, reușește adesea. Cu toate acestea, și în aceste ultime zile vor exista oameni care îi vor rămâne credincioși lui Dumnezeu. Ei formează rămășița și sunt ținta specială a atacurilor lui Satana, dar și obiectul special al iubirii, grijii și ocrotirii lui Dumnezeu.

➤ Dacă vrem să îi slujim lui Dumnezeu, diavolul va încerca să ne împiedice. Dar nu trebuie să ne temem. Dumnezeu va fi cu noi.

➤ Este mai ușor să ascuți de Satana decât să-L urmezi pe Dumnezeu? Justificăți răspunsul.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirea? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Advențiștii de ziua a șaptea nu susțin că ei ar fi singurii credincioși sinceri de pe pământ. Ei cred că formează biserica vizibilă a lui Hristos, dar totodată cred că Dumnezeu mai are și alte oi pe care le recunoaște ca aparținând de poporul Său, suflete sincere cărora li se adresează solia din *Apocalipsa 18,4*.” – Vilhelm Moldovan, teolog

➤ „Chiar și între păgâni sunt unii care s-au închinat lui Dumnezeu fără să-și dea seama, persoane cărora lumina nu le-a fost niciodată adusă prin unelte omenești, dar tot nu vor pieri. Deși n-au cunoscut Legea scrisă a lui Dumnezeu, ei au auzit glasul Lui vorbindu-le prin natură și au făcut lucrurile cerute de Lege. Faptele lor dau dovadă că Duhul Sfânt a atins inimile lor și ei sunt recunoscuți ca fii ai lui Dumnezeu.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Rămășița poporului lui Dumnezeu este caracterizată printr-o credință asemănătoare aceleia pe care a avut-o Isus. Ea reflectă încrederea nezdruncinată a lui Isus în Dumnezeu și în autoritatea Scripturilor. Credința adevărată în Isus dă rămășiței sarcina de a urma exemplul Său: ‘Cine zice că rămâne în El, spunea Ioan, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus’ (1 Ioan 2, 6) – păzind poruncile Tatălui Său.” – *AZȘ cred...*

3. Marți

Ei și?

➤ Este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea biserica rămășiței? Ce spune Biblia?

➤ Profetia biblică spune că Dumnezeu va avea un popor special – rămășița care va

pregăti lumea pentru a doua venire a lui Isus. Cum poate fi recunoscută rămășița?

➤ Cu puțin înainte de revenirea lui Isus, întreita solie din **Apocalipsa 14,6-12** este dusă lumii întregi. Aceasta înseamnă recunoașterea și proclamarea „poruncilor lui Dumnezeu” (**vers. 12**), inclusiv a poruncii a patra, care este o aducere-aminte a creației. Adventiștii sunt cei care subliniază importanța întreitei solii îngerești și a păzirii tuturor poruncilor.

➤ Profetia din **Daniel, capitolul 7**, vorbește despre o perioadă de 1.260 de zile, care ne conduce la anul 1798. La scurt timp după această dată, când solia revenirii în curând a lui Isus a început să fie auzită, Dumnezeu a ridicat Biserica Adventistă.

➤ Rămășița va păzi poruncile lui Dumnezeu, deci și pe a patra, și va avea „mărturia lui Isus” (**Apocalipsa 12,17**). Ce este această „mărturie”? **Apocalipsa 19,10** o numește „Spiritul profetiei” și se referă la soliile speciale ale lui Dumnezeu, transmise prin profeți. O caracteristică a Bisericii Adventiste este darul profetic, manifestat prin scrierile lui Ellen White. Deci această biserică îndeplinește condițiile.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Evrei 10,25**

„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”

➤ **Apocalipsa 12,17**

„Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

➤ **Apocalipsa 19,10**

„Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: ‘Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!’ (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)

➤ **Apocalipsa 18,4**

„Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: ‘Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!’”

➤ **Apocalipsa 14,12**

„Aici este răbdarea sfinților, care păesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

➤ **Apocalipsa 14,6-11**

„Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: 'Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!' Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: 'A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!' Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: 'Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei!'

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ În biserica rămășiței este nevoie de fiecare membru, de toate capacitățile și talentele. Este nevoie de oameni care să știe să vorbească în public, de oameni în stare să ofere hrană și adăpost celor în nevoie, de oameni care să-i poată învăța pe copii din Biblie etc. Toate acestea la un loc se cheamă „misiune” – misiunea bisericii.

➤ Dar rămășița are și misiunea de a crește și de a se întări. Ea este vie, crește și aduce rod. Dumnezeu îi poate mântui pe oameni și fără ajutorul nostru, dar orice adevărat urmaș al lui Hristos nu poate sta degeaba. Oricine este plin de iubirea lui Hristos nu poate să o țină ascunsă, ci va găsi o cale de a o împărtăși altora.

➤ Dacă nu ne facem partea în misiunea încredințată rămășiței, nu înseamnă că numărul celor mântuiți va fi mai mic. Dumnezeu are ne-numărate căi de a-i aduce pe oameni la Sine, dar, nelucrând, noi ne lipsim singuri de binecuvântările pe care le-am avea dacă am lucra pentru alții. Dumnezeu ne iubește și tot ce primim de la El ne ajută să fim mai buni, dar și să îi ajutăm pe alții, să-i încurajăm și să-i sprijinim.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Unul dintre imnurile mele preferate spune: „Stele-n coroana mea s-or afla?” De fapt, nici nu ar trebui să ne punem întrebarea aceasta, pentru că oricine ajunge în împărăția slavei lui Dumnezeu va avea stele în coroană, arătând că a lucrat pentru mântuirea altora.

➤ Deși principalul motiv al faptelor noastre nu ar trebui să fie gândul la răsplată, totuși este minunat să știm că Dumnezeu nu uită și că răsplata Sa este pe măsura iubirii și bogăției Sale, și nu a meritelor noastre.

➤ Aici, pe pământ, nimic nu poate aduce bucurii și satisfacții mai mari, decât implicarea în misiunea rămășiței, chiar dacă, uneori, aceasta poate aduce suferințe și neplăceri. Dar Pavel spune: „... întristările noastre ușoare, de o clipă, lucrează pentru noi, tot mai mult, o greutate veșnică de slavă” (**2 Corinteni 4,17**).

➤ Mântuirea înseamnă o viață îmbelșugată acum și o speranță minunată de viață pentru viitor.

➤ Să nu uităm niciodată: rămășița nu este un deșeu, ceva bun de aruncat. Ci este un grup de oameni vii, plini de viață, prin a căror iubire și activitate, cu ajutorul lui Dumnezeu, biserica se dezvoltă și se întinde. În cer îi așteaptă o mare răsplătire. Cine ar vrea să se lipsească de ea?

➤ *Care este deosebirea dintre plată, sau salariu, și dar? Care este plata care ni se cuvine? Dar darul pe care-l primim? (Vezi **Romani 6,23; 5,21** și **1 Ioan 5,11.12**.)*

Una în Hristos

Text de memorat

Versetul din Ioan 17,21 face parte din rugăciunea Domnului Hristos pentru ucenicii Săi. El dorea ca între ucenici să existe o legătură la fel de strânsă ca legătura dintre El și Tatăl. Și lucrul acesta Îl dorește și pentru noi.

Obiective

1. Să le explicăm elevilor că unitatea în biserică nu înseamnă neapărat uniformizare în toate privințele. Diversitatea talentelor și capacităților dă putere lucrării care trebuie făcută.

2. Să ne amintim că în Hristos toți suntem egali. La piciorul crucii, suntem toți la același nivel, „la pământ”. Nimeni nu este „mai sus” decât ceilalți.

Materiale

O hortensie, o mușcată sau o altă floare asemănătoare.

Introducere

A. Știți ce floare este aceasta? O hortensie. Îmi place, deși nu are un parfum deosebit, pentru că este atât de mare. Îmi place și culoarea, de fapt, culorile ei. Și ar mai fi ceva. Îmi puteți spune ce are deosebit această floare? De fapt, nu este doar o floare, ci o inflorescență – un buchet de flori pe o singură tulpină. Dacă luăm o singură floare, este foarte frumoasă și delicată. Dar este atât de mică! Așa, multe flori din aceea mică dau un adevărat buchet, sunt ca o explozie de culoare și de frumos. Sunt mult mai frumoase așa, laolaltă, decât dacă ar crește câte una singură, pe o tulpină mare.

Floarea aceasta mare, alcătuită din multe flori mici, mă face să mă gândesc la lecția noastră de azi, de la Școala de Sabat.

B. Variantă

Aduceți în clasă un ceas mecanic – mai vechi, dar încă în stare de funcționare. Arătați-le elevilor că merge, apoi desfaceți capacul, astfel încât să poată vedea mecanismul. Arătați-le că roțile nu se învârtesc toate cu aceeași viteză și fiecare pare că lucrează independent, dar, de fapt, lucrează împreună.

Ce s-ar întâmpla dacă am opri o roțiță sau am scoate-o de la locul ei? Probabil că ceasul ar sta sau, oricum, n-ar mai merge bine.

La fel este și în biserică. „Angrenarea” vine de la angrenaj – de la mecanismul ale cărui părți componente lucrează împreună în strânsă interdependență. „Angrenarea” într-o activitate a bisericii înseamnă deci colaborare, acceptarea ideii că ai de făcut o parte care depinde și de alții și că de activitatea ta depinde și activitatea altora.

Unitatea face ca biserica să fie activă și puternică.

1. Discutați faptul că părțile corpului se deosebesc una de alta, dar fiecare este necesară. Atâta timp cât „lucrează” împreună, suntem sănătoși și ne simțim bine. Când o parte, un organ, nu mai funcționează cum ar trebui, suntem bolnavi și suferim. Ce se întâmplă în biserică atunci când membrii ei nu „lucrează” împreună? Dar într-o familie în care nu există unitate?

2. Care este factorul, elementul care face ca oameni de rase diferite, de naționalități atât de diferite să fie uniți într-o singură biserică?

3. Dacă Îl iubim pe Dumnezeu, ce sentimente vom avea față de copiii Săi?

4. Există și persoane greu de iubit? Ce putem face? a) Cerem ajutor de la Dumnezeu; b) iubim omul, chiar dacă nu ne plac faptele lui; c) nu putem iubi păcatul.

5. Iubește Dumnezeu mai mult o anumită națiune sau rasă?

6. Capacitatea de a înțelege anumite lucruri depinde de măsura în care sunt înțelese relațiile dintre acele lucruri. De exemplu, răgușeala, guturaiul și durerea de cap sunt trei lucruri distincte. Însă un medic știe dacă acestea au legătură cu aceeași problemă generală.

7. Duhul Sfânt este factorul unificator în biserică – Cel care ține laolaltă toate elementele care o alcătuiesc.

8. Să nu uităm niciodată că „nimeni nu e singur”, că orice spune sau face un om nu are efect doar asupra lui însuși, ci și asupra celor din jur.

9. Când avem neînțelegeri cu alții, trebuie să ne amintim că, prin harul lui Dumnezeu, orice neînțelegere trebuie să dispară, aici, pe pământ, dacă vrem să ajungem cu El în ceruri.

10. Ce s-ar întâmpla dacă fiecare jucător dintr-o echipă de fotbal sau baschet ar vrea să fie doar el la minge tot timpul?

Povestire

A. Șeful cel mărunțel

În timpul războiului din 1775-1783 între Anglia și fostele colonii, război cunoscut și ca Revoluția Americană, câțiva soldați americani lucrau la repararea unui fort. Oamenii se căzneau să ridice un buștean mare și greu și să-l fixeze în locul care îi era destinat. Fiind mare și foarte greu de manevrat, lucrul mergea anevoie. Oamenii erau comandați de un bărbat mărunțel, care nu făcea altceva decât să-i îmboldească, strigând comenzi și făcând observații răutăcioase la adresa lor.

Tocmai când bușteanul a alunecat din nou pe lângă locul în care trebuia pus, a apărut acolo și un soldat înalt și bine făcut, călare pe un cal frumos. Din nou, comandantul cel mărunțel a început să-și ocărăscă oamenii. Călărețul a spus pe un ton liniștit că ar fi mai de folos încă o pereche de brațe.

Înțelegând că i se sugera să ajute și el, omulețul cu glas ascuțit s-a întepenit pe picioare, ca să pară mai înalt, și a răspuns: „Domnule, dar eu sunt caporal!” „Iartă-mă, caporale, a exclamat omul de pe cal, uitasem.”

Apoi a descălecat, și-a legat calul, și-a scos haina și s-a alăturat celor ce asudau, încercând să urnească bușteanul. Primind și ajutorul lui, au reușit să pună bușteanul acolo unde trebuia.

Omul și-a pus din nou haina și s-a urcat pe cal. Înainte de a pleca, s-a întors spre caporalul care privea semeț. „Caporale, dacă mai ai vreodată nevoie de ajutor la vreo treabă, trimite după comandantul-șef și voi fi bucuros să vin să ajut.” Și generalul George Washington a pornit la pas, lăsându-l pe caporal mut de uimire. (Adaptare după E. Soper, *God Is My Friend*, pag. 149, 150.)

B. Răbdarea este un lucru de care avem mare nevoie, noi, cei de astăzi.

Când eram copil, am stat o vreme la ferma unchiului meu. Lucra mai mult cu caii – pe vremea aceea abia apăruseră tractoarele. Îmi plăcea să merg cu el la câmp, la arat, la cules porumbul, pe deal, la cosit fânul.

Îmi amintesc de o zi când era foarte cald. Muștele pișcau a ploaie. Caii erau obosiți și nervoși și nu mai trăgeau „în echipă”. Mai să înceapă să se muște unul pe celălalt.

Într-un astfel de moment, vocea unchiului meu devenea cât se poate de blândă și de liniștită, încercând să liniștească și caii: „Ușurel, băieți, ușurel”.

De multe ori l-am auzit folosind formula asta: „Ușurel, ușurel”, atunci când situația era gata să scape de sub control. Și așa reușea să țină totul în frâu. Dar glasul său, tonul, trebuia să fie liniștit, ca să le transmită și cailor „ideea” de calm.

Dacă își pierdea și el cumpătul, cum mai putea să țină caii în frâu?

Isus a spus odată: „Prin răbdarea voastră vă veți câștiga sufletele” (Luca 21,19). Și când a spus aceasta s-a gândit cu siguranță și la noi, cei care trăim în zilele din preajma revenirii Sale.

Angajament

Cum aş putea contribui eu, personal, la unitatea din comunitatea mea, din școală sau din familia mea?

Pot ajuta dacă încep să critic? Dar dacă trec de partea celor care critică – pe pastor, pe profesori, pe slujbașii bisericii, pe părinți?

Fiind ultimul Sabat din trimestru, e o ocazie potrivită de a-l mulțumi lui Dumnezeu pentru învățăturile primite din Cuvântul Său, cu privire la ceea ce putem face pentru a-L sluji pe El și pentru a-i ajuta și pe alții să se pregătească în vederea revenirii lui Isus.

După rugăciunea de încheiere, puteți repeta împreună binecuvântarea din 2 Corinteni 13,14:
„Harul Domnului Isus Hristos, dragostea lui

Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi, cu toți. Amin!”

Materialul pentru elevi

Una în Hristos

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

ESTE NEVOIE DE FIECARE PARTE

Motorul unei mașini are multe părți, diferite una de alta, dar având fiecare un rol bine definit. Și motorul nu poate funcționa dacă lipsește una dintre aceste părți sau dacă este defectă. Ele nu sunt la fel, nu au aceeași formă sau mărime, nu sunt făcute din același material. Dar motorul merge tocmai pentru că aceste părți sunt diferite și îndeplinesc funcții diferite.

La fel este și în biserică. Unitatea ei nu depinde de asemănarea membrilor, de faptul că au aceleași daruri, că sunt de aceeași naționalitate sau rasă, vârstă sau sex. Varietatea face ca biserică să poată funcționa așa cum trebuie. Unitatea nu vine din asemănarea dintre membri, ci din ce au ei comun – iubirea față de Dumnezeu și unul față de altul. Ioan scria: „Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții, căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu” (1 Ioan 4,7).

Am ascultat un cvartet. Uneori se auzea mai mult basul, alteori soprano, alto sau tenorul. Dar, în același timp, se auzeau împreună, pentru că armonia este mai importantă decât vocile, chiar dacă lipsa oricăreia dintre ele ar fi fost imediat observată.

Și în biserică, armonia generală este cea mai importantă, dar aceasta nu înseamnă că toți trebuie să cânte la fel. Nu suntem toți bași, tenori, soprane sau altiste. Dar este nevoie de fiecare dintre aceste voci, pentru ca să se

realizeze o armonie completă. Scopul Evangheliei este să aducă armonie. Toți suntem egali ca importanță. În biserică nu trebuie să existe nulități, oameni care să nu valoreze nimic, dar nici „flori”, bune doar pentru a decora sala.

Biserica nu este un teren de sport, cu mai multă lume în tribune decât pe teren. Toți trebuie să fie activi, „echipa” are nevoie de fiecare. Nu putem fi cu adevărat copii ai lui Dumnezeu și să stăm degeaba, „pe dinafară”. Într-o echipă, nu toți jucătorii au aceeași poziție. La fotbal, de exemplu, unul singur este portar. Dar este nevoie și de înaintași, de mijlocași, de extreme și de fundași. Fiecare își are locul său și fără el echipa ar fi incompletă. Dar echipa are nevoie și de un antrenor, care să-i arate fiecăruia locul și să-i dea indicații pe parcursul jocului. „Antrenorul” nostru este Duhul Sfânt, care ne învață ce avem de făcut și cum să colaborăm unii cu alții.

La acest lucru s-a gândit și Pavel când a spus: „Vă sfătuiesc... să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii” (Efeseni 4,1-3).

Ce ar face o echipă, dacă toți jucătorii ar juca pe același „post”?

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Înainte de fiecare concert, există un scurt moment de „încălzire”, când fiecare instrument este acordat și se încearcă vreo câteva măsuri. Pentru câteva clipe este o dezordine generală: se aud mârâielile unui corn, câteva note la o trompetă, trilirile flautelor, bubiturile tobelor. Dar, când apare dirijorul, se face imediat liniște. Toți își ațintesc privirile la el, așteptându-l să-și ia locul la pupitru și bagheta.

Orice zgomot încetează, iar când ridică mâna, începe muzica. Totul capătă sens, fiecare instrument își cântă partea, ținând ritmul și contribuind la armonie. Dirijorul nu cere să se cânte la același instrument. El trebuie să coordoneze, astfel ca fiecare să intre la momentul potrivit, cum cere partitura, și efectul general să fie armonios și plăcut. O orchestră mare sună bine.

➤ Și în biserică, unitatea înseamnă același lucru. Am putea spune că Duhul Sfânt are același rol pe care îl are dirijorul unei orchestre. Pavel spune: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh” (**1 Corinteni 12,4**). Duhul Sfânt este Cel care aduce unitatea bisericii, dând daruri credincioșilor, folosindu-l pe fiecare în locul cel mai potrivit și ajutându-l să intervină la momentul potrivit.

➤ În ce fel pot să mă las călăuzit de Duhul Sfânt?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Biserica este un corp de credincioși, compus din mulți membri, chemați din toate națiunile, semințiile, limbile și noroadele. În Hristos, noi suntem o nouă creație; deosebirile de rasă, cultură, educație și naționalitate, cum și diferențele dintre cei de sus și cei de jos, dintre bogat și sărac, dintre bărbat și femeie nu trebuie să dea loc la dezbinări între noi. Noi suntem cu toții egali în Hristos care, prin același Spirit, ne-a legat într-o unică comuniune cu El și între noi; noi trebuie să slujim și să fim sluiți fără părtinire și prejudecăți. Prin descoperirea lui Isus Hristos în Scriptură, noi împărtășim aceeași credință și nădejde și dăm tuturor o mărturie unanimă. Această unitate își are izvorul în unitatea Treimii divine, care ne-a adoptat ca să fim copii ai Săi.” – *AZȘ cred...*

➤ Primii discipoli se deosebeau foarte mult unii de alții. Urmau să fie învățătorii lumii și reprezentau tipuri variate de caracter. Era Levi Matei, vameșul, chemat de la o viață de activitate în afaceri și supunere față de Roma; habotnicul Simon, vrăjmașul neîmpăcat al autorității imperiale; impulsivul, independentul, dar inimosul Petru și fratele lui, Andrei; Iuda, iudeul, stilat, capabil și având un duh viclean; Filip și Toma, loiali și cinstiți, dar cu toate acestea zăbavnici în credință; Iacov, mai mărunț, și Iuda, mai puțin ieșit în evidență printre frați, dar fiind bărbați cu forță, hotărâți și în greșeli, și în virtuți; Natanael, un copil, ca sinceritate și încredere; și fiii lui Zebedei, ambițioși și cu inimi iubitoare. Pentru a duce înainte, cu succes, lucrarea la care fuseseră chemați, acești ucenici, care se deosebeau atât de mult ca trăsături naturale, ca pregătire și ca obiceiuri de viață, aveau nevoie să ajungă la o unitate de simțire, gândire și acțiune. Obiectivul lui Hristos era să asigure această unitate. În acest scop, El a căutat să-i aducă în unitate cu Sine. Povara lucrării Sale pentru ei este exprimată în rugăciunea către Tatăl Său: ‘Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine, ca și ei să fie una în noi...’ – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Nimic din lume nu este alcătuit din mai multe componente, care să funcționeze atât de armonios, într-o atât de strânsă interdependență, cum este corpul omenesc. În multe locuri din Biblie, corpul este folosit ca simbol pentru unitatea bisericii, considerată „trupul lui Hristos”. „După cum într-un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n-au toate aceeași slujbă, tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar fiecare în parte suntem mădulare unii altora” (în altă traducere, „avem nevoie unii de alții”) – **Romani 12,4,5**.

➤ Biblia arată clar că părțile corpului nu sunt la fel, ci foarte diferite, dar rostul final este același – binele corpului întreg. Altfel spus, nu toți suntem „ochi”, „mâini” sau „picioare”. Dar toate acestea sunt necesare și nimeni nu îi poate spune altuia: „Nu am nevoie de tine”.

Pavel chiar spune că unele părți ale trupului „par vrednice de mai puțină cinste”, dar „Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel ca să dea mai multă cinste mădularelor lipsite de cinste; pentru ca să nu fie nicio dezbinare în trup, ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele. Și, dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el; dacă este prețuit un mădular, toate mădularele se bucură împreună cu el” (1 Corinteni 12,23-26).

➤ Cât de adevărat este lucrul acesta! Dacă ne fracturăm un os, tot corpul suferă; dacă ne doare stomacul, ne simțim slăbiți. Pe de altă parte, dacă suntem lăudați pentru munca pe care am făcut-o, ne simțim foarte bine. Participă la această stare de „bine” și capul, și stomacul. La fel este și cu biserica. Fiecare simte durerea celuilalt, dar și bucuria.

➤ De ce este nevoie pentru păstrarea sănătății corporale?

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Psalmi 133,1

„Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună!”

➤ Fapte 2,46

„Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana, cu bucurie și curăție de inimă.”

➤ Fapte 17,26-27

„El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor, ca ei să caute pe Dumnezeu și să se silească să-L găsească băjbâind, măcar că nu este departe de fiecare din noi.”

➤ Galateni 3,26-29

„Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus. Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus. Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți ‘sămânța’ lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”

Ioan 17,11

„Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și noi.”

Ioan 17,20-22

„Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una.”

Efeseni 4,4-6

„Căci este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ „Mă rog pentru tine!” Ce încurajatoare sunt aceste cuvinte, mai ales când suntem într-o situație deosebită! Și Isus S-a rugat pentru noi. Și a făcut această rugăciune, cu totul deosebită, chiar înainte de a fi dus la judecată și răstignit. Ar fi fost de așteptat ca atunci să ceară de la Tatăl putere pentru tot ce îi stătea înainte, dar El era preocupat de soarta poporului Său din vremea aceea, dar și din zilele noastre. Ucenicii erau împreună, pentru că stăteau lângă El, dar nu erau uniți în scopuri și gânduri. Isus a simțit că nevoia lor cea mai mare era să fie uniți. Și a privit înainte, către vremea de acum, știind că poporul Său din zilele din urmă va cuprinde oameni din toate rasele și culturile, foarte diferiți în ce privește limba și obiceiurile. El se temea că ei nu vor fi uniți, de aceea dorința Sa a fost ca inimile noastre să fie legate prin iubire. Privind la ucenici, El a spus: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi” (Ioan 17,21).

➤ Dacă Isus a considerat că unitatea bisericii este atât de importantă încât S-a rugat

pentru aceasta chiar înainte de a muri, nu ar trebui să ne rugăm și noi ca această unitate să devină reală? Cel mai bun lucru este să-I îngăduim Duhului Sfânt să lucreze în inimile noastre și să le transforme, după voia lui Dumnezeu și spre slava Lui.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Bisericele noastre din toate țările sunt foarte diferite una de alta în multe privințe. Mai întâi, vorbesc limbi diferite. Oamenii se îmbracă diferit, mănâncă diferit, au obiceiuri diferite. Chiar în aceeași țară există deosebiri de la o regiune la alta. Totuși toți acești oameni au ceva comun – se închină aceluiași Dumnezeu, citesc aceeași Biblie, bineînțeles, tradusă în limbi diferite, și sunt uniți prin aceeași dorință de a fi gata să-L întâmpine pe Isus.

➤ Nu are nicio importanță ce culoare are pielea, cum sunt casele în care stau sau ce fructe preferă. Atâta timp cât acceptă doctrinele de bază ale bisericii, toți sunt membri ai bisericii rămășiței.

Lecția din săptămâna aceasta a fost, poate, ceva mai complicată. Dar iată, pe scurt, ideile principale:

1. Biserica de azi este una, deși e formată din mulți membri.

2. Este o biserică mondială (**Apocalipsa 14,6**).

3. Fiind una în Hristos, nu trebuie să îngăduim ca deosebirile dintre noi, de orice fel ar fi ele, să ne despartă și să ne dezbine.

4. Toți suntem egali înaintea lui Hristos.

5. Duhul Sfânt ne leagă laolaltă, în părtășie cu Isus și unii cu alții, ajutându-ne să ne folosim darurile și talentele.

6. În ciuda deosebirilor, toți avem aceeași credință și aceeași nădejde.

7. Unitatea nu înseamnă că suntem toți la fel. Este o unitate în diversitate, nu în conformitate.

8. Baza acestei unități este iubirea față de Dumnezeu și unii față de alții.

9. Unitatea aici, pe pământ, este o pregustare și o pregătire pentru viața pe care o vom trăi în cer, alături de Isus și de toți cei mântuiți.

„Cel ce adeverește aceste lucruri zice: ‘Da, Eu vin curând’. Amin! Vino, Doamne Isuse!”

(Apocalipsa 22,20)

Ce pot face eu pentru ca biserica să fie mai unită? Cum i-aș putea încuraja și pe prietenii mei la aceasta?